

APPOLO STUDY CENTRE

GENERAL TAMIL 11thTAMIL

அலகு 1 - மொழி என்னுயிர் என்பேன்	செய்யுள்	யுகத்தின் பாடல்
	உரைநடை	பேச்சுமொழியும் கவிதைமொழியும்
	செய்யுள்	நன்னூல் - பாயிரம்
	துணைப்பாடம்	ஆறாம் திணை
	இலக்கணம்	மொழி முதல், இறுதி எழுத்துகள்
அலகு 2 - மொழி இயற்கை, வேளாண்மை, சுற்றுகுழல்	செய்யுள்	ஏதிலிக்குருவிகள் திருமலை முருகன் பள்ளு காவியம் ஐங்குறுநூறு
	துணைப்பாடம்	யானை டாக்டர்
	இலக்கணம்	
	உரைநடை	மலை இடப்பெயர்கள் : ஓர் ஆய்வு
	செய்யுள்	காவடிச்சிந்து குறுந்தொகை புறநானூறு
அலகு 3 பீடு பெற நில்	துணைப்பாடம்	வாடிவாசல்
	இலக்கணம்	பகுபத உறுப்புகள்
	வாழ்வியல்	திருக்குறள்
	உரைநடை	தமிழகக் கல்வி வரலாறு
	செய்யுள்	பிள்ளைக்கூடம் நற்றிணை தொல்காப்பியம்
அலகு 4 கேடில் விழுச்செல்வம்	இலக்கணம்	படைப்பாக்க உத்திகள்
	உரைநடை	ஆனந்தரங்கர் நாட்குறிப்பு
	செய்யுள்	சீறாப்பராணம் அகநானூறு பிம்பம்
	இலக்கணம்	பா இயற்றப் பழகலாம்
	உரைநடை	காலத்தை வென்ற கலை
அலகு 5 நாளெல்லெல்லாம் வினைசெய்	செய்யுள்	ஆத்மாநாம் கவிதைகள் குற்றாலக் குறவஞ்சி திருச்சாழல்
	இலக்கணம்	
	உரைநடை	காற்றில் கலந்த பேரோசை
	செய்யுள்	புரட்சிக்கவி பதிற்றுப்பத்து
	இலக்கணம்	ஆக்கப் பெயர்கள்
அலகு 6 பல்கலை நிறுவு	உரைநடை	தாசுவின் கடிதங்கள்
	செய்யுள்	ஒவ்வொரு புல்லையும் தொலைந்து போனவர்கள் மனோன்மனியம்
	இலக்கணம்	
	உரைநடை	காற்றில் கலந்த பேரோசை
	செய்யுள்	புரட்சிக்கவி பதிற்றுப்பத்து
அலகு 7 மையத் தலைமை கொள்	இலக்கணம்	ஆக்கப் பெயர்கள்
	உரைநடை	தாசுவின் கடிதங்கள்
	செய்யுள்	ஒவ்வொரு புல்லையும் தொலைந்து போனவர்கள் மனோன்மனியம்
	இலக்கணம்	
	உரைநடை	காற்றில் கலந்த பேரோசை
அலகு 8 யாரையும் மதித்து வாழ்	செய்யுள்	புரட்சிக்கவி பதிற்றுப்பத்து
	இலக்கணம்	ஆக்கப் பெயர்கள்
	உரைநடை	தாசுவின் கடிதங்கள்
	செய்யுள்	ஒவ்வொரு புல்லையும் தொலைந்து போனவர்கள் மனோன்மனியம்
	இலக்கணம்	

என்னுயிர் என்பேன்

பேச்சுமொழியும் கவிதைமொழியும் - இந்திரன்

யுகத்தின் பாடல் - க. வில்வரத்தினம்

நன்னூல் - பாயிரம் - பவணந்தி முனிவர்

ஆறாம் திணை - ஆ. முத்துலிங்கம்

மொழி முதல், இறுதி எழுத்துகள்

அலகு - 1 யுகத்தின் பாடல்

மொழி, மனித இனத்தின் ஆதி அடையாளம். அது, பண்பாட்டுப் பரிணாம வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக்கொண்டு உருவானது. ஓர் இனத்தின் மையப்புள்ளியாக விளங்குவதும் மொழியே மொழி. நம் இருப்பின் அடையாளம். நம் தாய்மொழியாம், தமிழ் மொழியின் வேர், சங்கத்தில் தொடங்கி, இன்றையகாலம் வரையும் இடர்பல களைந்து, உயர்தனிச் செம்மொழியாய்ச் செழித்தோங்கி இருக்கிறது.

எம் அம்மை, ஒற்றியெடுத்த

நெற்றிமண் அழகே!

வழிவழி நினதடி தொழுதவர்,

உழுதவர், விதைத்தவர்,

வியர்த்தவர்க்கெல்லாம்

நிறைமணி தந்தவளே!

உனக்குப்

பல்லாண்டு

பல்லாண்டு

பல்லாயிரத்தாண்டு

பாடத்தான் வேண்டும்!

காற்றிலேறிக்

கனைகடலை, நெருப்பாற்றை,

மலைமுகடுகளைக் கடந்து

செல் எனச் செல்லுமோர் பாடலை

கபாடபுரங்களைக் காவுகொண்ட பின்னும்

காலத்தால் சாகாத தொல் கனிமங்களின்

உரமெலாம் சேரப்

பாடத்தான் வேண்டும்!

ஏடு தொடக்கி வைத்து என்னம்மை

மண்ணிலே தீட்டித்தீட்டி எழுதுவித்த

விரல்முனையைத் தீயிலே தோய்த்து

திசைகளின் சுவரெலாம்

எழுதத்தான் வேண்டும்

எழுகின்ற யுகத்தினோர் பாடலை.

க. வில்வரத்தினம்

புதுக்கவிதை- விளக்கம்:

மரபு சார்ந்த செய்யுள்களின் கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொண்ட கவிதைகளைப் புதுக்கவிதைகள் என்பர். படிப்போரின் ஆழ்மனதில் புதுக்கவிதை ஏற்படுத்தும் தாக்கமே முதன்மையானது. இது படிப்போரின் சிந்தனைக்கு ஏற்ப விரிவடையும் பன்முகத்தன்மை கொண்டது.

பேச்சுமொழியும் கவிதைமொழியும்

மொழியென்ற ஒன்று பிறந்தவுடன் ‘உலகம்’ என்பதும் ‘நான்’ என்பதும் தனித்தனியாகப் பிரிந்து தங்களைத் தனித்துவமாக நிலை நிறுத்திக் கொள்கின்றன.

- எர்னஸ்ட் காசிரர்

நேரடிமொழி:

எழுத்துமொழியைக் காட்டிலும் பேச்சுமொழி உணர்ச்சிக்கு மிக அருகில் இருக்கிறது. எனவேதான் இலக்கிய வழக்கைக் கைவிட்டுப் பேச்சுமொழிக்குத் திருப்பியவுடனே கவிஞனுடைய கவிதையின் மொழி, அதிக வெளிப்பாட்டுச் சக்தி கொண்டதாக மாறிவிடுகிறது. எழுத்துமொழி அப்படியன்று. எழுதுவதை மட்டும்தான் மனிதனின் கை செய்கிறது. முகத்திலிருக்கும் வாய், உடம்பிலிருக்கும் கையைக் காட்டிலும் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டைத் தெரிவிப்பதாக அமைந்துள்ளது. அதனால்தான், பேச்சுமொழி எழுத்து மொழியைக் காட்டிலும் அதிக உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டுச் சக்தி மிக்கதாக உள்ளது.

நேரடிமொழி எனப்படும் பேச்சுமொழிக்கு ஒருபோதும் பழமை தட்டுவதில்லை. அது வேற்றுமொழி ஆவதில்லை. அது எப்போதும் உயிர்ப்புடனும் மாறிக்கொண்டும் இருக்கிறது. இம்மொழிதான் ஒரு கவிஞரை நிகழ்காலத்தவரா அல்லது இறந்தகாலத்தவரா என்பதை நிர்ணயிக்கிறது என்கிறார் மலையாளக் கவி ஆற்றார் ரவிவர்மா.

பெருங்கவிஞர்களின் வாய்மொழி:

பேச்சுமொழியைக் கவிதையில் பயன்படுத்துபவர்களில் மூன்று வகையினர் உண்டு. முதல் வகையினர், வால்ட் விட்மனைப் போன்றவர்கள். இவர்களுடைய கவிதைகளில் எந்தவொரு சொல்லும் மற்றொரு சொல்லை விட முக்கியமானதாகி விடுவதில்லை. எழுத்துகள் எப்படிச் சொற்களில் கரைந்து போகின்றனவோ அதுபோன்று சொற்கள் கவிதைகளில் கரைந்து போவதில்லை. இவற்றில் சொற்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே பேசிக்கொள்வதில்லை. இக்கவிதைகள் இறுக்கிச் சுற்றப்பட்ட கம்பிச்சுருளைப் போன்று அல்லாமல் பேச்சுமொழிக்கே உரிய தளர்வோடு கட்டப்பட்டவை. இதில் பல நேரங்களில் கவிதை என்பது நடனமாடிக் கொண்டிருப்பவன், அவ்வப்போது நடப்பதற்குத் தாவிவிடுவது போல வெறுமனே ஒரு பேச்சு என்ற நிலைக்கு நழுவிவிடும்.

கவிஞர் மல்லார்மே போன்றவர்கள் இரண்டாம் வகையினர். இவர்களுடைய பேச்சு எதிராளியை விளித்துப் பேசுவது போன்றது அன்று.

வால்ட் விட்மன் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்தவர். கவிஞர், இதழாளர், கட்டுரையாளர் புதுக்கவிதை இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தவர். இவருடைய புல்லின் இதழ்கள்’(Leaves of grass) என்ற நூல் உலகப்புுகழ் பெற்றது.

கனவொன்று நான் கண்டேன்

உலகெலாம் திரண்டுவந்து ஒருசேரத் தாக்கினாலும்

தோற்காத பெருநகரம் ஒன்று கண்டேன்

நண்பர்கள் நகரம் என்றொரு புதுநகரம்

வந்தது என் கனவில்.
அன்பைவிடப் பெரிதென்ற ஒன்றும் அந்நகரில் இல்லை,
அன்பின் வழித்தடத்தில் மற்றெல்லாம் சென்றன அதன் பின்னே.
எந்நேரமும், மாந்தர் செய்வது எதுவென்றாலும்,
அன்பேதான் தெரிந்தது அங்கே அவற்றில் எல்லாம்,
மக்கள் தோற்றத்திலும் அன்பே,
அன்பேதான் அவர் மொழியும்

ஸ்டெஃபான் மல்லார்மே பிரான்சு நாட்டைச் சேர்ந்தவர். ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். இவரைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலமே குறியீட்டியத்தையும் (Symbolism) புரிந்துகொள்ள முடியும். புத்தகங்களில்லாம் படித்துவிட்டேன்.

நான் தப்பிப் போகத்தான் வேண்டும் அங்கே
ஆனால் உடலோ சோகத்தில்! வானுக்கும்
முன்பின் தெரியாத கடல் நுரைக்குமிடையே
மயக்கத்தில் பறவைகள் பறப்பதை உணர்கிறேன்!
என் கண்களில் பிரதிபலிக்கும் பழைய பூங்காக்களோ
எழுதப்படாத தாளின் தூய வெண்மையின் மீது
என் விளக்கிலிருந்து வீசும் பயனற்ற ஒளியோ
தன் குழந்தைக்குப் பாலூட்டும் அவ்விளம்பெண்ணோ
எதுவும் தடுக்காது கடல்நீரில் நனையும் இந்நெஞ்சை.

குறியீட்டுக் கவிதை என்பது பொருளைப் பதிவு செய்வதன்று நினைவுகூரத்தக்க தருணங்களைப் பதிவு செய்வதாகும்.

மூன்றாவது வகையினர் ஸ்பானிஷ் மொழிக் கவிஞராகிய பாப்லோ நெருடா போன்றவர்கள். ஒரு கவிதை, ஒரு பொருளைப் பற்றியது என்று தோன்றினாலும் அஃது அப்பொருளைப் பற்றியது அன்று. அது வாழ்க்கையின் வடிவமற்ற தன்மையைப் பற்றிப் பேசுகிறது. ஒரு வடிவம் கொள்ளாதல் என்பதை நோக்கி வாழ்க்கை தொடர்ந்து முயல்கிறபோதும் அது இந்த முயற்சியில் ஒருபோதும் வெற்றி கொள்வதில்லை. இதுபோன்ற கவிதை, எந்தவித முன்கூட்டிய திட்டமோ, ஒழுங்கமைதியோ இன்றி ஒன்றைச் சுட்டுவதுபோலக் காட்டி உடனே எதையும் சுட்டாமல் முடிந்து போகிறது. அறியப்பட்டிராததை நோக்கி நகர்கிற அதே நேரத்தில் நெருடாவின் கவிதை விரிந்ததாகவும் மையத்தை நோக்கி நகர்வதாகவும் இருக்கிறது.

பாப்லோ நெருடா:

தென் அமெரிக்காவிலுள்ள சிலி நாட்டில் பிறந்தவர். இலத்தீன் அமெரிக்காவின் மிகச் சிறந்த கவிஞர். தன்னுடைய கவிதைகளுக்காக 1971 ஆம் ஆண்டு இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசு பெற்றவர்.

ஒவ்வொரு மொழியிலும் தோன்றும் கவித்துவம் வெளிப்பாடுகளை ஒன்றாக வைத்து நோக்கும்பொழுது கவிதைகள் கேட்போரால் / வாசகர்களால் உள்வாங்கப்பட்டு ரசிக்கப்பெறும் முறையில், காலத்துக்குக் காலம் அழுத்த வேறுபாடுகள் ஏற்படுவது வழக்கம்.

கவிதை என்பது யாது அது எவற்றைப் பற்றிப் பேசுதல் வேண்டும் எப்பொழுது எந்த நிலையில் ஒரு கவிதையாக்கம் கவர்ச்சிகரமான கவிதையாக அமையும் என்பன பற்றி, அவற்றின் ஆக்கத்தில் ஈடுபடுவோருடைய கருத்து நிலைப்பாடுகள் கவிதை, கவிதையெனக் கொள்ளப்படுவதற்கான எடுத்துக்கூறல் முறைமைகள் ஆகியனயாவும் ஒருங்கு சேர்கின்றபொழுதுதான் மேலே கூறிய கவித்துவ உணர்வுச் செவ்வியலிலே மாற்றம் தெரியவரும்.

நன்னூல் - பாயிரம்

நூலைப் புரிந்துகொள்ளவும் அதன் சிறப்பை உணர்ந்து விருப்பத்துடன் கற்கவும் பாயிரம் உதவுகிறது. தமிழின் முதல் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் இத்தகைய அமைப்பினைக் காணலாம். தொல்காப்பியத்தையும் அதன் உரைகளையும் பின்பற்றி எழுதப்பட்ட நூலான நன்னூலில் பொதுப்பாயிரம், சிறப்புப்பாயிரம் குறித்து விளக்கப்பட்டுள்ளது.

முகவுரை பதிகம் அணிந்துரை நான்முகம்
புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம்
பாயிரம் பொது, சிறப்பு என இரு பாற்றே

நூலே நுவல்வோன் நுவலும் திறனே
கொள்வோன் கோடல் கூற்றாம் ஐந்தும்
எல்லா நூற்கும் இவைபொதுப் பாயிரம்

ஆக்கியோன் பெயரே வழியே எல்லை
நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே
கேட்போர் பயனோடு ஆயஎண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத்து இயல்பே

காலம் களனே காரணம் என்றுஇம்
மூவகை ஏற்றி மொழிநரும் உளரே

ஆயிரம் முகத்தான் அகன்றது ஆயினும்
பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றே

மாடக்குச் சித்திரமும் மாநகர்க்குக் கோபுரமும்
ஆடமைத்தோள் நல்லார்க்கு அணியும்போல் - நாடிமுன்
ஐதுரையா நின்ற அணிந்துரையை எந்நூற்கும்
பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது.

பாயிரம் - அறிமுகம்:

நூலை உருவாக்கும் ஆசிரியரின் சிறப்பையும் அந்நூல் வழங்கும் கருத்து வளத்தையும் தொகுத்து நூல் முகப்பில் வைக்கும் முறைபற்றிப் பேசுவது பாயிரமாகும்.

சொல்லும் பொருளும்:

பால் - வகை, இயல்பு - பண்பு, மாடம் - மாளிகை, அமை - மூங்கில்.

பாடலின் பொருள்:

1. பாயிரத்திற்கு உரிய ஏழு பெயர்கள்

1. முகவுரை – நூலுக்கு முன் சொல்லப்படுவது
2. பதிகம் - ஐந்து பொதுவும் பதினொரு சிறப்புமாகிய பல்வகைப் பொருள்களையும் தொகுத்துச் சொல்வது.
3. அணிந்துரை
4. புனைந்துரை- நூலின் பெருமை முதலியவை விளங்க அலங்கரித்துச் சொல்வது
5. நூன்முகம் - நூலுக்கு முகம்போல முற்பட்டிருப்பது
6. புறவுரை – நூலில் சொல்லிய பொருள் அல்லாதவற்றை நூலின் புறத்திலே சொல்வது.
7. தந்துரை- நூலில் சொல்லிய பொருள் அல்லாதவற்றைத் தந்து சொல்வது.
8. பாயிரம் பொதுப்பாயிரம் சிறப்புப் பாயிரம் என இருவகைப்படும்.
9. நூலின் இயல்பு, ஆசிரியர் இயல்பு, கற்பிக்கும் முறை, மாணவர் இயல்பு, கற்கும் முறை என்னும் ஐந்தையும் கூறுவது பொதுப்பாயிரம்.

சிறப்புப் பாயிரத்தின் இலக்கணம்:

நூலாசிரியர் பெயர்

நூல் பின்பற்றிய வழி

நூல் வழங்கப்படுகின்ற நிலப்பரப்பு

நூலின் பெயர்

நன்னூல் முதல் பதிப்பு (1934) முகப்பு ஏடு:

தொகை, வகை, விரி என்பவற்றுள் இன்னதில் இயற்றப்பட்டது என்னும் யாப்பு

நூலில் குறிப்பிடப்படும் கருத்து

நூலைக் கேட்போர் (மாணவர்)

நூலைக் கற்பதனால் பெறுகின்ற பயன் ஆகிய எட்டுச் செய்திகளையும் செம்மையாகத் தெரிவிப்பது சிறப்புப்பாயிரத்தின் இலக்கணம் ஆகும். இப்பாடல் நூற்பா வகையைச் சார்ந்தது.

நூல் இயற்றப்பட்ட காலம், அது அரங்கேற்றப்பட்ட அவைக்களம், அது இயற்றப்பட்டதற்கான காரணம் என்னும் இம்மூன்றையும் மேலே கூறப்பட்டுள்ள எட்டுச் செய்திகளுடன் சேர்த்துக் கூறுவோரும் உள்ளனர். இப்பாடல் நூற்பா வகையைச் சார்ந்தது.

ஆயிரம் முகத்தைப் பெற்றது போன்று பல்வேறு துறைச் செய்திகளை விரிவாகக் கூறினாலும் பாயிரம் இல்லையேல் அது சிறந்த நூலாக மதிக்கப்படாது.

மாடங்களுக்கு ஓவியங்களும் பெரிய நகரங்களுக்கு கோபுரங்களும் அழகிய தோள்களைக் கொண்ட மகளிருக்கு அணிகலன்களும் எழிலைத் தரும். அவை போன்று எல்லாவகை நூல்களுக்கும் முன்னர் அழகு தருவதாக அணிந்துரையைப் புலவர்கள் பெருமையுடன் சேர்த்து வைத்தனர்.

இலக்கணக் குறிப்பு

மாநகர் - உரிச்சொற்றொடர்

காட்டல், கோடல் - தொழிற்பெயர்

கேட்போர் - விளையாடலையும் பெயர்
ஐந்தாம் - முற்றும்மை

புணர்ச்சிவிதி:

அணிந்துரை - அணிந்து உரை
உயிர்வரின் உக்குறள் மெய் விட்டோடும் - அணிந்த + உரை
உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே - அணிந்துரை
பொதுச்சிறப்பு - பொது + சிறப்பு
இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும் - பொதுச்சிறப்பு

ஆறாம் திணை

அ. முத்துலிங்கம்

காலந்தோறும் நிலையான வாழ்விடங்களைத் தேடிப் புலம்பெயர்ந்தபடியே இருந்த நாடோடி இனம், நிலவுடைமைச் சமூகமாக மாறப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் ஆகின. மண்ணிலிருந்து பயிர்களைப் பிடுங்கியெறிவது போல, தாய்மண்ணிலிருந்து மனிதவுயிர்களைப் பெயர்த்து எறியும் போக்குக் காலந்தோறும் நடந்துவரும் பேரவலமாகும். தங்களுடைய தாய்நாட்டிலிருந்து வெளியேறியவர்களும் வெளியேற்றப்பட்டவர்களும் எதிர்கொள்ளும் அவலங்களை ஆறாத்திணை ஆறாத வடுவாகப் பதிவு செய்கிறது.

நாங்கள் அப்போது இலங்கையில் மவுண்ட்வினியா என்னும் இடத்தில் வாடகை வீட்டில் தங்கியிருந்தோம்.

1958 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் ஓர் இரவு கலவரம் மெல்ல மெல்ல ஊர்ந்து கொழும்புக்கு வந்தது. எந்த நேரமும் எங்கள் வீடு தாக்குதலுக்கு உள்ளாகலாம் என்று உணர்ந்த எங்கள் அண்ணா எங்கள் உயிரையும் உடைமைகளையும் பிரிஸ்தான் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று அவரிடம் வேண்டினார். பிரிஸ்தான் அப்போதுதான் தன் நினைவுக்கு வந்ததுபோல் ஒரு புதுமனிதராக மாறினார். எங்கள் பாதுகாப்புக்கு, தான் உத்தரவாதம் என்றார். ஒரு நாற்காலியை எடுத்து வீட்டுக்கு வெளியே போட்டு அன்றிரவு முழுக்க அங்கேயே தங்கினார். தூங்கவே இல்லை. உள்ளே நாங்களும் தூங்காமல் விடிவதற்காகக் காத்திருந்தோம். அடுத்த நாள் காலை அங்கிருந்த முன்று தமிழ்க் குடும்பங்களில் ஒரு குடும்பத்தின் வீடு உடைந்து சிதிலமாகிவிட்டது என்றார்கள். ஒரு குடும்பத்து ஆட்கள் இரவோடு இரவாக மறைந்துவிட்டார்கள். எஞ்சியது நாங்கள் மட்டும்தான்.

டேனியல் டி.போ எழுதிய “ராபின்சன் குரூசோ”

புலம்பெயர் இலக்கியம்:

புலம்பெயர்வது ஒன்றும் புதிதல்ல. ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக மனிதன் புலம்பெயர்ந்தபடியே இருக்கிறான். சங்க இலக்கியம் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்து நிலங்கள் பற்றிய பேசும் பல பாடல்கள் தலைவன், தலைவி பிரிந்து போவதைச் சொல்லும். பொருள்வயின் பிரிவு என்று சொல்வார்கள். பொருள் தேடப் போவதால் புலம் பெயர் நேரிடுகிறது. நற்றிணை 153 ஆவது பாடலில் தனிமகனார், சினம் கொண்ட அரசனின் கொடுமை தாங்க முடியாமல் துயருற்று, சொந்த ஊரைவிட்டு ஓடியவர்களின் கதையை, “வெஞ்சின வேந்தன் பகை அலைக்கலங்கி, வாழ்வேர் போகிய பேர் ஊர்ப் பாழ்” என்கிறார். 2000 வருடங்களுக்கு முன்னர் அரசரின் கொலைச் சீற்றத்திற்குப் பயந்து வெளியேறியவர்கள் போலத்தான் சமீப காலங்களில் புகலிடம் தேடி அலைந்து கரை சேர்ந்தவர்களையும் சொல்லலாம்.

கனடாவுக்கும் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் ஏதோ ஒரு தொடர்பு உண்டு. திருக்குறளையும் திருவாசகத்தையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த ஜி.யு. போப் பாதிரியார் கனடாவில் பிறந்தவர். தமிழ் அகதிகள் கனடாவுக்குக் குடிபெயரத் தொடங்கி

அலகு- 2 ஏதிலிக்குருவிகள்

- வேலூர் மாவட்டம், பேரணாம்பட்டைச் சேர்ந்த அழகிய பெரியவனின் இயற்பெயர் அரவிந்தன். நாவல் சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை போன்ற படைப்புத் தளங்களில் இயங்குபவர். ‘தகப்பன்கொடி’ புதினத்திற்காக 2003 ஆம் ஆண்டில் தமிழக அரசின் விருது பெற்றவர். அரசுப் பள்ளி ஒன்றில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிகிறார். குறடு, நெரிக்கட்டு உள்ளிட்ட சிறுகதைத் தொகுப்புகளும், உனக்கும் எனக்குமான சொல், அருப நஞ்சு ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புகளும், மீள்கோணம், பெருகும் வேட்கை உள்ளிட்ட கட்டுரைத் தொகுப்புகளும் இவரது படைப்புகள்.

காவியம்

- பிரமிள் என்ற பெயரில் எழுதிய சிவராமலிங்கம், இலங்கையில் பிறந்தவர். இவர் பானுசந்திரன், அருப் சிவராம், தருமு சிவராம் போன்ற பல புனைப்பெயர்களில் எழுதியவர். புதுக்கவிதை, விமர்சனம், சிறுகதை, நாடகம், மொழியாக்கம் என விரிந்த தளத்தில் இயங்கியவர். ஓவியம், சிற்பம் ஆகியவற்றிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். இவருடைய கவிதைகள் முழுமைகாகப் பிரமிள் கவிதைகள் என்ற பெயரில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. லங்காபுரி ராஜா உள்ளிட்ட சிறுகதைத் தொகுப்புகளும் நக்சத்திரவாசி என்னும் நாடகமும் வெயிலும் நிகலும் உள்ளிட்ட கட்டுரைத் தொகுப்புகளும் வெளிவந்துள்ளன.

திருமலை முருகன் பள்ளு

- திருநெல்வேலி மாவட்டம் குற்றாலத்திற்கு அருகில் உள்ளது பண்புளிப்பட்டணம். இவ்வூர் ‘பண்பை’ என்றும் ‘பண்பொழில்’ என்றும் அழைக்கப்படும் இங்குள்ள சிறு குன்றின் பெயர் திருமலை. குன்றின் மேலுள்ள முருகக்கடவுளைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக்கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் கலித்துறை, கலிப்பா, சிந்து ஆகிய பாவகைகள் விரவி வந்துள்ளன. இந்நூல் ‘பள்ளிசை’ என்றும் ‘திருமலை அதிபர் பள்ளு’ எனவும் வழங்கப்படுகிறது. திருமலை முருகன் பள்ளு நூலின் ஆசிரியர் பெரியவன் கவிராயர். இவரின் காலம் 18 ஆம் நூற்றாண்டு.

ஐங்குறுநூறு

- ஐந்து + குறுமை + நூறு = ஐங்குறுநூறு. மூன்றடிச் சிற்றெல்லையும் ஆறடிப் பேரெல்லையும் கொண்ட அகவற்பாக்களால் ஆன நூல். திணை ஒன்றிற்கு நூறு பாடல்களாக, ஐந்து திணைகளுக்கு ஐந்நூறு பாடல்கள் கொண்டது. ஐந்து திணைகளைப் பாடிய புலவர்கள். குறிஞ்சித்திணை – கபிலர், முல்லைத்திணை – பேயனார், மருதத்திணை – ஓரம்போகியார், நெய்தல் திணை – அம்முவனார், பாலைத்திணை – ஓதலாந்தையார். ஐங்குறுநூற்றின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலைப் பாடியவர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார். இந்நூலைத் தொகுத்தவர் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர்க்கிழார். தொகுப்பித்தவர் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை.
- பேயனார், சங்ககாலப் புலவர்களில் ஒருவர். இவர் இயற்றிய 105 பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன.

யானை டாக்டர்

- ஜெயமேகன், நாகர்கோவிலைச் சேர்ந்தவர். விஷ்ணுபுரம், கொற்றவை உள்ளிட்ட பல நாவல்களோடு சிறுகதைகளும் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். இயற்கை ஆர்வலர். யானையைப் பாத்திரமாக வைத்து ஊமைச்செந்தாய், மத்தகம் ஆகிய கதைகளையும்

எழுதியுள்ளார். இந்தக் குறும் புதினம் ‘அறம்’ என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்று உள்ளது.

அலகு- 3 மலை இடப்பெயர்ச்சிகள் : ஓர் ஆய்வு

- இந்தியவியல் மற்றும் திராவிடவியல் ஆய்வாளரான ஆர். பாலகிருஷ்ணன் இ.ஆ.ப. 28 ஆண்டுகளாக, இடப்பெயராய்வில் ஈடுபட்டு வருகிறார். வடமேற்கு இந்தியாவில் இன்றுவரை வழக்கிலுள்ள ‘கொற்கை வஞ்சி, தொண்டி வளாகத்தை’ ஆய்வுலகின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தவர். தினமணி நாளிதழில் துணையாசிரியராகவும் கணையாழி இலக்கிய இதழின் ஆலோசகர் குழுவிலும் தீவிரப் பங்காற்றியிருக்கிறார். அன்புள்ள அம்மா, சிறகுக்குள் வானம் உள்ளிட்டவை இவர்தம் நூல்கள். 1984-ஆம் ஆண்டு இந்திய ஆட்சிப் பணித் தேர்வை, முதன் முதலாக, முழுவதுமாகத் தமிழிலேயே எழுதி, முதல் முயற்சியிலேயே தேர்ச்சி பெற்றவர். தற்போது ஓடிசா மாநிலத்தில் கூடுதல் தலைமைச் செயலர் மற்றும் அம்மாநிலத்தின் வளர்ச்சி ஆணையராகப் பொறுப்பில் இருக்கிறார். பாடப்பகுதி ‘சிந்துவெளிப் பண்பாட்டின் திராவிட அடித்தளம்’ என்னும் இவரது நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

காவடிச்சிந்து

- 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சென்னிகுளம் அண்ணாமலையார் பாடிய காவடிச்சிந்து அருணகிரியாரின் திருப்புகழ்த் தாக்கத்தால் விளைந்த சிறந்த சந்த இலக்கியமாகும். இப்பாடலின் மெட்டு அண்ணாமலையாராலேயே அமைக்கப்பட்டதாகும். தமிழில் முதன் முதலில் வண்ணச்சிந்து பாடியதால், காவடிச் சிந்தின் தந்தை என அழைக்கப்பட்டார். 18 வயதிலேயே ஊற்றுமலைக்குச் சென்று அங்குக் குறுநிலத்தலைவராக இருந்த இருதயாலய மருதப்பத் தேவரின் அரசவைப் புலவராகவும் இருந்தார். இவர், இந்நூல் தவிர வீரைத் தலபுராணம், வீரை நவந்த கிருஷ்ணசாமி பதிகம், சங்கரன் கோவில் திரிபந்தாதி, கருவை முன்மணிக்கோவை, கோமதி அந்தாதி ஆகிய நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

குறுந்தொகை

- குறுந்தொகை எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. அகத்திணை சார்ந்த 401 பாடல்களை உடையது. “நல்ல குறுந்தொகை” எனச் சிறப்பித்து உரைக்கப்படுவது. உரையாசிரியர்கள் பலராலும் அதிகமாக மேற்கோள் காட்டப்பட்ட நூல். ஆதலால் இந்நூலை முதலில் தொகுக்கப்பட்ட தொகை நூலாகக் கருதப்படுகிறது. இந்நூலைத் தொகுத்தவர் பூரிக்கோ ஆவார். இந்நூலின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலைப் பாடியவர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் ஆவார்.
- வெள்ளிவீதியார் சங்ககாலப் பெண்புலவர்களில் ஒருவர். சங்கத்தொகை நூல்களில் 13 பாடல்கள் இவரால் பாடப்பட்டவை.

புறநானூறு

- புறநானூறு, எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. புறத்திணை சார்ந்த நானூறு பாடல்களைக் கொண்டது. புறம், புறப்பாட்டு என்றும் வழங்கப்படும். அகவற்பாக்களால் ஆனது. புறநானூற்றின் பாடல்கள் சங்க காலத்தில் ஆண்ட அரசர்களைப் பற்றியும் மக்களின் சமூக வாழ்க்கை பற்றியும் எழுத்துரைக்கின்றன.

கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி:

- பாண்டிய மன்னருள் பெருவழுதி என்னும் பெயரில் பலர் இருந்தனர். ஆயினும், அரிய பண்புகள் அனைத்தையும் தம் இளமைக்காலத்திலேயே பெற்றிருந்த காரணத்தால் அக்கால மக்கள், இவரை இளம்பெருவழுதி என்று அழைத்தனர். கடற்பயணம் ஒன்றில் இறந்துபோனமையால் இவர், கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி என்று பிற்காலத்தவரால் அழைக்கப்படுகின்றார். இவரது பாடல்கள் புறநானூற்றில் ஒன்றும் பரிபாடலில் ஒன்றும் இடம் பெற்றுள்ளன.

வாடிவாசல்

- சி.சு. செல்லப்பா சிறுகதை, புதினம், விமர்சனம், கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு முதலான இலக்கியத்தின் பல்வேறு தளங்களில் பங்களிப்புச் செய்திருக்கிறார்.
- சந்திரோதயம், தினமணி ஆகிய இதழ்களில் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார். “எழுத்து” இதழினைத் தொடங்கி நவீன தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்.
- அவருடைய குறிப்பிடத்தக்க படைப்புகள்: வாடிவாசல், சுதந்திர தாகம், ஜீவனாம்சம், பி.எஸ். ராமையாவின் சிறுகதைப்பாணி, தமிழ்ச் சிறுகதை பிறக்கிறது.
- இவருடைய ‘சுதந்திர தாகம்’ புதினத்திற்கு 2001 ஆம் ஆண்டுக்கான சாகித்திய அகாதெமி விருது கிடைத்தது.

திருக்குறள்

பால்	அதிகாரம்	இயல்	இயல்களின் பெயர்கள்
அறம்	38	4	பாயிரவியல் 04, இல்லறவியல் 20, துறவறவியல் 13, ஊழியல் 01
பொருள்	70	3	அரசு இயல் 25, அமைச்சு இயல் 32, ஒழிபியல் 13
இன்பம்	25	2	களவியல் 07, கற்பியல் 18

- திருக்குறள், உலகப் பொதுமறை என்று போற்றப்படும் தமிழ் இலக்கியமாகும். இது உலக மக்கள் அனைவருக்கும், எந்தக் காலத்திற்கும் எவ்வகையிலும் பொருந்தும் வகையில் அமைந்தமையால் அவ்வாறு போற்றப்படுகிறது. இது பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றாகக் குறிப்பிடப்படும் வாழ்வியல் நூல் 1330 குறள்பாக்களால் ஆனது
- உலகப்பொதுமறை, பொய்யாமொழி, வாயுறைவாழ்த்து, முப்பால், உத்தரவேதம், தெய்வநூல் எனப் பல பெயர்களாலும் திருக்குறள் அழைக்கப்படுகிறது. இப்பாடல்கள் அனைத்தும் குறள் வெண்பா என்னும் பா வகையால் ஆனவை. பாவின் வகையைத் தன் பெயராகக்கொண்டு உயர்வு விகுதியாகத் “திரு” என்னும் அடைமொழியுடன் திருக்குறள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஏழு சீர்களில் வாழ்வியல் நெறிகளைப் பேசும் இந்நூல் உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.
- திருக்குறளுக்குப் பத்துப் பேருடைய உரை இருப்பதாகப் பழம்பாடல் ஒன்று கூறுகிறது. அவர்கள் பரிமேலழகர், மணக்குடவர், காலிங்கர், பரிதி, பரிப்பெருமாள், தருமர், தாமதத், நச்சர், திருமலையர், மல்லர் ஆகியோர். நாளது வரையிலும் பலர் உரை எழுதும் சிறப்புப் பெற்றது இந்நூல். திருக்குறளின் சிறப்பினை விளக்கப் பல புலவர்கள் பாடிய பாடல்களால் தொகுக்கப்பட்ட நூலே திருவள்ளுவ மாலை.
- தேவர், நாயனார், தெய்வப்புவர், செந்நாப்போதர், பெருநாவலர், பொய்யில் புலவர், பொய்யாமொழிப் புலவர், மாதானுபங்கி, முதற்பாவலர் என்ற சிறப்புப் பெயர்களால் அழைக்கப்படும் திருவள்ளுவரைப் பற்றிய அறுதியாக தகவல்களை ஏதும் கிடைக்கவில்லை.

பகுபத உறுப்புகள்

1. கூற்று – “கோடு” என்பது தமிழ்ச்சொல் ஆகும்
விளக்கம் - கோடு என்னும் சொல்லுக்கு மலையுச்சி, வல்லரண், கோட்டை என்னும் பொருள்களும் உண்டு.
  - a. கூற்று சரி, விளக்கம் தவறு
  - b. கூற்றும் சரி விளக்கமும் சரி
  - c. கூற்றும் தவறு, விளக்கம் சரி
  - d. கூற்றும் தவறு, விளக்கமும் தவறு

2. காவடிச் சிந்துக்குத் தந்தை என்று அழைக்கப்படுபவர் யார்?
a. பாரதிதாசன்   b. அண்ணாமலையார்   c. முருகன்   d. பாரதியார்
3. பொருத்தமான விடையைத் தேர்ந்தெடுக்க:
A. வெள்ளிவீதியார்   1. புறநானூறு
B. அண்ணாமலையார்   2. சி.சு. செல்லப்பா
C. வாடிவாசல்   3. குறுந்தொகை
D. இளம்பெருவழி   4. காவடிச்சிந்து
	A	B	C	D
a.	1	2	3	4
b.	2	4	1	3
c.	3	4	2	1
d.	3	4	1	2
4. “இனிதென” - இச்சொல்லில் அமைந்த புணர்ச்சி விதிகளை வரிசைப்படுத்துக.
a. உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும், உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே
b. தனிக் குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டும், உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்
c. உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே
d. உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்
5. பகுபத உறுப்புகளுள் இடம்பெறும் அடிப்படை உறுப்புகள் எவை?
a. பகுதி, இடைநிலை, சந்தி. சாரியை, விகுதி, விகாரம்
b. பகுதி, இடைநிலை, சாரியை
c. பகுதி, சந்தி, விகாரம்
d. பகுதி, விகுதி

திருக்குறள்

6. பின்வரும் நாலடியார் பாடலின் பொருளுக்குப் பொருத்தமான திருக்குறளைக் கண்டறிக.
மலைமிசைத் தோன்றும் மதியம்போல் யானை
தலைமிசைக் கொண்ட குடையர் - நிலமிசைத்
துஞ்சினார் என்றெடுத்துத் தூற்றப்பட்ட டாரல்லால்
எஞ்சினார் இவ்வுலகத் தில்.
a. ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழல்லால்
பொன்றாது நிற்பதொன்று இல்.
b. நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு.
c. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்
7. கீழ்க்காணும் புதுக்கவிதைக்குப் பொருந்தும் திருக்குறளைத் தேர்ந்தெடுக்க.
பூக்களுக்கும் முட்களுக்கும் இடையில்
புழங்குகிறது யோசனை
பாசத்துக்கும் நியாயத்துக்கும் நடுவில்
நசங்குகிறது அறம்
இன்பத்துக்கும் பேராசைக்கும் நடக்கும்
போராட்டத்தில் வெடிக்கின்றன
வெளியில் குண்டுகளும்
வீட்டில் சண்டைகளும்....
ஆசை அறுத்தல் எளிதல்ல!
முயன்று பார்க்கலாம் வா!

- a. அருவினை யென்ப உளவோ கருவியான்
காலம் அறிந்து செயின்.
- b. பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்
- c. இன்பம் இடையறாது ஈண்டும் அவாவென்னும்
துன்பத்தள் துன்பம் கெடின்.
8. ஒப்பரவு என்பதன் பொருள் _____.
a. அடக்கமுடையது
b. பண்புடையது
c. ஊருக்கு உதவுவது
d. செல்வமுடையது
9. பொருத்துக:
A. வாழ்பவன்
B. வாழாதவன்
C. தோன்றுபவன்
D. வெல்ல நினைப்பவன்
E. பெரும் பண்புடையவன்
1. காத்திருப்பவன்
2. மருந்தாகும் மரமானவன்
3. ஒத்ததறிபவன்
4. புகழ் தரும் பண்புடையவன்
5. இசையொழித்தவன்
6. வீழ்பவன்
10. இலக்கணக் குறிப்புத் தருக.
a. கடச்சுடரும்
b. கடச்சுடரும் பொன்
c. கடச்சுட
11. விரைந்து கெடுபவன் யார்?
a. பிறருடன் ஒத்துப் போனவன், தன் வலிமை அறிந்தவன், தன்னை உயர்வாக நினைப்பவன்
b. பிறருடன் ஒத்துப் போகாதவன், தன் வலிமை அறியாதவன், தன்னை உயர்வாக நினைக்காதவன்
c. பிறருடன் ஒத்துப் போனவன், தன் வலிமை அறிந்தவன், தன்னை உயர்வாக நினைக்காதவன்
d. பிறருடன் ஒத்துப் போகாதவன், தன் வலிமை அறியாதவன், தன்னை உயர்வாக நினைப்பவன்
12. வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு – பொருள் கூறுக.
13. பற்று நீங்கியவனுக்கு உண்டாவது – பற்றற்றவனைப் பற்றுவதால் உண்டாவது
a. பற்றுகள் பெருகும் - பொருள்களின் இன்பம் பெருகும்
b. பற்றுகள் அகலும் - பொருள்களின் துன்பம் அகலும்
c. பொருள்களின் துன்பம் அகலும் - பற்றுகள் அகலும்
d. பொருள்களின் இன்பம் பெருகும் - பற்றுகள் பெருகும்

அலகு- 4 தமிழகக் கல்வி வரலாறு

கணக்காயர்	எழுத்தும் இலக்கியமும் உரிச்சொல்லும் (நிகண்டு) கணக்கும் கற்பிப்போர்.
ஆசிரியர்	பிற்காலத்தில் ஐந்தாகவிரிக்கப்பட்ட மூவகை இலக்கணத்தையும் அவற்றுக்கு எடுத்துக்காட்டானபேரிலக்கியங்களையும் கற்பிப்போர்.
குரவர்	சமய நூலும் தத்துவ நூலும் கற்பிப்போர்
பள்ளிகள்	கலைகள், கல்வி கற்பிக்கும் இடங்களாக விளங்கின.
மன்றம்	கற்றவித்தைகளை அரங்கேற்றும் இடமாகத் திகழ்ந்தது
சான்றோர் அவை	செயல்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் அவையாக இருந்தது

ரெவரெண்ட் பெல் என்ற ஸ்காட்லாந்துபாரதியார் தமிழகத் திண்ணைப் பள்ளிக் கல்விமுறையைக் கண்டுவிந்தார். இம்முறையில் அமைந்த ஒருபள்ளியை ஸ்காட்லாந்தில் “மெட்ராஸ் காலேஜ்” என்னும் பெயரில் நிறுவினார். அங்கு இக்கல்விமுறை மெட்ராஸ் சிஸ்டம், பெல் சிஸ்டம் மற்றும் மானிடரிசிஸ்டம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

தமிழகத்தில் விடுதலைக்கு முன் கல்வி வளர்ச்சி:

1826	சென்னை ஆளுநர் சர். தாமஸ் மன்றோ ஆணைக்கிணங்கப் பொதுக் கல்விவாரியம் தொடங்கப்பட்டது
1835	சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி தொடங்கப்பட்டது. இது இந்தியாவில் முதன் முதலில் தொடங்கப்பட்ட இரண்டு மருத்துவக் கல்லூரிகளுள் ஒன்று
1854	பொதுக்கல்வித் துறை நிறுவப்பட்டு முதல் பொதுக்கல்வி இயக்குநர் (DP) நியமிக்கப்பட்டார்
1857	சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் தொடங்கப்பட்டது
1859	1794 இல் தொடங்கப்பட்ட ஸ்கூல் ஆஃப் சர்வே என்ற நிறுவனம், 1859 இல் கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியாக வளர்ச்சி அடைந்தது
1910	தமிழ்நாடு இடைநிலைக் கல்விவாரியம் தொடங்கப்பட்டது
1911	பள்ளியிறுதிவகுப்பு-மாநில அளவிலான பொதுத்தேர்வில் நடைமுறைக்கு வந்தது

கணக்காயர் இல்லாத ஊரும் பிணக்கறுக்கும்
மூத்தோரை இல்லா அவைக்களனும் - பாத்துண்ணும்
தன்மையிலாளர் அயலிருப்பும் இம்முன்றும்
நன்மையுத்தல் இல் (திரிகடுகம் - 11)

பிள்ளைக்கூடம்

- இரா. மீனாட்சி, 1970களில் எழுதத் தொடங்கி நெருஞ்சி, சுடுபூக்கள், தீபாவளிப்பகல், மறு பயணம், வாசனைப்புல், உதயநகரிலிருந்து கொடி விளக்கு உள்ளிட்ட கவிதைத் தொகுப்புகளைப் படைத்துள்ளார். பாண்டிச்சேரி ஆரோவில்லில் வாழ்ந்து வருகிறார். ஆசிரியப்பணியிலும் கிராம மேம்பாட்டிலும் ஈடுபாடு கொண்டவர். ‘கொடி விளக்கு’ என்னும் நூலிலிருந்து இக்கவிதை எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

நற்றிணை

- நற்றிணை எட்டுத்தொகை நூல்களுள் முதலாவதாக வைத்துப் பாடப்படுவதாகும் ‘நல்ல திணை’ என்ற அடைமொழியால் போற்றப்படும் சிறப்பினை உடையது. இது, நானூறு பாடல்களைக் கொண்டது. 9 அடிகளைச் சிற்றெல்லையாகவும் 12 அடிகளைப்

பேரெல்லையாகவும் கொண்டது. நற்றிணையைத் தொகுப்பித்தவன் பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழி. இதன் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலைப் பாடியவர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார். போதனார். சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணையில் 110 ஆம் பாடலை மட்டும் பாடியுள்ளார். நற்றிணையின் பேரெல்லை 12 அடி. இருப்பினும் விதிவிலக்காக 13 அடிகளைக் கொண்டதாக இவரது பாடல் அமைந்துள்ளது.

தொல்காப்பியம்

- நமக்குக் கிடைக்கும் தமிழ் நூல்களில் காலத்தால் பழமையான இலக்கணநூல் தொல்காப்பியம். இதன் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர். தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள் என மூன்று அதிகாரங்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் ஒன்பது இயல்களாக மொத்தம் இருபத்தேழு இயல்கள் உள்ளன. தொல்காப்பியத்திற்குப் பலர் உரை எழுதியுள்ளனர். அவர்களுள் பழமையான உரையாசிரியர்கள் இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், கல்லாடனர், சேனாவரையர், தெய்வச்சிலையார், பேராசிரியர் ஆகியோர் ஆவர்.

படைப்பாக்க உத்திகள்

14. ஏடு, சுவடி, பொத்தகம், பனுவல் முதலிய சொற்கள் தரும் பொருள் _____ என்பதாகும்.
a. நூல்   b. ஓலை   c. எழுத்தாணி   d. தாள்
15. சரியான விடையைத் தேர்க:
A. கல்வி அழகே அழகு   1. தொல்காப்பியச் சிறப்புப்பாயிர உரைப்பாடல்
B. இளமையில் கல்   2. திருமந்திரம்
C. துணையாய் வருவது தூயநற்கல்வி   3. ஆத்திசூடி
D. பாடம் போற்றல் கேட்டவை நினைத்தல்   4. திருக்குறள்
5. நாலடியார்
	A	B	C	D
a.	2	3	4	1
b.	3	4	1	2
c.	5	3	2	1
d.	4	1	2	5
16. 9 அடி சிற்றெல்லையும் 12 அடி பேரெல்லையும் கொண்ட நூல்
a. நற்றிணை   b. குறுந்தொகை
c. அகநானூறு   d. ஐங்குறுநூறு
17. தொல்காப்பியத்திலுள்ள மொத்த இயல்களின் எண்ணிக்கை
a. 9   b. 3   c. 27   d. 13
18. நிழல்போலத் தொடர்ந்தான் - இவ் எவ்வகை உவமை?
a. வினை   b. பயன்   c. வடிவம்   d. உரு
19. பொருத்துக:
A. தொல்காப்பியம்   1. சங்க நூல்
B. திருக்குறள்   2. பக்தி நூல்
C. புறநானூறு   3. அற நூல்
D. திருவாசகம்   4. இலக்கண நூல்

அலகு – 5
ஆனந்தரங்கர் நாட்குறிப்பு

ஆனந்தரங்கர் நாட்குறிப்பு
சீறாப்புராணம் – உமறுப்புலவர்
அகநானூறு – வீரை வெளியன் தித்தனார்
பிம்பம் – பிரபஞ்சன்
பா இயற்றப் பழகலாம்
திருக்குறள் – திருவள்ளுவர்

உலகநாட்குறிப்பு இலக்கியத்தின் தந்தைஎனஅழைக்கப்படுபவர் சாமுவேல் பெப்பிகஆவார். ஆங்கிலேயக் கடற்படையில் பணியாற்றியஅவர் இரண்டாம் சார்லஸ் மன்னர் காலத்துநிகழ்வுகளை (1660 – 1669) நாட்குறிப்பாகப் பதிவுசெய்துள்ளார். இவரைப் போலவேஆனந்தரங்கரும் 06.09.1736 முதல் 11.01.1761 வரைநாட்குறப்புஎழுதியுள்ளார். இந்நாட்குறிப்பு இந்தியாவின் முதன்மையானநாட்குறிப்பாகும் இதனால்,ஆனந்தரங்கர் இந்தியாவின் பெப்பிசுஎன்றுஅழைக்கப்படுகிறார்.

சீறாப்புராணம்

- இசுலாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் முதன்மையானதாக விளங்குவது சீறாப்புராணம். ‘சீறா’ என்பது சீறத் என்னும் அரபுச் சொல்லின் திரிபு ஆகும். இதற்கு வாழ்க்கை என்பது பொருள். புராணம் வரலாறு. நபிகள் பெருமானின் வாழ்க்கை வரலாற்றினைக் கூறும் இந்நூலை வள்ளல் சீதக்காதியின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க உமறுப்புலவர் இயற்றினார் என்பர். இந்நூல் விலாதத்துக் காண்டம், நுபுவ்வத்துக்காண்டம், ஹிஜிறத்துக் காண்டம் என்னும் மூன்று காண்டங்களையும் 92 படலங்களையும் 5027 விருத்தப் பாடல்களையும் கொண்டது. நூலை முடிப்பதற்கு முன்பே உமறுப்புலவர் இயற்கை எய்திய காரணத்தால் பனு அகமது மரைக்காயர் இதைப் பாடி முடித்தார். இவர் பாடிய பகுதி சின்னச்சீறா என்று அழைக்கப்படுகிறது. உமறுப்புலவர் எட்டயபுரத்தின் அரசவைப் புலவர். கடிகை முத்துப் புலவரின் மாணவர். நபிகள் நாயகத்தின் மீது முதுமொழிமாலை என்ற நூலையும் இயற்றியுள்ளார். வள்ளல் சீதக்காதி, அப்துல்காசிம் மரைக்காயர் ஆகியோர் இவரை ஆதரித்தனர்.

அகநானூறு

- அகநானூறு 145 புலவர்கள் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பு. இது, களிற்றுயானை நிரை, மணிமிடைப் பவளம், நித்திலக்கோவை என்று மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலுக்கு நெடுந்தொகை நானூறு என்ற பெயரும் உண்டு. இந்நூலின் தொகுப்பு முறையில் ஓர் ஒழுங்கு உண்டு. வீரை வெளியன் தித்தனார் பாடிய ஒரேயொரு பாடல் பாடப்பகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளது.

திணை	பாடல் வரிசை	எண்ணிக்கை
பாலை	1, 3, 4, 7	200
குறிஞ்சி	2, 8, 12, 18	80
முல்லை	4, 14, 24, 34	40
மருதம்	6, 16, 26, 36	40
நெய்தல்	10, 20, 30, 40	40

முதற்பொருளும் உரிப்பொருளும்

திணை	நிலம்	பெரும்பொழுது	சிறுபொழுது	உரிப்பொருள்
குறிஞ்சி	மலையும் மலைசார்ந்தநிலமும்	கூதிர், முன்பனி	யாமம்	புணர்தலும் புணர்தல்

				நிமித்தமும்
முல்லை	காடும் காடுசார்ந்தநிலமும்	கார்	மாலை	இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும்
மருதம்	வயலும் வயல் சார்ந்தநிலமும்	ஆறு பெரும் பொழுதுகளும்	வைகறை	ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும்
நெய்தல்	கடலும் கடல் சார்ந்தநிலமும்	ஆறு பெரும் பொழுதுகளும்	ஏற்பாடு	இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும்
பாலை	சுரமும் சுரம் சார்ந்தநிலமும்	இளவேனில் முதுவேனில்	நண்பகல்	பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும்

கருப்பொருள்

நிலம்	குறிஞ்சி	முல்லை	மருதம்	நெய்தல்	பாலை
தெய்வம்	சேயோன்	மாயோன்	வேந்தன்	வருணன்	கொற்றவை
மக்கள்	பொருப்பன், வெ ற்பன், சிலம்பன், கொடிச்சி,	குறும்பொறை, நாடன், தோன்றல், கிழத்தி	ஊரன், மகிழ்ந ன், மனைவி	சேர்ப்பன், புலம்ப ன்	விடலை, மீளி, எ யிற்றி
	குறவர், குறத்தி யர், கானவர்	இடையார், இடைச்சியர், ஆயர், ஆய்ச்சியர்	உழவர், உழத்தியர், க டையர், கடை சியர்	நுளையர், நுளை ச்சியர், பரதர், பர த்தியர்	எயினர், எயிற்றி யர், மறவர், மற த்தியர்
புள்	கிளி, மயில்	காட்டுக்கோழி	நாரை, மகன்ற ில், அன்னம்	கடற்காகம்	புறா, பருந்து, க முகு
விலங்கு	சிங்கம், புலி, கரடி, யானை	மான், முயல்	எருமை, நீர்நா ய்	சுறாமீன்	செந்நாய்
ஊர்	சிறுகுடி	பாடி	பேரூர், மூதூர்	பாக்கம், பட்டின ம்	குறும்பு
நீர்	அருவிநீர், சுனை நீர்	குறுஞ்சுனைகானா று	ஆற்றுநீர், கி ணற்றுநீர், கு ளத்துநீர்	உவர்நீர்க் கேணி, சுவர் நீர்க்கேணி	நீரில்லாக் குழி, கிணறு
பூ	வேங்கை, காந்த ள், குறிஞ்சி	முல்லை, பிடவம், தே தான்றி	தாமரை, குவ ளை	நெய்தல், தாழை	குராஅம்பூ, மரா ப்பூ
மரம்	சந்தனம், தேக்கு , அகில், மூங்கில்	கொன்றை, காயா, கு ருந்தம்	மருதம், வஞ்ச ி, காஞ்சி	புன்னை, ஞாழல்	பாலை, உமிறை ஞ், ஓமை
உணவு	மலைநெல், தினை, மூங்கிலரிசி	வரகு, சாமை, முதினை	செந்நெல், வெ ண்ணெல்	உப்பு மீனும் விற்றுப் பெற்றபொருள்	வழியிற் பறித்தபொருள்
பறை	தொண்டகப் பறை	ஏற்கோட்பறை	நெல்லரிகினை ண், மணமுழ வு	மீன்கோட் பறை, நாவாய்ப் பம்பை	தாடி
யாழ்	குறிஞ்சியாழ்	முல்லையாழ்	மருதயாழ்	விளரியாழ்	பாலையாழ்
பண்	குறிஞ்சிப் பண்	சாதாரிப் பண்	மருதப் பண்	செவ்வழிப்பண்	பஞ்சுரப்பண்
தொழில்	வெறியாடல், ம லைநெல் விதைத்தல், தே ன் எடுத்தல், கிழங் குஅகழ்தல்	சாமை, வரகுவிதை த்தல், களைகட்டல், அரிதல்	வயலில் களைகட்டல், நெல்லரிதல்	உப்பு உண்டாக்கல், வ ிற்றல், மீன் பிடித்தல், உண க்கல்	போர் செய்தல் குறையாடல்

பிம்பம்

- புதுச்சேரியைச் சேர்ந்த பிரபஞ்சனின் இயற்பெயர் வைத்தியலிங்கம். இவர் சிறுகதை, புதினம், நாடகம், கட்டுரை என்று இலக்கியத்தின் பல்வேறு தளங்களில் இயங்கி வருபவர். 1995 இல் இவருடைய வரலாற்றுப் புதினமான 'வானம் வசப்படும்' சாகித்திய அகாதெமி விருது பெற்றது. இவருடைய படைப்புகள் தெலுங்கு, கன்னடம், இந்தி, பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், ஜெர்மன் உள்ளிட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பா இயற்றப் பழகலாம்

20. பொருந்தாததைத் தேர்க.
- ஆனந்தரங்கர் எழுதிய நாட்குறிப்புகள் பன்னிரண்டு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன.
  - ஒவ்வொருநாள் நிகழ்வுக்கும் ஆண்டு, திங்கள், நாள், கிழமை, நேரம், நிகழ்விடம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடாமல் செய்திகளை எழுதியுள்ளார்
  - ஆனந்தரங்கரின் நாட்குறிப்பு 18 ஆம் நூற்றாண்டின் தமிழ்ச் சமூகத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது
  - ஐரோப்பாவிலிருந்து இந்தியாவை அடையக் கப்பல்களுக்கு எட்டுத்திங்கள் தேவைப்பட்டன.
- a. 1, 2   b. 2, 3   c. 1, 3   d. 2, 4
21. ஆனந்தரங்கருக்குத் தொடர்பில்லாத குறிப்பு எது?
- மொழிபெயர்ப்பாளர்
  - இந்தியாவின் பெப்பிசு
  - தலைமைத் துவிபாஷி
  - உலக நாட்குறிப்பு இலக்கியத்தின் தந்தை
22. உறுபகை, இடன் ஆகிய சொற்களின் இலக்கணக் குறிப்பு
- உரிச்சொல்தொடர், ஈற்றுப்போலி
  - வினைத்தொகை, இடவாகுபெயர்
  - வினையெச்சம், வினைத்தொகை
  - பெயரெச்சம், பண்புத்தொகை
23. சரியானதைத் தேர்ந்தெடுக்க.
- வரை- மலை   2. வதுவை- திருமணம்
  - வாரணம் - யானை   4. புடவி - கடல்
- a. 1, 2, 3 சரி 4 தவறு   b. 2, 3, 4 சரி 1 தவறு
- c. 1, 3, 4 சரி 2 தவறு   d. 1, 2, 4 சரி, 3 தவறு
24. நேரொன்றாசிரியத்தளை எனப்படுவது
- காய் முன் நேர்
  - காய் முன் நரை
  - கனி முன் நிரை
  - மா முன் நேர்

அலகு- 6 காலத்தை வென்ற கலை

11 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிபுரிந்த முதலாம் இராசராசசோழன் தஞ்சைப் பெரிய கோவிலை 1003 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 1010 ஆம் ஆண்டுவரைகட்டினான். 2010 இல் இக்கோவிலின் 1000 ஆவது ஆண்டு நிறைவடைந்தது.

பிங்கலநிகண்டு என்னும் நூலில் 103 பண்கள் காணப்படுகின்றன. பண்கள், பாடும் காலங்களுக்கு ஏற்றவாறு பகல் பண், இரவுப் பண், பொதுப் பண் என்று வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆத்மாநாம் கவிதைகள்

- மதுகுதனன் என்ற இயற்பெயரைக்கொண்ட ஆத்மாநாம் தமிழ்க்கவிதை ஆளுமைகளில் குறிப்பிடத்தக்கவர். காகிதத்தில் ஒரு கோடு அவருடைய முக்கியமான கவிதைத் தொகுப்பு 'ழ' என்னும் சிற்றிதழை நடத்தியவர். கவிதை, கட்டுரை, மொழிபெயர்ப்பு என்று மூன்று தளங்களிலும் இயங்கியவர் இவருடைய கவிதைகள் ஆத்மாநாம் கவிதைகள் என்னும் பெயரில் ஒரே தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது.

குற்றாலக் குறவஞ்சி

- தமிழ்நாட்டின் தென்காசிக்கு அருகில் அமைந்திருக்கும் குற்றாலம் என்னும் ஊரின் சிறப்பைப் புகழ்ந்து, அங்குள்ள குற்றாலநாதரைப் போற்றிப் பாடப்பட்டது. குற்றாலக் குறவஞ்சி, இந்நூல், திரிகூட ராசப்பக் கவிராயரின் 'கவிதைக் கிரீடம்' என்று போற்றப்பட்டது. மதுரை முத்துவிசயரங்க சொக்கலிங்கனார் விருப்பத்திற்கு இணங்கப் பாடி அரங்கேற்றப்பட்டது. திரிகூட ராசப்பக் கவிராயர் திருநெல்வேலியில் தோன்றியவர். குற்றாலநாதர் கோவிலில் பணிபுரியும் காலத்தில் சைவசமயக் கல்வியிலும் இலக்கிய இலக்கணங்களிலும் தேர்ச்சி பெற்றார். திருக்குற்றாலநாதர் கோவில் வித்துவான் என்று சிறப்புப் பட்டப்பெயர் பெற்றவர். குற்றாலத்தின்மீது தலபுராணம், மாலை, சிலேடை, பிள்ளைத்தமிழ், யமக அந்தாதி முதலிய நூல்களையும் இயற்றியிருக்கின்றார்.

திருச்சாழல்

- திருவாசகம் என்பது சிவபெருமான் மீது பாடப்பட்ட பாடல்களின் தொகுப்பு ஆகும். இதனை இயற்றியவர் மாணிக்கவாசகர். சைவ சமயத்தின் பன்னிரு திருமுறைகளில் எட்டாம் திருமுறையாக உள்ளது. திருவாசகத்தில் 51 திருப்பதிகங்கள் உள்ளன. இவற்றுள் மொத்தம் 658 பாடல்கள் அடங்கியுள்ளன. இந்நூலில் 38 சிவத்தலங்கள் பாடப் பெற்றுள்ளன. பக்திச் சுவையும் மனத்தை உருக்கும் தன்மையும் கொண்டவை திருவாசகப் பாடல்கள். 'திருவாசகத்துக்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்துக்கும் உருகார்' என்பது முதுமொழி. திருச்சாழல் தில்லைக் கோவிலில் பாடப்பெற்றது. ஜி.யு. போப் திருவாசகம் முழுமையையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். மாணிக்கவாசகர் சைவ சமயக் குரவர் நால்வரில் ஒருவர். திருவாதவூரைச் சேர்ந்தவர். இவர் அரிமர்த்தன பாண்டியனிடம் தலைமையமைச்சராகப் பணியாற்றினார். மாணிக்கவாசகர் இயற்றிய நூல்கள் திருவாசகம், திருக்கோவையார்.

அலகு- 7 காற்றில் கலந்த பேரோசை

- ஜீவா என்றழைக்கப்படும் ப. ஜீவானந்தம் தொடக்கத்தில் காந்தியவாதியாகவும் பிறகு சுயமரியாதை இயக்கப் போராளியாகவும் பொறுடைமை இயக்கத் தலைவராகவும் செயல்பட்டார். சிறந்த தமிழ்ப் பற்றாளர். எளிமையின் அடையாளமாகத் திகழ்ந்தவர்.
- நாகர்கோவிலைச் சேர்ந்த சுந்தர ராமசாமி, நவீனத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர். பசுவய்யா என்ற புனைபெயரில் கவிதைகள் எழுதியவர். ரத்னாபாயின் ஆங்கிலம், காகங்கள் உள்ளிட்ட சிறுகதைகளை எழுதியிருப்பதுடன் ஒரு புளியமரத்தின் கதை, ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள், குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள் ஆகிய புதினங்களையும் எழுதியுள்ளார். செம்மீன், தோட்டியின் மகன் ஆகிய புதினங்களை மலையாளத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்துள்ளார். இக்கட்டுரை 1963 இல் தாமரை இதழின் ஜீவா பற்றிய சிறப்புமலரில் வெளியானது.

புரட்சிக்கவி

ஒரு மூல மொழிப் பிரதியின் உள்ளடக்கத்தை அப்பிரதிக்கு இணையான இலக்கு மொழிப் பிரதியின் வழியாக வெளிப்படுத்துதலே மொழிபெயர்ப்பு தழுவல், சுருக்கம், மொழியாக்கம், நேர்மொழி பெயர்ப்பு என்பவற்றை மொழிபெயர்ப்பின் வகைகளாகக் கொள்ளலாம்.

தமிழிலிருந்து பிறமொழிக்கு பிறமொழியிலிருந்து தமிழுக்கு சங்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு

”அந்நியன் - ஆல்பர் காம்ப்யூ, ஏ.கே.ராமானுஜம் - Love poems from ”உருமாற்றம்” –காப்கா- ஜெர்மனியிலிருந்து classical Tamil Anthology “சொற்கள்” –ழாக் பிரெவர், “குட்டி இளவரசன்” – எக்சுபெரி-பிரெஞ்சிலிருந்து ம.லெ.தங்கப்பா-Hues and Harmonies ”உலகக் கவிதைகள்” – தொகுப்பு: From An Ancient Land பிரம்மராஜன்

- வடமொழியில் எழுதப்பட்ட பில்கணியம் என்னும் காவியத்தைத் தழுவி தமிழில் பாரதிதாசனால் 1937 இல் எழுதப்பட்டது புரட்சிக்கவி. பாரதியின் மீது கொண்ட பற்றின் காரணமாகக் கனக சுப்புரத்தினம் என்னும் தம் பெயரை பாரதிதாசன் என்று மாற்றிக்கொண்டார். மொழி, இனம், குடியாட்சி உரிமைகள் ஆகியவை பற்றித் தம் பாடல்களில் உரக்க வெளிப்படுத்தியமையால் புரட்சிக் கவிஞர் என்றும் பாவேந்தர் என்றும் அழைக்கப்பட்டார். பிரெஞ்சு மொழியில் அமைந்த தொழிலாளர் சட்டத்தைத் தமிழ் வடிவில் தந்தவர். குடும்ப விளக்கு, பாண்டியன் பரிசு, இருண்ட வீடு, சேர தாண்டவம், பிசிராந்தையார், அழகின் சிரிப்பு ஆகிய காப்பியங்களையும் எண்ணற்ற பாடல்களையும் இயற்றியவர். ‘குயில்’ என்னும் இலக்கிய இதழை நடத்தியுள்ளார். இவருடைய ‘பிசிராந்தையார்’ நாடகத்துக்குச் சாகித்திய அகாதெமி விருது வழங்கப்பட்டது. ‘வாழ்வினில் செம்மையைச் செய்பவள் நியே’ என்ற இவரின் தமிழ் வாழ்த்துப் பாடலைப் புதுவை அரசு தனது தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. தமிழக அரசு இவருடைய பெயரால் திருச்சியில் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவிியுள்ளது.

பதிற்றுப்பத்து

- எட்டுத்தொகையில் அமைந்த புறத்திணை நூல்களுள் ஒன்று பதிற்றுப்பத்து. ரே மன்னர்கள் பத்துப்பேரின் சிறப்புகளை எடுத்தியம்பும் இது பாடாண் திணையில் அமைந்துள்ளது. முதல் பத்தும் இறுதிப் பத்தும் கிடைக்கவில்லை. ஒவ்வொரு பாடலின் பின்னும் துறை, வண்ணம், தூக்கு, பாடலின் பெயர் என்பவை இடம்பெற்றிருக்கின்றன. பாடலில் வரும் சிறந்த சொற்றொடர் பாடலுக்குத் தலைப்பாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது. பாடப்பகுதி சேரலாதனின் படைவீரர் பகைவர்முன் நிரையபாலரைப் போப் (நகரத்து வீரர்கள்) படைவெள்ளமாக நின்றதால் ‘நிரைய வெள்ளம்’ என்று தலைப்பு இடப்பட்டுள்ளது. பாடப்பகுதியான இரண்டாம் பத்தின் பாட்டுடைத் தலைவன் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன். இவனைப் பாடிய குமட்டுர்க் கண்ணார், உம்பற்காட்டில் 500 ஊர்களையும் தென்னாட்டு வருவாயுள் பாதியையும் பரிசாகப் பெற்றார்.

அலகு- 8 தாகூரின் கடிதங்கள்

- சுஜாதாவின் இயற்பெயர் ரங்கராஜன். அறிவியல், புனைகதைகள், கட்டுரைகள், நாடகங்கள், திரைப்படம் என்று இவருடைய படைப்புகளின் பரப்பு விரிவானது. கணிப்பொறியின் கதை, சிலிக்கன் சில்லுப்புரட்சி, அடுத்த நூற்றாண்டு ஆகியவை இவருடைய புகழ்பெற்ற அறிவியல் நூல்கள். அறிவியலை எளிய தமிழில் ஊடகங்களில் பரப்பியதற்காக, மத்திய அரசின் விருது பெற்றவர். இந்தியாவில் மின்னணு வாக்குப்பதிவுக் கருவியைக் கொண்டுவந்ததில் சுஜாதாவின் பங்களிப்பு அதிகம்.
- மீ. ராசேந்திரன் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட மீரா மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை ஆகிய இரு தளங்களிலும் பரவலாக அறியப்பட்டவர். சிவகங்கை அரசுக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். இவருடைய ‘ஊசிகள்’, ‘கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள்’ போன்ற கவிதை நூல்கள் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றவை. இவர் அன்னம் விடு தூது, கவி ஆகிய இதழ்களை நடத்தியுள்ளார்.
- நீலகேசி என்பது ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் ஒன்று. விருத்தப்பாவால் ஆனது. இதற்கு நீலகேசித் தெருட்டு என்றும் பெயர். இது குண்டலகேசி என்னும் நூலுக்கு மறுப்பாக எழுதப்பட்டது. நீலகேசி என்னும் சமண சமயப் பெண், சமயத் தலைவர் பலரிடம் வாதம் செய்து, சமண நெறியை நிலைநாட்டுவதாக நூல் அமைந்துள்ளது. தமிழில் எழுதப்பட்ட முதலாவது தருக்க நூல் இது என்பர். இந்நூலில் கடவுள் வாழ்த்து உட்பட, பதினொரு பகுதிகளிலும் மொத்தமாக 894 பாடல்கள் உள்ளன. இதை எழுதியவர் யார் என அறியப்படவில்லை. இதன் உரையாசிரியர் சமய திவாகர வாமன முனிவர். இந்நூலில் உள்ள மொக்கலவாதச் சருக்கத்திலிருந்து மூன்று பாடல்களும் புத்தவாதச் சருக்கத்திலிருந்து இரண்டு பாடல்களும் பாடப்பகுதியாக இடம் பெற்றுள்ளன.
- “பாரம்பரியத்தில் வேருன்றிய நவீன மனிதர்” என்றும் “கிழக்கையும் மேற்கையும் இணைத்த தீர்க்கதரிசி” என்றும் அழைக்கப்பட்ட தாகூர் தம் இளம் வயதிலேயே கவிதைகள் எழுதத் தொடங்கினார். 1913 ஆம் ஆண்டு கீதாஞ்சலி என்ற கவிதை நூலுக்கு இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசு பெற்றார். 1919 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஜாலியன்வாலா பாக் படுகொலையால் மனம் வருந்திய தாகூர், ஆங்கிலேய அரசைக் கண்டித்து அவர்கள் வழங்கிய “சர்” பட்டத்தைத் திருப்பி அளித்தார். இரண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட இசைப்பாடல்கள், ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட கவிதைகள், ஏறக்குறைய இருபது பெரு நாடகங்கள், குறு நாடகங்கள், எட்டு நாவல்கள், எட்டுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைத் தொகுப்புகள், என இலக்கியத்தின் பல்வேறு வடிவங்களிலும் நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றுடன் அவருடைய ஓவியப் படைப்புகள், பயணக் கட்டுரைகள், ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள் ஆகியவற்றையும் இணைத்துக்கொண்டால் அவருடைய ஆளுமையின் பேருருவை அறிய முடியும். குழந்தைகள் இயற்கையின் மடியில் எளிமையாக வளர்க்கப்பட வேண்டும். தங்கள் வேலையைத் தாங்களே கவனித்துக்கொண்டு, மற்றவர்களுக்கும் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டு 1921 இல் விஸ்வபாரதி பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவினார். “குருதேவ்” என்று அனைவராலும் அன்புடன் அழைக்கப்படும் தாகூரின் “ஜனகணமன” என்னும் பாடல் இந்தியாவின் நாட்டுப் பண்ணாகவும் “அமர் சோனார் பங்களா” என்னும் பாடல் வங்காள தேசத்தின் நாட்டுப் பண்ணாகவும் இன்றும் பாடப்பட்டு வருகின்றன.

சாகித்திய அகாதெமி வெளியிட்டுள்ள தாகூரின் கடிதங்கள் என்னும் நூலைத் தமிழில் மொழியாக்கம் செய்தவர் த.நா. குமாரசுவாமி. அவர் தமிழ், சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு, வங்கம், பாலி, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர். வங்க அரசு, தமிழ் - வங்க மொழிகளுக்கு அவர் ஆற்றிய தொண்டைப் பாராட்டி “நேதாஜி இலக்கிய விருது” அளித்துச் சிறப்பித்துள்ளது.

ஒவ்வொரு புல்லையும்

- சாகுல் அமீது என்னும் இயற்பெயருடைய இன்குலாப் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, நாடகம், மொழிபெயர்ப்பு என இலக்கியத்தில் விரிவான தளங்களில் இயங்கியவர். அவருடைய கவிதைகள், 'ஒவ்வொரு புல்லையும் பெயர் சொல்லி அழைப்பேன்' என்ற பெயரில் முழுமையாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. மரணத்துக்குப் பிறகு அவருடைய உடல், அவர் விரும்பியபடி செங்கை அரசு மருத்துவக் கல்லூரிக்குக் கொடையளிக்கப்பட்டது.

தொலைந்து போனவர்கள்

- அப்துல் ரகுமான் புதுக்கவிதை, வசனகவிதை, மரபுக்கவிதை என்று கவிதைகளின் பல வடிவங்களிலும் எழுதியுள்ளார். வாணியம்பாடி இஸ்லாமியக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். வானம்பாடிக் கவிஞர்களில் ஒருவர். பால்வீதி, நேயர்விருப்பம், பித்தன், ஆலாபனை முதலான பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். பாரதிதாசன் விருது, தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழன்னை விருது, ஆலாபனை என்னும் கவிதைத் தொகுப்பிற்குச் சாகித்திய அகாதெமி விருத ஆகியவற்றைப் பெற்றுள்ளார். இப்பாடல் 'சுட்டுவிரல்' என்னும் கவிதைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது.

மனோன்மனியம்

- மனோன்மனியம் தமிழின் முதல் பா வடிவ நாடக நூல். லிட்டன் பிரபு 1866 இல் எழுதிய 'இரகசிய வழி' (The Secret Way) என்ற நூலைத் தழுவி 1881 இல் பேராசிரியர் சுந்தரனார் இதைத் தமிழில் எழுதியுள்ளார். இஃது எளிய நடையில் ஆசிரியப்பாவால் அமைந்தது. இந்நூல் ஐந்து அங்கங்களையும் இருபது களங்களையும் கொண்டது. நூலின் தொடக்கத்தில் கடவுள் வாழ்த்துடன் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தும் இடம் பெற்றுள்ளது. மனோன்மனியத்தில் உள்ள கிளைக்கதை 'சிவகாமியின் சரிதம்'.
- பேராசிரியர் சுந்தரனார் திருவிதாங்கூரில் உள்ள ஆலப்புழையில் 1955இல் பிறந்தார். திருவனந்தபுரம் அரசுக் கல்லூரியில் தத்துவப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி உள்ளார். சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு ராப்பகதூர் என்னும் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளது. இவருக்குப் பெருமை சேர்க்கும் வகையில் தமிழக அரசு, இவர் பெயரால் திருநெல்வேலியில் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை நிறுவிியுள்ளது.
- பிரமிள் என்ற பெயரில் எழுதிய சிவராமலிங்கம், இலங்கையில் பிறந்தவர். இவர் பானுசந்திரன், அருப் சிவராம், தருமு சிவராம் போன்ற பல புனைபெயர்களில் எழுதியவர். புதுக்கவிதை, விமர்சனம், சிறுகதை, நாடகம், மொழியாக்கம் என விரிந்த தளத்தில் இயங்கியவர். ஓவியம், சிற்பம் ஆகியவற்றிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். இவருடைய கவிதைகள் முழுமையாகப் பிரமிள் கவிதைகள் என்ற பெயரில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. லங்காபுரி ராஜா உள்ளிட்ட சிறுகதைத் தொகுப்புகளும் நத்திரிவாசி என்னும் நாடகமும் வெயிலும் நிழலும் உள்ளிட்ட கட்டுரைத் தொகுப்புகளும் வெளிவந்துள்ளன.
- தமிழிலும் வடமொழியிலும் புலமை பெற்றவராகத் திகழ்ந்த வில்லிபுத்தூரார். வடமொழியில் வியாசர் எழுதிய மகாபாரதத்தைத் தழுவித் தமிழில் இயற்றினார். வக்கபாதை என்னுமிடத்தை ஆண்டுவந்த மன்னனான வரபதி ஆட்கொண்டான் என்பவரால் ஆதரிக்கப்பட்டார். வில்லிபாரதம், ஆதி பருவம் முதல் செளப்திக பருவம் வரை பத்துப் பருவங்களைக் கொண்டது. 4351 விருத்தப் பாடல்களால் ஆனது. மிகச் சிறந்து விளங்கிய இந்நூல் ஆசிரியர் பெயரோடு இணைத்தே வில்லிபாரதம் என வழங்கப்படலாயிற்று. நம்முடைய பாடப்பகுதி கன்ன பருவத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது.
- புதுமைப்பித்தனின் இயற்பெயர் சொ. விருந்தாசலம், சிறுகதை கட்டுரை கவிதை, நாடகம், புத்தக விமர்சனம் என விரிந்த தளத்தில் இயங்கியவர். தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் பெரும்

மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய காரணத்தல் சிறுகதை மன்னர் என்று போற்றப்படுபவர். அவருடைய மொத்தக் கதைகளும் புதுமைப்பித்தன் சிறுகதைகள் என்ற பெயரில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. காஞ்சனை என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு அவர் எழுதிய முன்னுரையே பாடப் பகுதியாகும்.

- சென்னிகுளம் அண்ணாமலையார் பாடிய காவடிச்சிந்து அருணகிரியாரின் திருப்புகழ்த் தாக்கத்தால் விளைந்த சிறந்த சந்த இலக்கியமாகும். இப்பாடலின் மெட்டுகள் அண்ணாமலையராலேயே அமைக்கப்பட்டதாகும். தமிழில் முதன்முதலில் வண்ணச்சிந்து பாடியதால், காவடிச் சிந்தின் தந்தை என அழைக்கப்பட்டார். 18 வயதிலேயே ஊற்றுமலைக்குச் சென்று அங்குக் குறுநிலத்தலைவராக இருந்த இருதயாலய மருதப்பத் தேவரின் அரசவைப் புலவராகவும் இருந்தார். இவர், இந்நூல் தவிர வீரைத் தலபுராணம், வீரை நவநீத கிருஷ்ணசாமி பதிகம், சங்கரன்கோவில் திரிபந்தாதி, கருவை மும்மணிக்கோவை, கோமதி அந்தாதி ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

12th - TAMIL

அலகு 1 உயிரினும் ஓம்பப் படும்	செய்யுள்	இளந்தமிழே
	உரைநடை	தமிழ்மொழியின் நடை அழகியல்
	செய்யுள்	தன்னேர் இலாத தமிழ் - தண்டியலங்கார உரை மேற்கோள்
	துணைப்பாடம்	தம்பி நெல்லையப்பருக்கு - பாரதியார்
	இலக்கணம்	
அலகு 2 பெய்யெனப் பெய்யும் மழை	உரைநடை	பெருமழைக்காலம்
	செய்யுள்	பிறகொரு நாள் கோடை -அய்யப்ப மாதவன் நெடுநல்வாடை - நக்கீரர்
	துணைப்பாடம்	முதல்கல் - உத்தமசோழன்
	இலக்கணம்	
அலகு 3 சுற்றதார் கண்ணே உள	உரைநடை	தமிழ் குடும்ப முறை
	செய்யுள்	விருந்தினர் இல்லம் கம்பராமாயணம்
	துணைப்பாடம்	உரிமைத் தாகம்
	இலக்கணம்	
	வாழ்வியல்	திருக்குறள்
அலகு 4 செல்வத்துள் எல்லாம் தலை	உரைநடை	பண்டைய காலத்துப் பள்ளிக்கூடங்கள்
	செய்யுள்	இதில் வெற்றி பெற - சுரதா இடையீடு- சி. மணி புறநானூறு - ஓளவையார்
	துணைப்பாடம்	பாதுகாப்பாய் ஒரு பயணம்
	இலக்கணம்	பா இயற்றப் பழகலாம்
அலகு 5 நாடென்ப நாட்டின் தலை	உரைநடை	மதராசப்பட்டினம்
	செய்யுள்	தெய்வமணி மாலை - இராமலிங்க அடிகள் தேவாரம் அகநானூறு - அம்முவனார்
	துணைப்பாடம்	தலைக்குளம் - தோப்பில் முகமத் மீரான்
	இலக்கணம்	இனிக்கும் இலக்கணம் - படிமம்
அலகு 6 சிறுகை அளாவிய கூழ்	உரைநடை	திரைமொழி கவிதைகள் சிலப்பதிகாரம் மெய்ப்பாட்டியல்
	துணைப்பாடம்	நடிகர் திலகம்
	இலக்கணம்	காப்பிய இலக்கணம்
அலகு 7 அருமை உடைய செயல்	உரைநடை	இலக்கியத்தில் மேலாண்மை
	செய்யுள்	அதிசய மலர் - தமிழ்நதி தேயிலைத் தோட்டப்பாட்டு புறநானூறு
	துணைப்பாடம்	சங்ககாலக் கல்வெட்டும் என் நினைவுகளும்
	இலக்கணம்	தொன்மம்
அலகு 8 எல்லா உயிரும் தொழும்	உரைநடை	நமது அடையாளங்களை மீட்டவர்
	செய்யுள்	முகம் இரட்சணிய யாத்திரிகம் சிறுபாணாற்றுப்படை
	துணைப்பாடம்	கோடை மழை
	இலக்கணம்	

**உயிரினும் ஒம்பப் படும்
அலகு – 1 இளந்தமிழே!**

– சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம்

- **இலக்கணக் குறிப்பு:**
செம்பரிதி, செந்தமிழ், செந்நிறம் - பண்புத்தொகை
மத்து முத்தாய் - அடுக்குத் தொடர்
சிவந்து – வினையெச்சம்
வியர்வைவெள்ளம் - உருவகம்

நூல்வெளி:

இக்கவிதை சிற்பி பாலசுப்பிரமணியத்தின் நிலைப்பு என்னும் கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது. கவிஞர், பேராசிரியர், மொழிபெயர்ப்பாளர், இதழாசிரியர் எனப் பன்முகம் கொண்டவர் சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம்; பாதியார் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றியவர்; மொழிபெயர்ப்புக்காகவும் ஒரு கிராமத்து நதி என்னும் கவிதை நூலிற்காகவும் இருமுறை சாகித்திய அகாதெமி விருது பெற்றவர். இவருடைய கவிதைகள் ஆங்கிலம், கன்னடம், மலையாளம், மராத்தி, இந்தி ஆகியவற்றில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவர் ஒளிப்பறவை, சர்ப்பயாகம், சூரிய நிழல், ஒரு கிராமத்து நதி, பூஜ்யங்களின் சங்கிலி முதலிய பல கவிதை நூல்களை ஆக்கியவர் இலக்கியச்சிந்தனைகள் மலையாளக் கவிதை, அலையும் சுவடும் உள்ளிட்ட உரைநடை நூல்களையும் எழுதியுள்ளார் மலையாளத்திலிருந்து கவிதைகளையும் புதினங்களையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்; சாகித்திய அகாதெமியின் செயற்குழு உறுப்பினராகவும் இருக்கிறார்.

அலகு – 1 தமிழ்மொழியின் நடை அழகியல்

- தி.சு. நடராசன்

அழகு இந்தப் பேரண்டத்தின் செய்தி. உண்மையுமாய் ஒளியுமாய் உணர்வையும் அறிவையும் கவர்ந்து உயிரில் கலக்கும் அதன் ஆற்றல் உணர்வுநிலையினையும் அறிவுப்புலனையும் இலக்கியமாக ஆக்குகிறது; அவ்விலக்கியத்தை முன்கொண்டு செல்கிறது. தமிழில் இதனுடைய வழித்தடங்கள் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன. அறியப்பட்ட வரலாற்றுக் காலத்தின் தொடக்கமாகத் தோற்றம் தருகிற சங்க இலக்கியம், குறிப்பிட்ட சில அழகியல் பரிமாணங்களை வரித்துக்கொண்டுள்ளது.

மொழிசார் கலை

அழகியலை உருவாக்குவதற்குத் தளம் அமைத்துத் தருகின்ற தொல்காப்பியம், இலக்கியத்தையும் மொழியையும் ஒருசேரப் பேசுகின்ற இலக்கணம் ஆகும். எழுத்துகள் பற்றிப் பேசுகிறபோதே, செய்யுளின் வழக்கு பேசப்பட்டுவிடுகிறது. எழுத்தையும் சொல்லையும்போன்றே செய்யுளையும் ஓர் உள்ளமைப்பாகத் தொல்காப்பியம் கருதுகிறது. ஏனைய கலைகளிலிருந்து கவிதைக்கலையை வேறுபடுத்துகின்ற அதன் முதன்மையான, தனிச்சிறப்பான பண்பு இது. கிரேக்கம், வடமொழி முதலிய பற மொழிகளைவிட தமிழ் இதனைத் திட்டவட்டமாகப் புரிந்து வைத்துள்ளது.

பேசுபவன், கேட்பவன் ஆகியோருடைய தனிப்பட்ட குழல்கள், பேசும்போதும் கேட்கும்போதுமான தனிச்சுழல்கள் ஆகியன மட்டுமல்லாது வரலாறு முழுக்க மொழி, மனித நாக்குகளின் ஈரம் பட்டுக்கிடக்கிறது. அதனையே இலக்கியம், தனக்குரிய அழகியல் சாதனமாக மாற்றவேண்டியிருக்கிறது. உவமம், உருவகம், எச்சம், குறிப்பு, உள்ளுறை, இறைச்சி முதலியவை மொழியின் இயல்பு வழக்குகளைக் கலையியல் வழக்குகளாக மாற்றுவவை. இலக்கியம் என்ற மொழிசார் கலை, மொழியின் தனித்துவமான பண்புகளை இயன்ற மட்டும் தனக்குரியதாக்கிக் கொள்கிறது. இலக்கியத்திற்கு ஒரு சிறப்புத்தன்மையைத் தந்துவிடுகிறது. இத்தகைய தன்மைதான், கவிதைத்தனம் அல்லது இலக்கியத்தனம் (poeticalness/literariness) என்று பேசப்படுகிறது. இதனால், மொழிச்சார்ந்த பொருள், மொழிசார்ந்த கலையாக ஆகிவிடுகிறது.

கலை முழுமை

இலக்கியத்தின் 'பயன்' பற்றித் தமிழ் இலக்கிய மரபில் அழுத்தமான கருத்து உண்டு. அறம், பொருள், இன்பமாகவோ அல்லது வேறு ஏதோ ஓர் உயர்ந்த குறிக்கோளாகவோ, இந்தப் பயன் இலக்கிய உருவாக்கத்தில் இடம்பெற வேண்டும். பின்னால் வந்தவர்கள் இதனை இயந்திரப் போக்காகத் தனியாக - ஒட்டாமல் - கூறியுள்ளனர். ஆனால் தொல்காப்பியம் மிகவும் தெளிவாக, இலக்கியத்தின் நோக்கம் அல்லது அறவியல் சார்ந்த கருத்துநிலைகள், கலை உருவாக்கத்தின்போதே சரிவர இணைந்திருக்க வேண்டும் என்பதனைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. இத்தகையதொரு முழுமைதான், கலை முழுமை (artistic whole) எனப்படுகிறது.

சங்க இலக்கியம் அகத்திணை சார்ந்த செய்திகளையும் புறத்திணை சார்ந்த செய்திகளையும் பாடற்பொருள்களாக வடிவமைத்துள்ளது. அகன் ஐந்திணைகளைப் பேசுகிற தொல்காப்பியம் புணர்தல், பிரிதல் முதலான அகன் ஐந்திணைகளை இன்பம், பொருள், அறம் ஆகிய அறவியல் 'லட்சியப்' பெருள்களோடு இரண்டற இணைத்துவிடுகின்றது. அதுபோல், இன்னோரிடத்தில், பா வகைகள் ஆசிரியம் முதற்கொண்டு நான்கு எனச் சொல்லிவிட்டுத் தொடர்ந்து,

அந்நில மருங்கின் அறமுதலாகிய
முழுமுதற் பொருட்கும் உரிய என்ப (தொல்.செய்.105)

என்று பாவகைகளோடு அறவியல் கருத்துக்களை இணைத்துச் சொல்லிவிடுகிறது.

செவ்வியல் இலக்கியம் கட்டமைக்க விரும்பிய அறம் இது. சமூக - பண்பாட்டு மரபிற்கேற்பவே, கலைப்படைப்பை - அழகியல் நெறியை - பண்பாட்டின் இலச்சினையாகச் (symbol of culture) சித்தரித்தற்குத் தமிழ்மரபு முன்வந்திருக்கிறது; முன்தொழிந்திருக்கிறது. தமிழ் அழகியலின் நெடும் பரப்பு, இது.

நடையில்: விளக்கம்:

பாட்டு அல்லது கவிதையின் நடையியல் கூறுகளில், ஒலிக்கோலங்களும் சொற்களின் புலமும் தொடரியல் போக்குகளும் மிக முக்கியமானவை.

'நடைபெற்றியலும்' (கிளவியாக்கம், 26) என்றும் 'நடைவின்றொழுகும்' (செய். 135) என்றும் சில சொற்சொறடர்களைத் தொல்காப்பியம் சையாண்டிருக்கிறது. மேலும்,

ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி; ஏனை
வெண்பா நடைத்தே கலி (செய். 107)

என்றும் சொல்லுகிறது; நடை என்ற சொல், தெளிவான பார்வையோடு இங்கு இடம்பெறுகின்றது.

மொழியின் தனிச்சிறப்பான கூறுகளும் அவற்றைக் கையாளுகின்ற வகைமைகளும் கவிதையின் உந்துசக்தியாக அமைகின்றன. மொழிக்குள் இருக்கும் ஒரு வலிமைமிக்க ஆற்றல் கவிதைக்காக, இலக்கியத்துக்காகத் தன்மை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது. கவிதையின் இயங்காற்றல்தான் நடை. தொல்காப்பியமும் பிற இலக்கணங்களும்.

ஒலிக்கோலங்கள்:

எந்தக் தொன்மையான மொழியும் சமிக்ஞையிலிருந்தும் இசையிலிருந்தும்தான் தொடங்கிறது. மொழி சார்ந்த கவிதையும் இசையோடும் இசைக்கருவியோடும்தான் பிறக்கிறது. ஓசையும் பொருளும் இணைந்து கலைவடிவம் கொள்கின்றன.

இதனையே அந்தப் பனுவலின் - பாடலின் - ஒலிப்பின்னல் (sound texture) என்கிறோம். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு பாடல்:

கடந்தடு தானை மூவிருங்கடி
உடன்றனர் ஆயினும் பறம்பு கொளற்கரிதே;
முந்நாறு ஊர்த்தே தண்பறம்பு நன்னாடு;

முந்நாறு ஊரும் பரிசிலர் பெற்றனர்;
குன்றும் உண்டுநீர் பாடினர் செலினே (புறம். 110)

என்னும் இப்பாடலில் வன்மையான உணர்ச்சியைக் காட்டுகிற விதத்தில் க, த, ட, ற முதலிய வல்லின மெய்கள், பிற மெல்லின, இடையின மெய்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக வருதலை அறிந்துகொள்ளலாம். இன்னும் சில பாடல் அடிகளை இங்கே இதனடிப்படையில் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து ஒலிக்கோலத்தின் வலிமையை அறிந்துகொள்ளலாம். சிறுசிறு வாக்கியங்கள், பேசுவோரின் அறுதியிட்டுப் பேசும் தன்மையைக் காட்டுகின்றன.

படாஅழ் ஈத்த கெடாஅ நல்லிசைக்
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக (புறம். 145)

புணரின் புணராது பொருளே பொருள்வயின்;
பிரியின் புணராது புணர்வே (நற். 16)

நுந்தை தந்தைக்கு இவந்தந்தை தந்தை (புறம். 290)

இப்படிப் பல. உயிர் ஒலிகள் - குறிப்பாக நெடில் ஒலிகளின் வருகையும், சில ஒலிகளும் சில சொற்களும் திரும்பவரல் தன்மை பெற்றிருப்பதும் இவற்றோடு சேர்ந்து நிகழ்த்தப்பெறும் சொல் விளையாட்டுகளும் இங்கே கவனத்திற்குரியன. இந்த ஒலிக்கோலம் சங்கப்பாடல்களில் முக்கியமான ஒரு பண்பு.

சொற்புலம்

சொல்லில்தான் உணர்வும் பொருளும் பொதிந்து கிடக்கின்றன; கலையும் பண்பாடும் வரலாறும் அரசியலும் பொதிந்து கிடக்கின்றன. சொல் வளம் என்பது, ஒரு பொருள் குறித்துவரும் பல சொல்லாய்ப் பல பொருள் குறித்துவரும் ஒரு சொல்லாய் வருதலும் பல துறைகளுக்கும் பல சூழல்களுக்கும் பல புனைவுகளுக்கும் உரியதாய் வருதலும் உணர்வும் தெளிவும் கொண்டதாய் வருதலும் என்று செழிப்பான தளத்தில் சொல், விளைச்சல் கண்டிருப்பதைக் குறிப்பது ஆகும். சங்க இலக்கியத்தில் இது மலர்ந்தும் கனிந்தும் கிடக்கிறது.

முல்லைக்கலியில், காளைகளில் பல இனங்களைக் காட்டுகிற சொற்கள் நிரம்பிக் கிடக்கின்றன. இன்றைய இலக்கியத்தில், இப்படித்தான் கி. ராஜநாராயணன், 'கிடை' எனும் குறுநாவில் ஆடுகளின் அடையாளங்களைப் பல பெயர்கள் சொல்லி அழைக்கிறார். சொல்வளம், ஒரு பண்பாட்டின் அடையாளமாகவும் இருக்கிறது.

சொல்வளம் என்பது, தனிச் சொற்களாய் நிறைந்து அமைவதையும் குறிக்கும்; ஒன்றற்கு மேற்பட்ட சொற்கள் கவவுக்கை நெகிழாமல் முயங்கிக் கிடப்பதையும் குறிக்கும்.

தமிழில் சில தொகைமொழிகள்

வைகுறு விடியல், கன்னி விடியல், புல்லென் மாலை, நள்ளென் யாமம், காமர் வனப்பு, மாண்கவின் காண்டகு வனப்பு, கவினுறு வனப்பு, தீநீர், நெடுநீர், சின்னீர், பனிநீர், ஒலிவெள்ளருவி, பறைக்குரல் எழிலி, பொய்படு சொல், நகைக்கூட்டம், ஓவச் செய்தி... இப்படி ஓராயிரம்.

சங்க இலக்கிய மொழியின் அடையாளமாக உள்ள ஒரு பண்பு இது. இதனைத் தொகநிலை (compound words) என்று தொல்காப்பிய எச்சவியல் பேசுகிறது. 'நீர் படுகின்ற - அல்லது நீர்பட்ட - பசுமையான கலம்' என்பது, எதுவும் தொகாமல் வருகிற தொடர் மொழி. அதுவே, 'நீர்படு பசுங்கலம்' (நற். 308) என்று ஆகும்போது, தொகைமொழி. தொகைமொழி என்பது செறிவாக்கப்பட்ட (precision) ஒரு வடிவமைப்பு. அது வாக்கிய அமைப்பில், ஒரு சொல் போலவே நடைபெறும்.

தொடரியல் போக்குகள்:

ஒலிக்கோலமும் சொற்புலமும் சொற்றொடர் நிலையும் பாடலின் தளத்தை ஏர் நடத்திப் பண்படுத்திப் போகின்றன என்றால், பாத்திகட்டி வரப்புவர்த்தும் பணிகளைத் தொரியல் வடிவம் செய்கின்றது. சொல்லுவோருடைய மொழித்திறன், கேட்போர் - வாசிப்போருடைய உள்பாடாக (purport) மறித்தாக்கம் (transform) பெற வேண்டும். பரிமாறப்படும் உணர்வுகளுக்கும் செய்திகளுக்கும் ஏற்பத் தொடர்கள் நேர் நடந்தும் ஏறியிறங்கியும் திரும்பியும் சுழன்றும் இயங்குகின்றன.

உரைநடை வழக்கு, பேச்சுவழக்கு உள்ளிட்ட இயல்பு வழக்கில், தொரமைப்பு என்பது, உழுவாய் + செயப்படுபொருள் அல்லது பிறவற்றுடன் கூடிய அமைப்பு + பயனிலை என்று வருவதே மரபு. ஆனால் சங்கப் பாடல்கள் பலவற்றில் இது பிறழ்ந்துவருகிறது. கவிதை மறுதலைத் தொடர் (poetic inversion) இது.

முத்தாய்ப்பாக முடியும் பாடலின் இறுதியில் தான் இந்தத் தொடரியல் பிறழ்வுநிலை பெரிதும் காணப்படுகிறது. சான்றாகப் பேரெயின் முறுவலார், நம்பி நெடுஞ்செழியனுடைய சாவுச் சடங்கு, சர்ச்சைக்கு உள்ளானது பற்றிப் பாடிய பாடல்.

இடுக வொன்றோ, சுடுகவொன்றோ;
படுவழிப் படுக, இப்புதழ் வெய்யோன் தலையே
(புறம். 239)

இந்த இறுதி அடி ஓர் எளிமையான தொடரியல் பிறழ்வோடு அமைந்திருக்கிறது. ஏனைய 20 அடிகளில், தொடர்கள் வரிசையாகவும் திட்டமிட்டு நேர்படவும் செல்லுகின்றன. ‘தொடியுடைய தோள் மணந்தனன்’ எனத் தொடங்கி, ஒவ்வோர் அடியும் தனித்தனியே வினைமுற்றுகளோடு, தன்னிறைவோடு முடிகின்றன. இப்படி ஒரு 18 பண்புகளை வரிசைப்படுத்திய பிறகு, தொகுத்துச் சொல்வது போல ‘ஆங்குச் செய்பவெல்லாம் போடா போ – புதைத்தால் புதை; சுட்டால் சுடு என்று அலுத்தக் கொள்கிறது. பாடலின் தொடரியல் சார்ந்த வடிவமைப்பு இதற்குத் துணை நிற்கிறது.

நடையியல், வடிவமைப்பின் பகுதிகளையும் முழுமையினையும் சார்ந்தே இருக்கிறது. அத்தகைய தமிழ் அழகியலைக் கட்டமைப்பதற்குச் சங்க இலக்கியமே முதன்மை ஆதாரம். அந்தப் பனுவலின் நீண்ட நெடும் இழைகளும் அதற்குள் குறுக்கும் நெடுக்குமாக ஊடுபரவி ஓடும் இழைகளும் கருத்தியல் நிலையிலும் வடிவமைப்பு நிலையிலும் கவன ஈர்ப்பைத் தருகின்றன. மேலும், சங்க இலக்கியம் அதனுடைய தனத்துவம் மிக்க சமூக - பண்பாட்டுத் தளத்தில் குறிப்பிட்ட சில பண்புகளையும் போக்குகளையும் சொந்த மரபுகளையும் போக்குகளையும் சொந்த மரபுகளாக நிறுவிக்கொண்டுவிட்டது என்பதையும் நம்மால் அறியமுடிகிறது.

தி.சு. நடராசன் எழுதிய ‘தமிழ் அழகியல்’ என்ற நூலிலிருந்து சில பகுதிகள் தொகுக்கப்பட்டுப் பாடமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. திறனாய்வுக் கலையைத் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்களில் தி.சு. நடராசன் குறிப்பிடத்தக்கவர். திறனாய்வாளராகப் பரவலாக அறியப்படும். இவர், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், போலந்து நாட்டின் வார்சா பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். கவிதையெனும் மொழி, திறனாய்வுக்கலை, தமிழ் அழகியல், தமிழின் பண்பாட்டு வெளிகள் உள்ளிட்ட நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

தன்னேர் இலாத தமிழ் - தண்டியலங்கார உரை மேற்கோள் பால்

- **இலக்கணக் குறிப்பு:**
வெங்கதிர் - பண்புத்தொகை
உயர்ந்தோர் - விளையாலணையும் பெயர்
இலாத - இடைக்குறை
- **அணியிலக்கணத்தை மட்டுமே கூறும் இலக்கண நூல்கள்**
தண்டியலங்காரம், மாறனலங்காரம், குவலயானந்தம்
- **அணியிலக்கணத்தையும் கூறும் இலக்கண நூல்கள்**
தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம்

நூல்வெளி:

தண்டியலங்காரம், அணி இலக்கணத்தைக் கூறும் சிறப்பான நூல்களில் ஒன்று. பாடப்பகுதி பொருளணியியல் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது. காவியதர்சம் என்னும் வடமொழி இலக்கண நூலைத் தழுவி எழுதப்பட்ட இந்நூலின் ஆசிரியர் தண்டி ஆவார். இவர் கி.பி. (பொ.ஆ) 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவர். இந்நூல் பொதுவியல், பொருளணியியல், சொல்லணியியல் என மூன்று பெரும் பிரிவுகளை உடையது இலக்கண நூலார், உரையாசிரியர்கள் ஆகியோர் பலரால் எடுத்தாளப்பட்ட பெருமை பெற்றது.

தம்பி நெல்லையப்பருக்கு – பாரதியார்

- எட்டயபுரம் மன்னர்களின் பரம்பரை வரலாறு பற்றிக் கவிசேரி சாமி தீட்சிதர் என்பவர் வம்சமணி தீபிகை என்னும் நூலை 1879 இல் வெளியிட்டார். அப்பதிப்பைத் திருத்தி வெளியிட ஆசைகொண்ட பாரதி, ஆட்சி செய்த வெங்கடேசுர எட்டப்பருக்கு 6.8.1919 இல் கடிதம் எழுதினார். பலவிதமான குற்றங்களையுடைய அந்நூலை நல்ல இனிய தமிழ்நடையில் அமைத்துத் தருவேன் என்று குறிப்பிட்டார். ஆனால் அவர் ஆசை நிறைவேறவில்லை. வம்சமணிதீபிகை நூலின் மூலவடிவம் மறுபதிப்பாக இளசை மணி என்பவரால் 2008 இல் அப்படியே வெளியிடப்பட்டது.
- பரலி சு. நெல்லையப்பர் விடுதலைப் பேராட்ட வீரர், கவிஞர், எழுத்தாளர், மொழி பெயர்ப்பாளர், இதழாளர், பதிப்பாளர் எனப் பன்முகம் கொண்டவர். பாரதியின் கண்ணன் பாட்டு, நாட்டுப்பாட்டு, பாப்பாப்பாட்டு, முரசுப்பாட்டு ஆகியவற்றைப் பதிப்பித்தவர். பாரதி நடத்திய சூரியோதயம், கர்மயோகி ஆகிய இதழ்களில் துணையாசிரியராகவும் லோகோபகாரி, தேசபக்தன் ஆகிய இதழ்களில் துணையாசிரியராகவும் பிறகு ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியவர். இவர் நெல்லைத்தென்றல். பாரதி வாழ்த்து, உய்யும் வழி ஆகிய கவிதை நூல்களையும் வ.உ. சிதம்பரனாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் எழுதியுள்ளார்.

நூல்வெளி:

- மகாகவி பாரதி நெல்லையப்பருக்கு எழுதிய இக்கடிதம் ரா.அ. பத்மநாபன் பதிப்பித்த ‘பாரதி கடிதங்கள்’ என்னும் நூலில் இடம்பெற்றிருக்கிறது. பாரதி, பதினைந்து வயதில் கல்விகற்க உதவவேண்டி எட்டயபுரம் அரசருக்கு எழுதிய கவிதைக் கடிதம் முதல் அவர்தம் மறைவிற்கு முன்னர் குத்திகேசவருக்கு எழுதிய கடிதம்வரை அனைத்தும் நம்மிடம் பேசுவதுபோல இருப்பதே அவருடைய நடையழகின் சிறப்பு. பாரதியாரைவிட ஏழாண்டுகள் இளையவரான பரலி சு. நெல்லையப்பரைப் பாரதி தன்னுடைய அருமைத் தம்பியாகவே கருதி அன்புகாட்டி வந்தார். பாரதியின் கடிதங்கள் மேலும் அவரை நன்றாகப் பரிந்துகொள்ளத் துணைபுரிகின்றன.

பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வயை னானே.

- நன்னூல்

மீண்டுமந்தப் பழமைநலம் புதுக்கு தற்கு
மெய்சிலிர்க்கத் தமிழ்க்குயிலே! கூவி வா, வா!

சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம்

இலக்கிய நயம் பாராட்டுக.

முச்சங்கங் கூட்டி
முதுபுலவர் தமைக் கூட்டி
அச்சங்கத் துள்ளே

அளப்பரிய பொருள்கூட்டி
சொற்சங்க மாகச்
சுவைமிகுந்த கவிகூட்டி
அற்புதங்க ளெல்லாம்
அமைத்த பெருமாட்டி!

பாரதியின் கடிதங்கள்	- ரா.அ. பத்மநாபன்
இலக்கண உலகில் புதிய பார்வை	- டாக்டர் பொற்கோ
தமிழ் அழகியல்	- தி.சு. நடராசன்
பாரதி கட்டுரைகள்	-
பாரதி கதைகள்	-
காட்டுவாத்து	- ந. பிச்சமூர்த்தி
நெல்லூர் அரிசி	- அகிலன்
சுவரொட்டிகள்	- ந. முத்தசாமி

பெய்யெனப் பெய்யும் மழை

அலகு – 2 பெருமழைக்காலம்

பெருமழைக்காலம்

- பிறகொரு நாள் கோடை - அய்யப்ப மாதவன்
- நெடுநல்வாடை - நக்கீரர்
- முதல்கல் - உத்தமசோழன்
- நால்வகைப் பொருத்தங்கள்

பிறகொரு நாள் கோடை – அய்யப்ப மாதவன்

நூல்வெளி:

இக்கவிதை அய்யப்ப மாதவன் கவிதைகள்’ என்னும் தொகுப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது. சிவகங்கை மாவட்டம், நாட்டரசன் கோட்டையைச் சேர்ந்தவர் கவிஞர் அய்யப்ப மாதவன்; இதழியல் துறை, திரைத்துறை சார்ந்து இயங்கி வருபவர்; ‘இன்று’ என்ற கவிதைக் குறும்படத்தையும் மழைக்குப் பிறகும் மழை, நானென்பது வேறொருவன், நீர்வெளி முதலான கவிதை நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

நெடுநல்வாடை – நக்கீரர்

இலக்கணக் குறிப்பு:

வளைகு – சொல்லிசை அளபெடை;

பொய்யா - ஈடுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்;

புதுப்பெயல், கொடுங்கோல் - பண்புத்தொகைகள்

நூல்வெளி:

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பாட்டுடைத்தலைவனாகக் கொண்டு, மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரர் இயற்றிய நூல் நெடுநல்வாடை. இது பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஒன்று; 188 அடிகளைக் கொண்டது; ஆசிரியப்பாவால் இயற்றப்பட்டது. இப்பாடலின் பெயர் இருவகையில் பொருள் சிறந்து விளங்குகிறது. தலைவனைப் பிரிந்த தலைவிக்குத் துன்பமிகுதியால் நெடுவாடையாகவும் போர்ப் பாசறையிலிருக்கும் தலைவனுக்கு வெற்றி பெற ஏதுவான நல்வாடையாகவும் இருப்பதால் நெடுநல்வாடை எனும் பெயர் பெற்றது.

முதல்கல் - உத்தமசோழன்

நூல்வெளி:

உத்தம சோழன் (செல்வராஜ்) எழுதிய “முதல்கல்” கதை பாடமாக உள்ளது. தஞ்சைச் சிறுகதைகள் என்னும் தொகுப்பில் இது இடம் பெற்றுள்ளது. உத்தம சோழன் திருத்துறைப்பூண்டி அருகே தீவாம்பாளர் புரத்தைச் சேர்ந்தவர்; மனிதத்தீவுகள், குருவி மறந்து வீடு உள்ளிட்ட சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும் தொலைதூரு வெளிச்சம், கசக்கும் இனிமை, கனல்பூக்கள் உள்ளிட்ட புதினங்களையும் எழுதியுள்ளார்; “கிழக்கு வாசல் உதயம்” என்ற திங்களிதழைக் கடந்த 12 ஆண்டுகளாக நடத்தி வருகிறார்.

மயங்கொலிச் சொற்களை ஒரே தொடரில் அமைத்து எழுதுக.

1. தலை, தளை, தழை
2. கலை, களை, கழை
3. அலை, அளை, அழை

எ.கா: விலை, விளை, விழை

இலக்கிய நயம் பாராட்டுக.

வெட்டியடிக்குது மின்னல் - கடல்
வீரத் திரைகொண்டு விண்ணை யிடிக்குது;
கொட்டி யிடிக்குது மேகம் - கூ
கூவென்று விண்ணைக் குடையுது காற்று
சட்டச்சட சட்டச்சட டட்டா - என்று
தாளங்கள் கொட்டிக் கனைக்குது வானம்
எட்டுத்திசையும் இடிய - மழை
எங்ஙனம் வந்ததடா தம்பி வீரா!

- பாரதியார்

Platform - நடைமேடை
Train Track - இருப்புப்பாதை
Railway Signal -தொடர்வண்டி வழிக்குறி
Ticket Inspector -பணச்சீட்டு ஆய்வர்
Level Crossing - இருப்புப்பாதையைக் கடக்குமிடம்
Metro Train - மாநகரத் தொடர்வண்டி

- பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி - மா. இராசமாணிக்கனார்
- தமிழ் நடைக் கையேடு
- இயற்கைக்கு திரும்பும் பாதை - மசானா :புகோகா
- சுற்றுச்சூழல் கல்வி - ப. ரவி
- கருப்பு மலர்கள் - நா. காமராசன்
- வானம் வசப்படும் - பிரபஞ்சன்

தற்பத்தார் கண்ணே உள

- தமிழர் குடும்ப முறை - க்தவத்சல பாரதி
- விருந்தினர் இல்லம் - ஜலாலுத்தீன் ருமி
- கம்பராமாயணம் - கம்பர்
- உரிமைத்தாகம் - பூமணி
- சொல்லும் பொருளும்
- திருக்குறள் - திருவள்ளுவர்

அலகு - 3 - தமிழ் குடும்ப முறை
- பக்தவத்சல பாரதி

குடும்பம் எனும் சிறிய அமைப்பிலிருந்தே மனித சமூகம் எனும் பரந்த அமைப்பு கட்டமைக்கப்படுகிறது. குடும்பம் தொடங்கிக் குலம், கூட்டம், பெருங்குழு, சமூகம் என்ற அமைப்புவரை விரிவு பெறுகிறது. ஆதலின், குடும்பமே மனித சமூகத்தின் அடிப்படை அலகாக உள்ளது. வாழாங்காலம் முழுவதும் தொடர்ந்து வேறு எந்த நிறுவனமும் இந்த அளவுக்கு மனிதனைச் சமூகவயப்படுத்தும் பணியைச் செய்ததில்லை.

குடும்பம்

குடும்ப அமைப்பு ஏற்படுவதற்கு அடிப்படை, திருமணமே. குடும்பம், திருமணம் இரண்டும் ஒன்றையொன்று சார்ந்தே செயல்பாடுகின்றன - நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்களைப் போல. இன்று நாம் வழங்கும் 'திருமணம்', 'குடும்பம்' ஆகிய இரண்டும் சொற்களுமே தொல்காப்பியத்திலுதம் சங்க இலக்கியங்களிலும் சங்க இலக்கியங்களிலும் இடம்பெறவில்லை. குடும்பம் எனும் சொல் முதன்முதலில் திருக்குறளில்தான் (1029) பயின்று வருகிறது.

சங்க இலக்கியத்தில் ‘குடம்பை’ ‘குடும்பு’, ‘கடும்பு’ ஆகிய சொற்கள் குடும்ப அமைப்போடு தொடர்புடையவை. ‘குடம்பை’ என்ற சொல், இருபது இடங்களில் பயின்று வருகிறது. ‘குடும்பு’ எனும் சொல் கூடிவாழுதல் என்று பொருள்படுகின்றது.

குடும்பு எனும் சொல்லுடன் ‘அம்’ விசுதி சேர்த்துப் பொருண்மை விரிவாக்கமாக (semantic extension) ‘குடும்பம்’ எனும் சொல் அமைந்தது. பண்டைத் தமிழர்கள் குடும்பம் எனும் அமைப்புடன் வாழ்ந்த இடங்கள் பற்றிப் பல குறிப்புகள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன.

“இரவு குறியே இல்லகத் துள்ளும்
மனையோர் கிளவி கேட்கும் வழியதுவே
மனையகம் புகாஅக் காலை யான்”
(பொருளியல் - 129)

எனும் தொல்காப்பிய நூற்பா, ‘இல்’ ‘மனை’ ஆகிய இரண்டு வாழிடங்களைக் குறிப்பிடுகின்றது.

வாழிடம்:

சங்க இலக்கியத்தில் மேலும் பல சொற்கள் உள்ளன. இல், மனை, குரம்பை, புலப்பில், முன்றில், குடில், கூரை, வரைப்பு, முற்றம், நகர், மாடம் முதலிய சொற்கள் குடும்பங்களின் வாழ்விடங்களில் உள்ள வேறுபாடுகளைச் சுட்டுகின்றன. மருதத்திணைப் பாடல் ஒன்றில் மகளிர் ‘தம்மனை’, ‘நும்மனை’ (அகம். 346: 16-17) என மனைவியின் இல்லத்தையும் கணவனின் இல்லத்தையும் பிரித்துப் பேசும் போக்கினைக் காண முடிகிறது. இன்னும் சில இடங்களில் தற்காலிகத் தங்குமிடம் ‘புக்கில்’ (புறம் 221-6) எனவும், திருமணத்திற்குப்பின் கணவனும் மனைவியும் பெற்றோரிடமிருந்து பிரிந்து, தனியாக வாழுமிடம் ‘தன்மனை’ (neolocal) எனவும் வழங்கப்பெற்றுள்ளன.

‘மனை’ எனும் சொல் ‘நம்மனை’, ‘தம்மனை’, ‘எம்மனை’, ‘இம்மனை’, ‘உம்மனை’, ‘நின்மனை’, ‘நுந்தைமனை’, ‘நன்மனை’, ‘வறுமனை’, ‘வளமனை’, ‘கடிமனை’, ‘தாய்மனை’ எனச் சங்க இலக்கியங்களில் பல இடங்களில் பயின்று வருகின்றது. ‘மனையோள்’ எனும் சொல்லுமு் சங்கப்பாடல்களில் பயின்றுவரும் சொல்லாகும். இதன்மூலம் மனை என்பது வாழிடத்தைக் குறிக்கும் முதன்மைச் சொல்லாக உள்ளதை அறியலாம்.

மணந்தகம்:

உயிரிகளைப்போன்றே குடும்பமும் தோன்றுகிறது; வளர்கிறது; பல கட்டங்களைக் கடக்கிறது. அதன் வாழ்க்கைச்சுழற்சியில் பல வடிவங்களில் நிலைமாற்றம் பெறுகிறது. இத்தகைய நீண்ட பாதையில் குடும்பத்தின் கணவனும் மனைவியும் சேர்ந்து இல்லற வாழ்வில் ஈடுபடக்கூடிய தொடக்க கட்டமே ‘மணந்தகம்’ (family of Procreation) எனப்படுகிறது. முதர் குழந்தை பிறக்கும்வரை உள்ள காலகட்டத்தை இந்நிலை குறிக்கிறது. தனிக்குடும்ப உருவாக்கத்தின் தொடக்க நிலையாக இது அமைகிறது.

இளந்தம்பதியினருக்கு ஏற்ற அறிவுரை கூறி நெறிப்படுத்தும் பணி செவிலிக்குரியது என்று கூறும் தொல்காப்பிய அடிகள் மூலம் (தொல். பொருள். 151) மணந்தகம் எனும் குடும்ப அமைப்பு முதன்மை பெற்றிருந்ததை அறிய முடிகிறது.

தாய்வழிக் குடும்பம்:

சங்ககாலத்தில் கண சமூகத்துக்குத் தாயே தலைமை ஏற்றிருந்தாள். தாய்வழியாகவே குலத்தொடர்ச்சி குறிக்கப்பட்டது. பதிற்றுப்பத்து கூறும் சேரநாட்டு மருமக்கள் தாய் முறை இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

சிறுவர்தாயே பேரிற் பெண்டே (புறம். 270)
செம்முது பெண்டின் காதலஞ்சிறா அன் (புறம். 276)
வானரைக் கூந்தல் முதியோள் சிறுவன் (புறம். 277)
முளரிமருங்கின் முதியோள் சிறுவன் (புறம். 278)

என்மகள் ஒருத்தியும் பிறள்மகள் ஒருவனும் (கலி. பாலை. 8)

முதலான தொடர்களில் ‘இவளது மகன்’ என்றே கூறப்பட்டது. இவளது மகன் எனக் கூறப்படவில்லை என்பது நோக்கத்தக்கது. இவை அனைத்தும் சங்காலத்தில் காணப்பட்ட தாய்வழிக் சமூகத்தின் நிலையைக் காட்டுகின்றன.

சங்காலத்தில் பெண் திருமணம் செய்த பின்வரும் தன் இல்லத்திலேயே தொடர்ந்து வாழ்க்கை நடத்தும் தாய் முறை (Matrilocal) இருந்துள்ளது. திருமணத்திற்குப்பின் மனைவியின் இல்லத்துக்குச் சென்று கணவன் வாழ்வதே நடைமுறையாக இருந்துள்ளது. (அகம் 24:10, 274:14, 284:13)

தாய்வழிக் குடும்பங்களில் பெண்களே குலத்தொடர்சிக்கு உரியவர்களாக இருப்பதால் பெண்குழந்தைகளின் பேறு முதன்மையாக விரும்பப்பட்டது. தாய்வழி முறையில் குடும்பத்தின் சொத்தும் வளங்களும் செல்வங்களும் பெண்களுக்குச் சென்று சேர்ந்தன. தாய்வழிச் சொத்துகள் பெண்டிருக்கே போய்ச் சேர்ந்தன. தாய்வழிச் சொத்துகள் பெண்டிருக்கே போய் சேர்ந்தன என்பதை ஒரு மருதத்திணைப் பாடல் (குறுந்.295) தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் கூறுகிறது.

தந்தைவழிக் குடும்பம்:

மனித குலத்தில் ஆதியில் தோன்றி வளர்ந்த தாய்வழி முறையானது தமிழர்களிடம் இருந்ததைச் சங்க இலக்கியங்களின்வழி அறிய முடிந்தாலும், சங்க காலத்திலேயே ஆண் மையச் சமூக முறை வலுவாக வேர் ஊன்றிப் பரவலாகிவிட்டதையும் காணமுடிகிறது.

ஆண் மையச் சமூகத்தில் பெண் திருமணத்திற்குப் பின் தன் கணவனுடைய தந்தையகத்தில் (patrilocal) வாழ வேண்டும். மணமான பின் தலைவன் தலைவியை அவனுடைய தாய் அவளுக்குச் சிலம்புகழி நோன்பு செய்திருக்கிறாள்.

நும்மனைச் சிலம்பு கழிஇ அயரினும்

எம்மனை வதுவை நல்மணம் கழிக் (ஐங்குறு. 399: 1-2)

இதன்வழி மணமக்களின் வாழ்விடம் கணவன் அகம் என்பதை உறுதிப்படுத்தலாம். மேலும், “மனையுறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிலே” (குறுந். 135) என்னும் குறுந்தொகைப் பாடல் மூலம் பெண் தன் கணவனையே முழுவதும் சார்ந்திருந்த நிலையை அறிய முடிகிறது. சங்ககாலத்தில் தந்தைவழிக் குடும்பமுறை மிகவும் வலுவான, ஒரு பரவலான முறையாக இருந்துள்ளதைப் பொருள்வயிற் பிரிவு, போர், வாழ்வியல், சடங்குகள், குடும்பம், திருமணம் எனப் பல்வேறு சமூகக் களங்களில் காண இயலும்.

தனிக்குடும்பம்

தனிக்குடும்பம் (nuclear family) தோன்றுவதற்கான தொடக்கநிலைக் குடும்பங்கள்பற்றிச் சங்க இலக்கியங்கள் மிகுதியாகப் பேசியிருக்கின்றன. இளமகவுநிலைக் குடும்பங்களின் காட்சிகளை ஐங்குறுநாறு தெளிவுபடுத்துகிறது (408). “மறியிடைப் படுத்த மான்பிணை போல்” மகனை நடுவணாகக்கொண்டு தலைவனும் தலைவியும் வாழ்ந்திருக்கின்றனர் (ஐங்குறுநாறு 401).

தாய், தந்தை, குழந்தை மூவருமுள்ள தனிக்குடும்பம் மிகவும்கு நெருக்கமானது என்பதால் இது தொடக்கநிலை/எளிய/நெருக்கமான குடும்பம் (Elementary/simple/Immediate family) எனப்படும்.

தனிக்குடும்பம் வகை, சமூகப் படிமலர்ச்சியில் இறுதியாக ஏற்பட்ட ஒன்று. இது இன்றைய தொழிற்சமூகத்தில் பெரும்பான்மையாகக் காணப்படுகிறது என்பது ஒரு வாதம். ஆனால் பல ஆதிக்குடிகளிடம் தனிக்குடும்ப முறை முக்கியமான குடும்ப முறையாக இருப்பதையும் இனவரைவியல் ஆய்வுகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. இது ஒரு தொல்வடிவமாகவே இருந்து வருகிறது என்பது இன்னொரு வாதமாகும்.

விரிந்த குடும்பம்:

சங்க காலத்தில் தனிக்குடும்ப அமைப்பு விரிவுபெற்று இவர்களுடன் பெற்றோர் ஒருவரின் தந்தையும் உடன் வாழும் “விரிந்த குடும்ப” (extended family) முறையையும் காண முடிகிறது. கணவன், மனைவி, மகன் ஆகியோருடன் தன்னை சேர்ந்து வாழ்ந்த நேர்வழி விரிந்த குடும்ப (lineally extended family) முறையை ஒக்கூர் மாசாத்தியாரின் புறானூற்றுப் பாடல் (279) கூறுகிறது.

சங்ககாலக் குடும்ப அமைப்பில் முதல்நிலை உறவினர்களை மட்டும் ஓரளவு இனம் காண முடிகிறது. நற்றாய் (பெற்ற தாய்) ஒருபுறம் இருந்தாலும் செவிலித்தாயும் அவள் மகளாகிய தோழியும் குடும்ப அமைப்பில் முதன்மைப் பங்கு பெறுகின்றனர். சமூகத் தாயாக விளங்கிய செவிலித்தாய் முறை பண்டைய இனக்குழு மரபின் மாறுபட்ட தொடர்ச்சியாகச் சங்ககாலத்தில் வருவதை அறிய முடிகிறது. சங்க காலத்தில் ஒவ்வொரு ஆயத்துக்கும் செவிலித்தாயே பொறுப்பேற்றிருந்தாள்.

இல்லற வாழ்வின் இறுதிக் காலத்தில் பெருமைகள் நிறைந்த மக்களுடன் நிறைந்து, அறத்தினை விரும்பிய சுற்றத்தோடு சேர்ந்து, தலைவனும் தலைவியும் மனையறம் காத்தலே இல்லறவாழ்வின் பயனாகும் எனச் சங்ககால மக்கள் எண்ணினார்கள். விரிந்த குடும்பம் பற்றிய இக்கருத்தினைத் தொல்காப்பியமும் பதிவு செய்கிறது.

சங்கச் சமூகம் குடும்பம் என்ற அமைப்பை அடிப்படை அலகாகக் கொண்டிருந்த அதன் தொடர்ச்சியாகவே இன்றைய சமூக அமைப்பும் கூட்டுக்குடும்பம், தனிக்குடும்பம் என்ற அலகுகளைக் கொண்டதாகவும் தந்தைவழிக் குடும்ப அமைப்பைக் கொண்டதாகவும் இருக்கிறது. தொன்மைமிக்க இக்குடும்ப அமைப்பு முறை தமிழ்ச் சமூகத்தின் அடையாளப் பெருமிதமாகும்.

இப்பாடப்பகுதி, பனுவல் (தொகுதி II, 2010) காலாண்டிதழில் வெளிவந்த கட்டுரையின் சுருக்கம். இதை எழுதியவர் பக்தவத்சல பாரதி. தமிழ்ச்சமூகம், பண்பாடு சார்ந்த மானிடவியல் ஆய்வுகளை இவர் முன்னெடுத்து வருகிறார். பழங்குடிகள், நாடோடிகள் உள்ளிட்ட விளிம்புநிலைச் சமூகங்கள் பற்றி ஆய்வில் இவருடைய பங்களிப்பு முக்கியமானது. இலக்கிய மானிடவியல், பண்பாட்டு மானிடவியல், தமிழர் மானிடவியல், தமிழகப் பழங்குடிகள், பாணர் இனவரைவியல், தமிழர் உணவு உள்ளிட்ட பல நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

விருந்தினர் இல்லம் - ஜலாலுத்தீன் ருமி

நூல்வெளி:

ஜலாலுத்தீன் ருமியின் கவிதைகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிலவற்றை ஆங்கிலத்தில் அழகாக மெழியாக்கம் செய்தவர் கோல்மன் பார்க்ஸ். அதனைத் தமிழில் “தாகங்கொண்ட மீனொன்று” என்ற தலைப்பில் என். சத்தியமூர்த்தி மொழிபெயர்த்துள்ளார். அத்தொகுப்பிலுள்ள கவிதையொன்று பாடப்பகுதியாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஜலாலுத்தீன் ருமி (இன்றைய) ஆப்பானிஸ்தான் நாட்டில், கி.பி (பொ.ஆ) 1207 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். பாரசீகத்தின் மிகச் சிறந்த கவிஞர்களில் ஒருவர். இவரது சூஃபி தத்துவப் படைப்பான “மஸ்னவி” (Masnavi) 25இ600 பாடல்களைக் கொண்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மஸ்னவி என்பது ஆழமான ஆன்மீகக் கருத்துகள் நிரம்பிய இசைக்கவிதைகளின் தொகுப்பு, இவரின் புகழ்பெற்ற மற்றொரு நூல், “திவான்-ஈஷம்ஸ்-ஈ-தப்ரீஸ்” (Collective Poems of Shams of Tabriz) என்பதாகும்.

கம்பராமாயணம்

நூல்வெளி:

கம்பராமாயணம் பல்வேறுவிதமான பண்புகள் அடிப்படையாகக் கொண்ட பாத்திரங்களால் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இராமன் அனைத்து உயிர்களையும் கீழ் மேல் எனக் கருதாது சமமாக அன்பு காட்டும் பகுதிகள் பாடமாக இடம்பெற்றுள்ளன. அயோத்தியா காண்டம், ஆரணிய காண்டம், கிட்கிந்தா காண்டம், யுத்த காண்டம் ஆகியவற்றிலிருந்து குகன், சடாயு, சவரி, சுகீர்வன், வீரணன் ஆகியோரைப் பற்றிய பாடல்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. உடன்பிறப்பியப் பண்பையும் அன்பையும் வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் இவை. இந்நூலை இயற்றியவர் கம்பர். இதற்குக் கம்பர் இராமாவதாரம் என்னும் பெயர் சூட்டினார். கம்பனது கவிநலத்தின் காரணமாக இது “கம்பராமாயணம்” என்றே

அழைக்கப்படுகிறது. கம்பரது காலம் 2ஆம் நூற்றாண்டு எழுதப்பட்ட காலம்தொட்டு மக்கள் இலக்கியமாகப் போற்றப்படுவதற்குக் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனின் கவிநலமே காரணம்.

உரிமைத் தாகம்

அனயம் - நிறைவானது
எச்செளந்தவன் - ஏழை எளியவன்
கீழத்தார் - புன்செய்யின் ஒரு பகுதி
கெராமுனுசு - கிராம நிர்வாக அலுவலர்
கொடவாங்கல் - கொடுக்கல் வாங்கல்
திருணை - திண்ணை
தெகஞ்சத - முடிந்ததை
பிஞ்சை - புன்செய்
ரோசி - உரசுதல்
வாந்தக்கமாக - இணக்கமாக
வெதப்பெட்டி - விதைப்பெட்டி
வெள்ளங்காட்டி - விடியற்காலை
வேண்டாற - வேண்டாத
திருகை - மாவு அரைக்கும் கல்
குறுக்கம் - சிறிய நிலப்பரப்பு
கடகம் - ஓலைப்பெட்டி

நூல்வெளி:

“உரிமைத்தாகம்” என்னும் இச்சிறுகதை “பூமணி சிறுகதைகள்” என்னும் தொகுப்பில் உள்ளது. பூமணி, கரிசல் எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் பூ. மாணிக்கவாசகர் என்ற தனது பெயரைச் சுருக்கிப் பூமணி என்ற பெயரில் எழுதி வருகிறார். தமிழ்நாடு அரசின் கூட்டுறவுத்துறையில் துணைப்பதிவாளராகப் பணியாற்றியவர். அறுப்பு, வயிறுகள், ரீதி, நொறுங்கல்கள் ஆகியன இவரது சிறுகதைத் தொகுப்புகள். வெக்கை, பிறகு, அஞ்ஞாடி, கொம்மை உள்ளிட்ட புதினங்களை எழுதியுள்ளார். கருவேலம்பூக்கள் என்ற திரைப்படத்தை இயக்கியுள்ளார். அஞ்ஞாடி என்னும் புதினத்திற்காக 2014இல் சாகித்திய அகாதெமி விருத பெற்றுள்ளார்.

இனிக்கும் இலக்கணம்

இலக்கிய நயம் பாராட்டல்

பெற்றெடுத்த தமிழ்த்தாயைப் பின்னால் தள்ளி
பிறமொழிக்கு சிறப்பளித்த பிழையை நீக்க
ஊற்றெடுத்தே அன்புரையால் உலுங்க வைத்தில்
உகலத்தில் தமிழ்மொழிக்கு நிகரும் உண்டோ?
கற்றுணர்ந்தே அதன் இனிமை காண்பாய் என்று
கம்பனொடு வள்ளுவனைச் சுட்டிக் காட்டித்
தென்றெனநம் அகக்கண்ணைத் திறந்து விட்ட -
தெய்வக்கவி பாரதிஓர் ஆசான் திண்ணம்

படிப்போம் பயன்படுத்துவோம்: (உணவகம்):

Labby - ஓய்வறை

Checkout - வெளியேறுதல்

Tips - சிற்றீகை

Mini meals - சிற்றுணவு

திருக்குறள்

நூல்வெளி:

திரு+ குறள் = திருக்குறள். சிறந்த குறள் வெண்பாக்களால் ஆகிய நூல் ஆதலால் இப்பெயர் பெற்றது. இது பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்று. குறள் - இரண்டடி வெண்பா, திரு - சிறப்பு அடைமொழி. திருக்குறள் என்பது அடையடுத்த கருவி ஆகுபெயர் ஆகும். குறள்,

உலகப்பொது மறை, அறவிலக்கியம்; தமிழர் திருமறை; மனித நாகரிகம் பிற நாடுகளில் தோன்றும் முன்னரே மனித வாழ்வின் மேன்மைகளையும் வாழ்வியல் நெறிகளையும் வகுத்துக் காட்டிய நூல். ஆங்கிலம், இலத்தீன், கிரேக்கம் முதலிய உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் இந்நூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி, நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி, பழகுதமிழ்ச் சொல்லருமை நாலிரண்டில் என்னும் பழமொழிகள் இந்நூலின் பெருமையை விளக்குகின்றன. இவற்றுள் “நால்” என்பது நாலடியாரையும் “இரண்டு” என்பது திருக்குறளையும் குறிக்கும்.

தருமர் மணக்குடவர் தாமத்தர் நச்சர்
பரிதி பரிமேலழகர் திருமலையார்
மல்லர் பரிப்பெருமாள் காளிங்கர் வள்ளுவர் நூற்கு
எல்லையுரை செய்தார் இவர்

என்று ஒரு பழம்பாடல் திருக்குறளுக்கு உரை எழுதியவர்களின் பட்டியலொன்றைத் தருகிறது. ஏட்டுச் சுவடியிலிருந்து திருக்குறள் முதன் முதலில் அச்சிடப்பட்ட ஆண்டு 1812.

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” எனப் பாரதியாரும்,
“வள்ளுவனைப் பெற்றதால்
பெற்றதே புகழ் வையகமே”— எனப் பாரதிதாசனும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

செல்வத்துள எல்லாம் தலை

- பண்டைய காலத்துப் பள்ளிக் கூடங்கள் - உ.வே.சா
- இதில் வெற்றி பெற - சுரதா
- இடையீடு - சி.மணி
- புறநானூறு - ஒளவையார்
- பாதுகாப்பாய் ஒரு பயணம்
- பா இயற்றப் பழகலாம்

அலகு – 4 பண்டைய காலத்துப் பள்ளிக்கூடங்கள்

காலநிலை மாறுபாடு அடைய அடைய ஜனங்களுடைய பழக்கங்களும் மாறுதலடைகின்றன. இக்காலத்துப் பள்ளிக்கூடங்களில் இக்கால வாழ்க்கைக்கேற்ற முறைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. பழைய காலத்துப் பாடசாலைகளில் வழங்கிவந்த முறைகளோ வேறுவகை. நம்முடைய நாட்டில் மிகப் பழைய காலத்தில் உபாத்தியாயருடைய வீடே பள்ளிக்கூடமாக இருக்காது என்பார்கள். கணக்காய்ரென்பது உபாத்தியாயருக்குப் பெயர். கணக்கு என்பது நூலின் பெயர்.

மன்றங்கள்

ஊர்தோறும் பொதுவான இடத்தில் ஒரு பெரிய மரத்தினடியே மேடையொன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அதனை மன்றமென்றும் அம்பலமென்றும் கூறுவர். மன்றமென்பது மரத்தடியில் உள்ள திண்ணையே அதுவே பிறகு திண்ணைப் பள்ளிக்கூடமாக மாறியதென்று தோன்றுகிறது.

இயற்கையாக உள்ள மரத்தடியிலும், வனங்களிலும் சென்று பழைய காலத்து மாணாக்கர்கள் கல்வி கற்றனர். இப்பொழுது பள்ளிக்கூடம் இருக்குமிடத்தில் செடி கொடிகளை வருவித்து வளம் உண்டாக்குகிறோம். நாடகத்தில் வளங்களைத் திரையில் எழுதித் தொங்கவிடுவது போலப் பள்ளிக்கூடங்களில் சட்டியிலும் வாயில்களிலும் செடி கொடிகளை வளர்க்கிறோம்.

பள்ளிகள்

மரத்தடியில் இருந்த பள்ளிக்கூடங்கள் நாளடைவில் சிறு குடிசைகளாக மாறின. பல இடங்களிலே மடங்களிற் பாடசாலைகள் உண்டாயின. பள்ளியெனும் சொல் ஜைன மடங்களுக்கும் பாடசாலைகளுக்கும் பொதுவான பெயர். பாடசாலைகள் வேறு, மடங்கள் வேறு என்ற வேறுபாடின்றி இரண்டும் ஒன்றாகவே கருதப்பட்டமையின், பள்ளியென்னும் பெயர் இரண்டிற்கும் பொதுவாக வழங்கியதென்று தோன்றுகின்றது.

வித்தியாரம்பம்	- கல்வித்தொடக்கம்
வித்தியாப்பியாசம்	- கல்விப் பயிற்சி
உபாத்தியாயர்	- ஆசிரியர்
அசஷராப்பியாசம்	- எழுத்துப் பயிற்சி
கீழ்வாயிலக்கம்	- பின்ன எண்ணின் கீழ்த்தொகை
மேல்வாயிலக்கம்	- பெருக்கல் வாய்பாடு
குழிமாற்று	
சீதாள பத்திரம்	- வங்காளத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்

வித்தியாரம்பம்:

முமன்முதலில் ஐந்தாம் பிராயத்தில் வித்தியாப்பியாசம் செய்யும்பொழுது தாய் தந்தையர் பிள்ளைகளை ஆசிரியர்களிடம் அடைக்கலமாகக் கொடுத்து வந்தார்கள்.

பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கூடத்தில் வைக்கும் காலம் ஒரு பெரிய விசேட நாளாகக் கொண்டாடப் பெறும். ஏட்டின் மீது மஞ்சட் பூசிப் பூசித்துப் பையனிடம் கொடுத்து வாசிக்கச் செய்வார்கள். உபாத்தியாயர் நெடுங்கணக்கைச் சொல்லிக்கொடுக்க, மாணாக்கன் அதனைப் பின்பற்றிச் சொல்லுவான். இப்படி உபாத்தியாயர் ஒன்றைச் சொல்ல அதை மாணாக்கர்கள் பலரும் சேர்ந்து சொல்வதை 'முறை வைப்ப' தென்று கூறுவார்கள். உபாத்தியாயருக்குப் பிரதியாகச் சில சமயங்களிற் சட்டாம்பிள்ளை முறை வைப்பதுண்டு.

மையாடல்

சுவடிகளிலுள்ள எழுத்துக்கள் செவ்வனே தெரிவதற்காகச் சுவடியில் வசம்பு, மஞ்சள், மணத்தக்காளியிலைச்சாறு அல்லது ஊமத்தையிலைச்சாறு, மாவிலைக்கரி, தர்ப்பைக்கரி முதலியவற்றைக் கூட்டிச் செய்த மையை அதில் தடவுவார்கள். அந்த மை எழுத்துக்களை வளக்கமாகக் காட்டுவதோடு கண்ணுக்கும் குளிர்ச்சியைத் தரும். இங்ஙனம் மை தடவிப்

புத்தகத்தை வாசிக்கத் தொடங்குவதனால் அசுஷராப்பியாசத்தை ‘மையாடல் விழா’ என்று சொல்வார்கள்.

‘ஐயாண் டெய்தி மையாடி அறிந்தார் கலைகள்’ என்பது சிந்தாமணி.

மஞ்சள் குளிப்பாட்டி மையிட்டு முப்பாலும் மிஞ்சப் புகட்ட மிகவளர்ந்தாய் - தமிழ்விடு தூது

பிள்ளைகள் முதலில் மணலில் எழுதிப் பழகுவார்கள். அதனால் அவர்களுடைய எழுத்துகள் வரிசையாகவும் நன்றாகவும் அமையும். உபாத்தியாயர் முதலில் தரையில் எழுத அதன் மேல் பிள்ளைகள் விளம்புவார்கள். பிறகு தாமே எழுதி எழுதிப் பழகுவார்கள்.

கையெழுத்து:

“கொம்புகழி கோணாமல் கொண்டபந்தி சாயாமல்
அம்புபோல் கால்கள் அசையாமல் - தம்பி
எழுதினால் நன்மை யுண்டு”

என்று வரும் பழைய வெண்பா ஒன்று உண்டு. எழுத்துக்கள் ஒன்றோடொன்று படாமல் வரிகோணாமல் பழைய காலத்தில் எழுதி வந்தார்கள். பழைய ஏட்டுச்சுவடிகளைப் பார்த்தால் இது விளங்கும்.

எழுத்தின் வடிவம்:

எழுத்துக்களின் உருவங்கள் பல காலமாக மாறாமல் இருந்துவந்தன. புள்ளி, கால், கொம்பு, விலங்கு முதலியவை வரியெழுத்தின் உறுப்புக்கள். பெரியோர்கள் பழக்கி வந்த பழக்கத்தால் பல நூறு வருஷங்களாகியும் எழுதும் வழக்கத்தில் பெரிய மாறுபாடுகள் ஏற்படவில்லை.

மனனப் பயிற்சி

அக்காலத்துப் பாடமுறைக்கும் இக்காலத்துப்பாட முறைக்கும் பெரிய வேறுபாடு உண்டு. அடிப்படையான நூல்களெல்லாம் பிள்ளைகளுக்கு மனனமாக இருக்கும். தமிழில் நிகண்டு, நன்னூல், காரிகை, தண்டியலங்காரம், நீதி நூல்கள் முதலியான பாடமாக இருக்கும். கணிதத்தில் கீழ்வாயிலக்கம், வேம்வாயிலக்கம், குழிமாற்று முதலிய பலவகை வாய்பாடுகள் பாடமாக வேண்டும். ‘தலைகீழ்ப் பாடம்’ என்று சொல்வதை அம்முறைகளில் காணலாம்.

சிறுவர்கள் படிக்கும் ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் என்பவை அகராதி வரிசையில் அமைந்தமை அவர்களுடைய ஞாபகத்தில் அவை பதிவதன் பொருட்டேயாகும். இப்படியே அந்தாதி முறையைக் கொண்டும் எதுகை மோனைகளைக் கொண்டும் செய்யுட்களை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வார்கள்.

சுவடிகள்

இளம் பிள்ளைகளுக்கு உபாத்தியாயர் ஓலையை வாரி ஒழுங்காக நறுக்கித் துளையிட்டுக் கயிறு கோத்துத் தருவார். ஒரு துளையிடுவதும் இரண்டு துளையிடுவதும் உண்டு. மற்றப் பிள்ளைகள் தாங்களே செய்து கொள்ளுவார்கள். பனையோடு, சீதாள பத்திரம் முதலியவற்றில் எழுதுவது வழக்கம். மேலே சட்டமாகப் பனைமட்டையின் கம்பை நறுக்கிக் கோர்ப்பார்கள்; மரச் சட்டங்களையும் அமைப்பார்கள்; செப்புத் தகட்டாலும் சட்டஞ் செய்து கோர்ப்பார்கள். அந்தச் சட்டங்களின் மேல் வர்ண மையினாற் பல வகையான சித்திரங்கள் எழுதுவதுண்டு. இரட்டைத் துளையுள்ள ஏடுகளில் ஒரு துளையில் செப்புக் கம்பி அல்லது மூங்கிற் குச்சியைச் செருகிக் கட்டுவார்கள். அதற்கு ‘நாராசம்’ என்று பெயர்.

சுவடியைக் கோக்கும் கயிற்றின் ஒரு தலைப்பில் தடையாக, பனையோலையை ஈர்க்கோடு கிளிமூக்குப் போலக் கத்தரித்து அமைப்பார்கள். அதற்குக் கிளிமூக்கென்று பெயர்.

இப்போது அச்சப் புத்தங்களின் அளவில் எவ்வளவு வேறுபாடுகள் உண்டோ அவ்வளவு பனையோலைச் சுவடிகளிலும் உண்டு.

எழுத்தாணிகள்:

ஓலையில் எழுதுவதற்குரிய எழுத்தாணியில் பல பேதங்கள் உண்டு. எழுத்தாணியை ஊசியென்றும் கூறுவதுண்டு. மடக்கெழுத்தாணி, வாரெழுத்தாணி, குண்டெழுத்தாணி என்பன எழுத்தாணியின் வகைகள். ஒரு பக்கம் வாருவதற்குக் கத்தியும் மறுபக்கம் எழுதுவதற்கு எழுத்தாணியும் அமைந்ததைப் பார்த்தே போனாக்கத்தி என்ற பெயர் வந்ததென்று தோற்றுகின்றது. ஒரு பக்கத்தில் இரண்டு கத்தியும் ஒரு பக்கம் இரண்டு எழுத்தாணியும் உள்ள மடக்கெழுத்தாணிகளும் இருந்தன.

ஏடெழுத்தும் வழக்கம்

ஒரு பக்கத்தில் மிக நுண்ணிய எழுத்துக்களாக இருபது முப்பது வரி வரையில் எழுதுவதற்குரிய மெல்லிய எழுத்தாணிகள் இருந்தன. நாம் இக்காலத்தில் காகிதத்தில் எழுதுவதைப் போன்ற வேகத்தோடே ஏட்டில் எழுதுவதுண்டு. மாணாக்கர்களுக்கு எழுதும் பழக்கம் நன்றாக உண்டாகவேண்டுமென்று ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் அவர்களைத் தனித்தனியே ஏடுகளில் தாம் மேலே எழுதி அதைப்போல் எழுதிவரச் சொல்வார்கள். இதற்குச் சட்டமென்று பெயர்.

சுவடிகளை வைப்பதற்கும் எடுத்துச் செல்வதற்கும் உபயோகப்படும் கருவிக்குத் தூக்கு என்று பெயர். அதனை அசை என்றும் சொல்வதுண்டு.

அன்பினால் அடக்குதல்:

முற்காலத்தில் கொடிய தண்டனைகள் இல்லை. ஆசிரியர்கள் மாணாக்கர்களை அன்பினால் வழிப்படுத்தி வந்தார்கள். அவர்கள்பால் இருந்த மரியாதை மாணாக்கர்களுக்குப் பயத்தை உண்டாக்கியது. பிழைகளை மறந்தும் புரியாத நிலையில் அவர்கள் இருந்தனர்.

வாதம் புரிதல்

கல்வியில் வாதம் செய்தல் நம் நாட்டுப் பள்ளிக்கூடங்களில் இருந்து. மிகச் சிறந்த நூற்பயிற்சியுடையவர்கள் அரசவைகளில் வாதுபுரிந்து தம் கல்வித் திறமையை நிலைநாட்டுவர். அதன் பொருட்டு அவர்கள் கொடிகடையிருப்பரென்று மதுரைக்காஞ்சி முதலிய நூல்களால் அறிகிறோம். இந்த வாதம்புரியும் பழக்கம் பாடசாலைகளிலிருந்தே வளர்ச்சியுற்று வந்தது. பள்ளிக்கூடத்தில் மாணாக்கன் நூல்பயிலும் இயல்பை விளக்க வந்த பழைய சூத்திரமொன்று பலவற்றைச் சொல்லிவிட்டு.

“வினாதல் வினாயவை விடுத்தல் என்றிவை
கடனாக் கொளினே மடநனி இகக்கும்”

- நன்னூல் 41

சாந்துணையும் கற்றல்

பல நூல்களையும் பள்ளிக்கூடத்தில் பயின்றதோடு நில்லாமல் வாழ்நாள் முழுதும் நம் நாட்டார் படித்து வந்தார்கள். ‘என் ஒருவன் சாந்துணையும் கல்லாத வாறு!’ என்ற குறளினால் திருவள்ளுவர், ஒருவன் இறக்குமளவும் படிக்கவேண்டுமென்பதை விதிக்கின்றார். பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து கற்கும் காலம் கடந்த பின்னர். பழைய காலத்தவர்கள் பின்பும் எங்கெங்கே கலைகளைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் இருந்தார்களோ, அங்கங்கே சென்று அவர்களிடம் தாம் முன்பு கல்லாதவற்றைக் கற்று வந்தார்கள்.

ஓதற்பிரிவு

இல்லறமட் நடத்துங் காலத்திற்கூட, வேற்று நாட்டுக்குச் சென்று அங்கங்கே கஉள்ளாருக்குத் தம்முடைய கல்வியைக் கற்பித்தும் வாதம்புரிந்து வென்றும் தாம் முன்பு அறியாதவற்றைக் கற்றும் வந்தார்கள். தொல்காப்பியமென்னும் பழைய இலக்கணம் நூலிலும் பிறவற்றிலும் இங்ஙனம் பிரியுங் காலம் ஓதற் பிரிவேன்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கு முன்று வருஷம் கால எல்லையென்று அந்நூல்கள் விதிக்கின்றன.

இவ்வாறே தமிழ்நாட்டிற்கும் நவத்வீபம் முதலிய இடங்களிலிருந்து வந்து படித்துச் சென்ற பண்டிதர்கள் பலர். தஞ்சாவூரில் இருந்த ஆகம சாஸ்திர பண்டிதராகிய சர்வசிவ பண்டிதரென்பவரிடத்தில் பல அன்னிய தேசத்து மாணாக்கர்கள் வந்த கற்றுச் சென்றார்களென்னும் செய்தியொன்று, முதல் இராஜராஜ சோழன் காலத்தில், தஞ்சையிற் பெறிக்கப்பட்ட சாஸனம் ஒன்றால் தெரிகின்றது. திருவாவடுதறைமடம், தருமபுரம் மடம் முதலியான பல வருஷகாலம் தமிழ்க் கல்லூரியாகவும், வடமொழிக் கல்லூரியாகவும் விளங்கி வந்தன.

இப்படியே பாலர்களுக்குரிய பள்ளிக் கூடங்கள் முதல் பழுத்த கிழவர்கள் இருந்து கற்கும் பள்ளிக்கூடங்கள் வரையிற் பல பாடசாலைகள் தமிழ்நாட்டில் இருந்து வந்தன. தமிழ்ச் சங்கமென்று சொல்லப்படுவனவும் ஒருவகை ஆராய்ச்சிப் பள்ளிக்கூடங்களே அல்லவா?

பின்னூரை

காலத்தின் வேகம் அந்த பழைய காலத்துப் பள்ளிக்கூடங்களை மாற்றியமைத்து விட்டாலும், அவற்றால் உண்டான நற்பயன்களையும் அவற்றிற் படித்த பேரறிஞர்கள் நமக்கு ஈட்டி வைத்துள்ள நூற்செல்வத்தையும் நினைக்கும்போது, நம்மையறியாமல் நமக்கு ஒரு பெருமிதம் உண்டாகின்றது. அக்காலத்து முறைகளே மீளாவிடினும், அப்பள்ளிக்கூடங்களின் அடிப்படையான உண்மைகளையேனும் நாம் அறிந்துகொண்டு வாழ முயலுவோமாக!.

இதில் வெற்றி பெற – சுரதா

நூல்வெளி:

இப்பாடப்பகுதி, கவிஞர் சுரதாவின் “துறைமுகம்” என்னும் கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது. உவமைக் கவிஞர் என்று சிறப்பிக்கப்படும் “சுரதா” வின் இயற்பெயர் இராசகோபாலன். அப்பெயரைப் பாரதிதாசன் மீது கொண்ட பற்றுதலால் சுப்புரத்தினதாசன் என்று மாற்றி, அதன் சுருக்கமான சுரதா என்னும் பெயரில் மரபுக் கவிதைகள் எழுதினார்; முழுக்க முழுக்கக் கவிதைகளையே கொண்ட காவியம் என்ற இதழை நடத்தியதோடு இலக்கியம், விண்மீன், ஊர்வலம் போன்ற இலக்கிய ஏடுகளையும் நடத்தியுள்ளார்; தேன்மழை, துறைமுகம். மங்கையர்க்கரசி, அமுதம் தேனும் உள்ளிட்ட பல நூல்களைப் படைத்துள்ளார். இவர் தமிழக அரசின் கலைமாமணி விருது, பாரதிதாசன் விருது, தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் இராசராசன் விருது உள்ளிட்ட பல விருதுகளைப் பெற்றவர்.

இடையீடு- சி. மணி

நூல்வெளி:

இடையீடு கவிதை, ச. மணியின் (சி. பழனிச்சாமி) “இதுவரை” என்ற தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது. இக்கவிதை குறியீடுகளைக்கொண்டு அமைந்தது. அதனால் பன்முகப் பொருள் கொண்டது. இக்கவிதை, கவிஞரின் கவிதை சார்ந்த எண்ணம், அதனை வெளிப்படுத்தும் வண்ணம், எழுதப்பட்ட கவிதையை உள்வாங்கும் வாசகனின் மனநிலை போன்றவற்றைக் குறியீடாகக் குறிப்பிடுகிறது. 1959 ஆம் ஆண்டு முதல் “எழுத்து” இதழில் இவரது கவிதைகள் தொடர்ந்து வெளிவந்தன. இவர் “நடை” என்னும் சிற்றிதழையும் நடத்தியவர். இவர் படைத்த இலக்கணம் பற்றிய “யாப்பும் கவிதையும்” என்னும் நூலும், “வரும் போகும்” “ஒளிச்சேர்க்கை” ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஆங்கிலப் பேராசிரியரான இவர் “தாவோ தே ஜிங்” எனும் சீன மெய்யியல் நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இவர் புதுக் கவிதையில் அங்ககத்தை மிகுதியாகப் பயன்படுத்தியவர்; இருந்தலின் வெறுமையைச் சிரிப்பும் கசப்புமாகச் சொன்னவர்; விளக்கு இலக்கிய விருது, தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக விருது, ஆசான் கவிதை விருது, கவிஞர் சிற்பி விருது ஆகிய விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார்; வே. மாலி, செல்வம் என்ற புனைபெயர்களிலும் எழுதியுள்ளார்.

புறநானூறு- ஒளவையார்

நூல்வெளி:

சிற்றரசனான அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி பரிசில் தராமல் காலம் நீட்டித்தபோது ஒளவையார் பாடியபாடல் நமக்குப் பாடப்பகுதியாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பாடல் இடம்பெற்றுள்ள புறநானூறு, எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. இது புறப்பொருள் பற்றியது; புறம், புறப்பாட்டு எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. தமிழரின் போர், வீரம், நாகரிகம், பண்பாடு, நெறிப்பட்ட வாழ்க்கை முதிலியவற்றை விளக்கமாக எடுத்துரைக்கிறது.

அதியமானிடம் நட்புப் பாராட்டிய ஒளவை அவருக்காகத் தூது சென்றவர்; அரவைப் புலவராக இருந்து அரும்பணியாற்றியவர்; இவர் பாடியதாக அகநானூற்றில் 4, குறுந்தொகையில் 15, நற்றிணையில் 7, புறநானூற்றில் 33 என 59 பாடல்கள் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன.

பாதுகாப்பாய் ஒரு பயணம்

சாலைப் போக்குவரத்து உதவிக்குத் தொலைபேசி எண் 103 ஐ தொடர்பு கொள்ளலாம்.

பா இயற்றப் பழகலாம்

முதற்சீர் (அ) நின்றசீர்	வரும்சீர்
மா	புளிமா, கருவிளம், புளிமாங்காய், கருவிளங்காய், மலர், பிறப்பு
விளம்	தேமா, கூவிளம்,
காய்	தேமாங்காய், கூவிளங்காய், நாள், காசு

வெண்பா அடிவரையறை:

- இரண்டடி வெண்பா – குறள்வெண்பா
- மூன்றடி வெண்பா – நேரிசை, இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
- நான்கடி வெண்பா – நேரிசை வெண்பாவும் இன்னிசை வெண்பாவும்
- நான்கடி முதல் பன்னிரண்டடிவரை – ப.: றொடை வெண்பா
- பதின்மூன்றடி முதல் அதற்கும் மேற்பட்ட அடிகள் வரை – கலிவெண்பா

படிப்போம் பயன்படுத்துவோம் (வானூர்தி நிலையம்)

Arrival	- வருகை
Departure	- புறப்பாடு
Converyor Belt	- ஊர்திப்பட்டை
Take off	- வானூர்தி கிளம்புதல்
Passport	- கடவுச்சீட்டு
Visa	- நுழைவு இசைவு
Domestic Flight	- உள்ளூர் வானூர்தி

- நீங்களும் கலிபாடலாம் - கி.வா. ஜகந்நாதன்
- படைப்புக்கலை – மு. சுதந்திரமுத்து
- துறைமுகம் - சுரதா
- கவிஞராக— அ.கி. பரந்தாமனார்
- இதுவரை— சி. மணி

அலகு – 5 மதராசப்பட்டினம்

நகரங்கள், சமூகத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகளுள் முதன்மையானவையாகும். சமூகத்தின் கடந்தகால வரலாற்றுக்கும் நிகழ்கால வாழ்விற்கும் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கும் அவை துணை நிற்கின்றன. தென்னிந்தியாவின் நுழைவுவாயில் என்றழைக்கப்படும் சென்னை இன்று தமிழகமெங்கும் பரவி வாழும் தமிழர்களின் பண்பாட்டு அடையாளம். அவ்வகையில் இந்தியாவின் முதன்மை நகரங்களும் ஒன்றாகவும் தமிழகத்தின் தலைநகராகவுத் திகழ்கின்ற சென்னையின் வரலாறும் வளர்ச்சியும் நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய ஒன்று.

சென்னையின் தொன்மை

இன்று சென்னை என்று அழைக்கப்படும் பகுதியும் அதன் சுற்றுப்பகுதிகளும் வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலத்திலிருந்தே மனிதன் வாழ்ந்ததற்கான தடயங்களைக் கொண்டுள்ளன. சென்னைக்கு அருகேயுள்ள குடியம், அத்திரம்பாக்கம் போன்ற பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வுப் பணி, அப்பகுதியின் மனித நாகரிகத்தின் பழமையை ஒரு லட்சம் ஆண்டுகளுக்கும் முற்பட்டது என நிறுவுகிறது. அங்கு ஓடக்கூடிய கொற்றலையாற்றுப் படுகை மனித நாகரிகத்தின் முதன்மையான களங்களில் ஒன்று எனலாம். பல்லாவரத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கல் கோடரி, இந்திய அகழ்வாய்வுத்துறை வரலாற்றில் பெரும் திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியது. மேலும் கூடுவாஞ்சேரி, பல்லாவரம், புழல் போன்ற பகுதிகளில் இன்றும் கிடைக்கும் தொல்பழங்கால மானுட எச்சங்கள் இப்பகுதியின் பழமையை நமக்கு உணர்த்துகின்றன. இன்று சென்னையின் ஒரு பகுதியான விளங்கும் மயிலாப்பூர், கி.பி. (பொ.ஆ.) 2 ஆம் நூற்றாண்டில் தாலமி என்பவரால் 'மல்லியர்பா' எனும் துறைமுகமாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

சென்னை நகரத்தில் பழமையான கோயில்களான திருவொற்றியூர், திருவான்மியூர், மயிலாப்பூர், திருமுல்லைவாயில் ஆகியவற்றில் உள்ள கோயில்கள் பாடல் பெற்ற, ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தலங்களாக உள்ளன. பல்லாவரத்தில் உள்ள பல்லவர் குறைடவரை, முதலாம் மகேந்திரவர்மன் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது. இங்குள்ள கல்வெட்டைச் சென்னையில் கிடைத்தவற்றுள் பழமையான கல்வெட்டு எனலாம். திருவல்லிக்கேணியில் கிடைக்கும் நந்திவர்மன் கல்வெட்டும் பல்லவர் ஆட்சியில் இப்பகுதி சிறந்த விளங்கியதைக் காட்டுகிறது.

வள்ளல் பச்சையப்பர் சுவம் நதிக்கரையலி குளித்துவிட்டு அருகில் உள்ள கோவிலில் வழிபட்டதாக ஒரு குறிப்பு, அவரது நாட்குறிப்பில் உள்ளது. பாரதிதாசன், பக்கிங்காம் கால்வாயில் மயிலை சீனி, வேங்கடசாமி, ப.ஜீவானந்தம், உள்ளிட்ட நண்பர்களுடன் படகுப் பயணம் செய்திருக்கிறார். அதனை அவர்

சென்னையிலே ஒருவாய்க்கால் புதுச்

சேரி நகர் வரை நீளும்.

அன்னதில் தோணிகள் ஓடும் - எழில்

அன்னம் மிதப்பது போல.

என்னருந் தோழரும் நானும் - ஒன்றில்

ஏறி யமர்ந்திட்ட பின்பு

சென்னையை விட்டது தோணி - பின்பு

தீவிரப் பட்டது வேகம்

என்று, 'மாவலிபுரச் செலவு' எனும் தலைப்பில் கவிதையாக்கியிருக்கின்றார்.

சேத்துப்பட்டு (சேற்றுப்பட்டு), நுங்கம்பாக்கம், வியாசர்பாடி, மாதவரம், கோயம்பேடு, தாம்பரம் போன்ற பகுதிகள் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் கால் பதிப்பதற்கு 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே 12-13ஆம் நூற்றாண்டுகளில் புகழ்பெற்ற கிராமங்களாக இருந்துள்ளன.

அயலவர் குடியேற்றம்:

இன்று பெருநகராக வளர்ந்துள்ள சென்னை மாநகரத்தின் உருவாக்கம் நீண்ட வரலாற்றுப் பின்னணி கொண்டது. ஏறக்குறைய 400 ஆண்டுகளுக்கு முன் வங்கக் கடலோரம் சிறு குப்பமாக இருந்த பகுதியே இன்றைய சென்னைக்குத் தொடக்கப் புள்ளியாக அமைந்தது.

கி.பி. (பொ.ஆ.) 1647இல் எழுதப்பட்ட பத்திரம் ஒன்றில் “தொண்டமண்லத்துப் புழல் கோட்டத்து ஞாயிறு நாட்டுச் சென்னப்பட்டினம்” என்று காணப்படும் குறிப்பு, குப்பம் நகரமாக மாற்றம் பெற்ற வரலாற்றைக் கூறுகிறது.

சென்னைப் பகுதியில் போர்த்துகீசியர் மற்றும் டச்சுக்காரர்களின் வணிக வெற்றியைத் தொடர்ந்து ஆங்கிலேயரும் இங்கு தம் வணிகத்தைச் மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டனர். மயிலாப்பூருக்கு வடக்கே சில குப்பங்கள் மட்டுமே இருந்த மணல்வெளியை கிழக்கிந்திய வணிக நிறுவனத்தின் அலுவலர் பிரான்சிஸ் டே ஆங்கிலேயர் குடியேற்றத்துக்கான இடமாகத் தேர்ந்தெடுத்தார். அன்று அப்பகுதியின் இருபுறமும் கூவம் அழகான ஆறாகக் கரைபுரண்டு ஓடிக் கொண்டிருந்தது. ‘திருவல்லிக்கேணி ஆறு’ என்றும் அதனை அழைத்தனர். அந்த இடத்தை, விஜயநகர ஆட்சியின் உள்ளூர் ஆளுநர்களான சென்னப்பரின் இரு மகன்களிடமிருந்து 22.08.1639 ஆம் நாளில் பிரான்சிஸ் டே வாங்கினார். கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் நுழைவுக்குப் பிறகு ஆங்கிலேயர்களின் வணிகத்திற்காக நகரம் சீரமைக்கப்பட்டது. கோட்டையைச் சுற்றியுள்ள ஒவ்வொரு கிராமமும் இணைக்கப்பட்டுத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு மாற்றப்பட்டது.

நகரம் - உருவாக்கம்

செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டைக்கு உள்ளே வீடுகள் இருந்த பகுதி ‘வெள்ளையர் நகரம்’ (White’s Town) என்று அழைக்கப்பட்டது. கோட்டைக்குள் இருப்பவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றும் பணியாளர்கள், வணிகர்கள் போன்றோருக்காக வெளியே அமைத்த குடியிருப்புகள் உள்ள பகுதி ‘கருப்பு நகரம்’ (Black’s Town) என அழைக்கப்பட்டது. இவ்விரு பகுதிகளும் இணைந்த பகுதியே மதராசப்பட்டினம் எனப்பட்டது. கிழக்கிந்திய நிறுவனம் பெரும்பாலும் துணி வணிகத்தையே செய்த காரணத்தால், இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் இருந்தும் நெசவாளர்கள் சென்னை நோக்கி வந்தனர். அவர்களால் வண்ணாரப்பேட்டை (வண்ணத்துக்காரன்பேட்டை), சிந்தாதிரிப்பேட்டை (சின்னதறிப்பேட்டை) முதலான புதிய பகுதிகள் தோன்றின. ஏற்கெனவே இருந்த எழும்பூர், திருவல்லிக்கேணி, புரவைவாக்கம், தண்டையார்ப்பேட்டை, திருவெற்றியூர் முதலிய கிராமங்களும் இணைக்கப்பட்டன. வடசென்னைப் பகுதிகள் மதராசப்பட்டினம் என்றும் தென்சென்னைப் பகுதிகள் சென்னைப்பட்டினம் என்றும் வழங்கப்பட்டன. ஆங்கிலேயர் இரண்டையும் இணைத்து மதராஸ் என்று அழைத்தனர். பின்பு அதுவே மெட்ராஸ் ஆகி, இன்று நம் சென்னையாக ஆகி இருக்கிறது.

நகராட்சி, மாகாணம்

1646 ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின்படி இந்நகரின் மக்கள்தொகை 19,000 ஆகும். இவ்வளர்ச்சியினை அறிந்தே 1688 இல் சென்னை நகராட்சி உருவாக்கப்பட்டது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சி செய்வதற்கு வசதியாகத் தென்னிந்தியாவின் பெரும்பாலான பகுதிகளை உள்ளடக்கிச் சென்னை மாகாணத்தை உருவாக்கினர். எலி யேல் (Elihu Yale) அதன் முதல் தலைவர் ஆனார். அவரைத் தொடர்ந்து தாமஸ் பிட் (Thomas Pitt) சென்னை மாகாணத்தின் தலைவரானார். தாமஸ் பிட்டின் ஆட்சிக்காலத்தைச் சென்னையின் பொற்காலம் என்பர். இவர் பல பகுதிகளைச் சென்னையுடன் இணைத்தார். ஆங்கிலேயரின் அதிகார மையமான இந்நகரம், ஆங்கிலேயரை எதிர்த்த விடுதலை இயக்கத்தாருக்கும் முதன்மைகளமாகத் திகழ்ந்தது.

அறிவின் நகரம்:

இன்று சென்னையின் புகழுக்குச் சான்றாக நிற்கும் பல்வேறு கல்வி நிறுவனங்கள் ஆங்கிலேயலால் ஏற்படுத்தப்பட்டவை. 18 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே சென்னையில் ஐரோப்பிய முறைக் கல்வி கற்பிக்கும் நிறுவனங்கள் தோன்றின. 1715 இல் உருவான ‘புனித மேரி தேவாலய தர்மம் பள்ளி’ ஆசியாவில் உருவான முதல் ஐரோப்பியக் கல்வி முறையிலான பள்ளியாகும். 19 ஆம் நூற்றாண்டில் பள்ளிகள் பெருகின. 1812 இல் உருவான சென்னை கோட்டைக் கல்லூரி, 1837 இல் தொடங்கப்பட்ட கிறித்தவக் கல்லூரி, 1840 இல் உருவான பிரசிடென்சி பள்ளி (பின்னாளில் மாநிலக் கல்லூரி) போன்ற பல்வேறு கல்வி நிறுவனங்கள் சென்னையின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றின.

பல்வேறு தென்னிந்தியப் பல்கலைக்கழங்களுக்கும் வேராக இருந்து 19ஆம் நூற்றாண்டின் அறிவுப் புரட்சியில் பெரும்பங்காற்றிய சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் 1857 ஆம் ஆண்டு

உருவாக்கப்பட்டது. 1914 இல் பெண்களுக்கெனத் தொடங்கப்பட்ட இராணிமேரி கல்லூரி பெண்கல்வி வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க கல்வி நிறுவனம் ஆகும். ஆங்கிலேயரின் நிதி உதவியின்றி இந்தியர் ஒருவரால் உருவாக்கப்பட்ட கல்வி நிறுவனம் பச்சையப்பன் கல்லூரி, மேலும் மருத்துவக் கல்லூரி, ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரி, மற்றும் மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கான பள்ளி எனச் சென்னை நகரின் கல்விக் கூடங்கள் பலவும் தமிழ் சமூகத்தில் பெரும் அசைவுகளை ஏற்படுத்தின. 19ஆம் நூற்றாண்டில், கல்வி வளர்ச்சியின் உடனிகழ்வான அச்சப்பரவல், நாளிதழ்ப் பெருக்கம் ஆகியவை சென்னையின் அறிவுவளர்ச்சிக்குத் துணை நின்றன. இதுவே, தமிழ்ச்முகம் அறிவுத்துறையில் பெரும் பாய்ச்சாலை மேற்கொண்ட காலகட்டமாகும்.

பண்பாட்டு அடையாளங்கள்:

சென்னை நகரின் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் வரலாறு உண்டு. அதன் பண்பாட்டு அடையாளங்களை எண்ணிக்கையில் அடக்குதல் மிகக் கடினம். இந்திய சாரசனிக் கட்டடக்கலை பாணியில் கட்டப்பட்ட பல கட்டடங்கள் இன்றும் சென்னையின் பழமையைப் பறைசாற்றும்பவை.

ஆவணங்களை முறையாகக் கையாளும் பழக்கம்கொண்ட ஆங்கிலேயர் உருவாக்கிய ‘மெட்ராஸ் ரெக்காட் ஆபிஸ்’ சாரசனிக் கட்டடமுறையில் அமைந்துள்ளது. இது, இன்று தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம் என்று வழங்கப்படுகிறது. தமிழ்ச் சமூகத்தின் வரலாற்றை அறிவதற்கான முதன்மை தரவுகள் பல இங்கே பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன.

தென்னிந்திய வரலாற்றை அறிவதற்கும் பண்பாட்டைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் பேருதவி புரியும் எழும்பூர் அருங்காட்சியகமும் கோட்டை அருங்காட்சியகமும் சென்னையின் அடையாளத்தைப் பேணுபவையாகும். இந்தியாவின் முதல் பொதுநூலகமான கன்னிமாரா நூலம் நவீனமாக வளர்ந்து வரும் பெரிய நூலகமாகும். இந்தியக் திரைப்படத் துறையின் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றிய சென்னைக்குத் திரைப்படத்தொழில் சார்ந்த இடங்கள், திரையரங்கம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க அடையாளங்கள்.

போக்குவரத்து:

நடந்து செல்லும் பாதைகளாகவும் மாட்டுவண்டிகள் சென்றுகொண்டிருந்த பாதைகளாகவும் இருந்தவைநெல்லாம் ஆங்கிலேயரின் குடியிருப்புகளை முன்னிட்டுச் சாலைகளாக மாறின. அண்ணாசாலைக்கு (மவுண்ட் ரோடு) அடுத்ததாக மதராசப்பட்டினத்தின் மற்றொரு முக்கியமதன சாலை பூவிருந்தவல்லி நெடுஞ்சாலையாகும்.

1856 இல் தென்னிந்தியாவின் முதல் தொடர்வண்டி நிலையம் இராயபுரத்தில் அமைக்கப்பட்டது. இராயபுரம் தொடர்வண்டி நிலையம் அமைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, சென்னை மத்தித் தொடர்வண்டி நிலையம், எழும்பூர் தொடர்வண்டி நிலையம் ஆகியவை உருவாயின. சென்னை நகர வீதிகளில் டிராம் வண்டிகள் இயக்கப்பட்டன. இவ்வாறு சென்னையின் தரைவழிப் போக்குவரத்துப் பயணம் தொடர்ந்து. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் பெரும் வளர்ச்சியடைந்த சென்னைத் துறைமுகமும் உலக நாடுகளைத் தமிழகத்துடன் இணைக்கும் பன்னாட்டு விமான நிலையமும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டியவை. ஆங்கிலேயருக்கும் சென்னை மாநகருக்கும் ஏறத்தாழ 300 ஆண்டு காலமாக இருந்த உறவு, 1947 ஆகஸ்டு 15 ஆம் நாள் முடிவுக்கு வந்தது.

நம் சென்னை

இன்று சென்னை வெறும் நகரம் மட்டுமல்ல, அது நம்பிக்கை மையம். சென்னையை மையமிட்டு உருவான தொழிற்சாலைகளும் நிறுவனங்களும் ஏற்படுத்திய நேரடி, மறைமுக வேலை வாய்ப்புகள் நகரின் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. இன்று கணினி மென்பொருள், வன்பொருள், வாகன உற்பத்தி ஆகியவற்றில் சென்னை பெரும்பங்காற்றுகிறது. இந்திய இளவில் மென்பொருள் ஏற்றுமதியில் முன்னிலை வகிக்கும் சென்னை, மின்னணுப் பொருள்களை உருவாக்கும் மையமாகவும் திகழ்கிறது.

ஒரு நகரம் உலகப் புகழ்பெறுவதற்கு, அது தொன்மைச் சிறப்புடையதாக இருக்க வேண்டும்; தொழில் வளம் மிகுதியாகப் பெற்றிருக்க வேண்டும்; சிறந்த குடிமக்களைக் கொண்டிருக்கவேண்டும்; சிறந்த குடிமக்களைக் கொண்டிருக்கவேண்டும்; துறைமுக வசதியுள்ளதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்; ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, வணிகம் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும். இவற்றுடன் நவீன தொழில்நுட்ப வசதிகளுடன் மிளிர் வேண்டும். இத்தகைய தகுதிகள்

உடைய நகரமே உலகப் புகழ்பெற்ற சிறந்த நகரமாக விளங்கும். அத்தனை சிறப்புகளையும் கொண்டதாய் விளங்கி வருவதே நம் சென்னை மாநகர் எனும் மதராசப்பட்டினம் ஆகும்.

ஒவ்வொரு நகரத்துக்கும் வரலாறும் வடிவழகம் உண்டு. அது சிதைந்துவிடாமல் வளர்ச்சி அமைவதே முறையானது. அதிலும் சென்னை போன்ற ஒரு மாநகருக்கென்று இருக்கின்ற தனித்துவமான அமைப்பையும் வரலாற்றுத் தடங்களையும் அழியாமல் பாதுகாக்கும் செயல்பாடுகளை முன்னெடுக்க வேண்டும்.

சென்னை நூலகங்கள்:

சென்னையின் பழமை, அறிவுப்புரட்சி ஆகியவற்றின் அங்கமாக விளங்கும் நூலகங்கள் ஒவ்வொன்றும் சிறப்பு வாய்ந்த பண்பாட்டுத்தளங்கள் ஆகும். அவற்றுள் சில:

சென்னை இலக்கியச் சங்கம்: 1812இல் கோட்டைக் கல்லூரியின் இணைவாக உருவான இந்நூலகம், அரிய பல நூல்களைக் கொண்ட இந்தியாவின் பழைய நூலகங்களில் ஒன்று.

கன்னிமாரா நூலகம்: 1860இல் அருங்காட்சியகத்தின் அங்கமாகத் தொடங்கப்பட்ட இந்நூலகம், இந்தியாவின் முதல் பொது நூலகமாகும்.

கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகம்: காலின் மெக்கன்சியின் தொகுப்புகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு 1869இல் உருவாக்கப்பட்ட இந்நூலகம் அரிய ஓலைச்சுவடிகள், தாள் சுவடிகள், புத்தகங்கள் எனப் பெரும் தொகுப்புகளைக் கொண்டது.

அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகம்: 2010 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட இந்நூலகம் ஆசியாவின் இரண்டாவது மிகப்பெரிய நூலகமாகும்.

தமிழாய்வு நூலகங்கள்: சிறப்பு நிலையில் தமிழாய்வு நூல்களை கொண்ட உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன நூலகம், ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம், மறைமலையடிகள் நூலகம், செம்மொழித் தமிழாய்வு நூலகம், உ.வே.சா. நூலகம் போன்றவை முக்கியமானவை.

தெய்வமணி மாலை - இராமலிங்க அடிகள்

இலக்கணக் குறிப்பு:

மலரடி— உவமைத்தொகை
மறவா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்
வளர்தலம் - வினைத்தொகை

நூல்வெளி:

இராமலிங்க அடிகள் இயற்றிய திருவருட்பாவில் ஐந்தாம் திருமுறையில் இடம்பெற்ற தெய்வமணிமாலை என்னும் பாமாலையில் உள்ளது. இப்பாடல் சென்னை, கந்தகோட்டத்து முருகப் பெருமானின் அருளை வேண்டும் தெய்வமணி மாலையின் 8ஆம் பாடல் சமரச சன்மார்க்க நெறிகளை வகுத்தவருமட பசிப்பிணி போக்கியவருமான அடிகள் சிதம்பரத்தை அடுத்த மருதூரில் பிறந்தார். சிறுவயதிலேயே கவிபாடும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார். இம்மண்ணில் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு எங்கும் தழைக்கவும் உண்மைநெறி ஓங்கவும் உழைத்தவர் அடிகளார். வாடிய பயிரைக் கண்டபோது வாடிய அவ்வள்ளலின் பாடல்கள் ஊனை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கும் தன்மையுடையவை. திருவருட்பா, ஆறு திருமுறைகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. “மனுமுறை கண்ட வாசகம்”, “ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்” ஆகியவை இவருடைய உரைநடை நூல்கள்.

தேவாரம்

இலக்கணக் குறிப்பு:

மாமயிலை— உரிச்சொற்றொடர்

மயிலாப்பூர் சிறப்புகள்:

1. மடலார்ந்த தெங்கின் மயிலை
2. இருளகற்றும் சோதித் தொன்மயிலை
3. கற்றார்கள் எத்தும் கபாலீச்சரம்
4. கண்ணார் மயிலைக் கபாலீச்சரம்
5. கருஞ்சோலை சூழ்ந்த கபாலீச்சரம்

6. மங்குல் மதிதவமும் மாடவீதி மயிலாப்பூர்
7. ஊர்திரை வேலை உலாவும் உயர்மயிலை

மயிலைப் பதிகத்தில் காணப்பெறும் விழாக்கள்:

1. ஜப்பசி	— ஓண விழா
2. கார்த்திகை	- விளக்குத் திருவிழா
3. மார்கழி	- திருவாதிரை விழா
4. தை	- தைப்பூச விழா
5. மாசி	- கடலாட்டு விழா
6. பங்குனி	- பங்குனி உத்திர விழா

நூல்வெளி:

பாடப்பகுதியாக உள்ள பாடல், இரண்டாம் திருமுறையில் உள்ள திருமயிலாப்பூர் பதிகத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. பன்னிரு திருமுறைகளில் முதல் மூன்று திருமுறைகள் திருஞானசம்பந்தர் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்புகள். இவர் பாடல்கள் இசைப் பாடல்களாகவே திகழ்கின்றன. இப்பாடல்கள் நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவரால் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பாடல்களுக்குத் தேவாரம் என்று பெயர். சமுதாயத்தின் பொருளாதார கலை பண்பாட்டு நிலைகள், தமிழுக்கு இருந்த உயர்நிலை, இசை தத்துவம் சமயக் கோட்பாடுகள் அனைத்தும் சம்பந்தர் பாடல்களில் விரவிக் கிடக்கின்றன.

அகநானூறு – அம்முவனார்

இலக்கணக் குறிப்பு:

- பெருங்கடல் - பண்புத்தொகை
உழாஅது - செய்யுளிசை அளபெடை
வெரீஇய - சொல்லிசை அளபெடை

- பழங்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் சந்தைக்குரிய உற்பத்திப் பொருளாக உப்பு விளங்கியது. உப்பு விளையும் களத்திற்கு 'அளம்' என்று பெயர். பிற நிலங்களில் கிடைக்கும் பொருள்களை உமணர்கள் உப்பிற்குப் பண்டமாற்றாகப் பெற்றனர்.

உப்பங்கழி:

கடலுக்கு அருகில் மணல் திட்டுகளில் கடல்நீர் தேங்கியிருக்கும் பகுதிக்கு உப்பங்கழி எனப் பெயர். கடல்நீரைப் பாத்திகளில் தேக்கி வெயிலில் ஆவியாக்கி உப்புப் படிவதற்கு ஏற்றவகையில் அமைக்கப்பட்ட இடத்தை உப்பளம் என்கிறோம். ஆடை போல் படியும் இந்த உப்பைக் கூட்டிக் சேகரித்து பக்குவப்படுத்தி விற்பனைக்கு அனுப்புவர்.

நூல்வெளி:

பாடல்வைப்பு முறையில் பாடல் எண்ணிற்கு ஏற்பத் திணைகள் வரிசையாக வைத்துத் தொகுக்கப்பட்ட நூல் அகநானூறு இது எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று இந்நூல் மூன்று பிரிவுகளை உடையது. களிற்றியானை நிரையில் 120, மணிமிடை பவளத்தில் 180, நித்திலக் கோவையில் 100 எனப் பாடல்கள் உள்ளன. அப்பாடல்கள் மட்டுமே பாடியவர்களுள் ஒருவர் அம்முவனார் நெய்தல் திணை பாடல்களைப் பாடுவதில் வல்லவர். இவரது பாடல்கள் எட்டுத்தொகையில் நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு, ஐங்குறுநூறு ஆகியவற்றில் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன.

தலைக்குளம் - தோப்பில் முகமத் மீரான்

உம்மா	அம்மா
வாப்பா	அப்பா
ஏச்சு	திட்டுதல்
கடவு	படித்துறை
கன்னியார் கோணம்	ஒரு வயற்காட்டின் பெயர்
பாவாத்து	துணி நெய்ய வேண்டிய நூலுக்குப் பசை கொடுப்பது
சுள்ளைக்கு உள்ளிருந்து	(செங்கல்) நெருப்புச் சுள்ளைக்கு உள்ளிருந்து
அடிபற்றி இருக்கும்	அடித்தரை தெரியும்படி இருக்கும்

வேசாடையாக	சற்றுக் கோபமாக
அமானிதம்	பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய விசயம்
ஏலாவிலிருந்து	பெரிய வயலில் இருந்து
முக்கால் மூண்டானி	ஒரு அளவு
புன்ன மூட்டடி	புன்னை மரத்தின் நிழல்

வட்டார வழக்கு:

தமிழ்மொழி ஒன்றையாயினும் வட்டாரங்களுக்கென்று சிறப்பான தனி மொழிவழங்குகள் இருக்கின்றன. சென்னைத்தமிழ், கோவைத்தமிழ், நெல்லைத்தமிழ், மதுரைத்தமிழ், குமரித்தமிழ், என்றெல்லாம் வேறுபட்டுத் தமிழ் வழங்குகின்றது. அந்தந்தப் பகுதிகளுக்கென்று தனித் தொனிகளும் வாஞ்சைகளும், விளிப்புகளும் இருக்கின்றன. அவ்வவ் வட்டாரங்களின் பழக்கவழக்கங்கள், தொழில்கள், பழமொழிகள், சடங்குகள் சார்ந்தும் சொல் மாறுபாடுகள் இருக்கின்றன. இவை பேச்சு வழக்கில் இருப்பது வட்டார அடையாளமாகவும் இருக்கிறது. இவ்வட்டார வழக்குகள் படைப்பிலக்கியங்களில் இடம்பெறுகிறபோது, தமிழின் அழகு கூடுகிறது. தமிழ்ச் சிறுகதைகளிலும் புதினங்களிலும் வட்டார மொழி இடம்பெற்று வட்டாரச் சிறுகதை, வட்டாரப் புதினம் என்று பகுத்துப் பேசக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. வட்டார இக்கியம் என்ற பகுப்பும் உருவாயிற்று. புதுமைப்பித்தன் நெல்லைத் தமிழிலும், சண்முகசுந்தரம் கோவைத்தமிழிலும், ஜெயகாந்தன் சென்னை வட்டாரத் தமிழிலும், தி. ஜானகிராமன் தஞ்சைத் தமிழிலும், தோப்பில் முகமது மீரான் குமரித் தமிழிலும் எழுதிப் புகழ்பெற்றனர். கி. ராஜநாராயணன் கோவில்பட்டி வட்டாரத் தமிழைப் பயன்படுத்திப் படைத்தார். தம்முடைய வட்டார எழுத்திற்கு அவர் “கரிசல் இலக்கியம்” என்று பெயரிட்டார். இவர்களைத் தொடர்ந்து பலர் இவ்வகையில் வட்டார இலக்கியங்களைப் படைத்து வருகிறார்கள். சிறுகதைகள் வட்டாரம் சார்ந்து தொகுக்கப்பட்டுத் “தஞ்சைக் கதைகள்” என்பது போன்று வெளியீட்பெறுகின்றன.

நூல்வெளி:

தோப்பில் முகமது மீரான் எழுதிய “ஒரு குட்டித் தீவின் வரைபடம்” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்ற சிறுகதை இது. தோப்பில் முகமது மீரான் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தேங்காய்ப்பட்டினம் எனும் சிற்றூரில் 1944இல் பிறந்தார். இவர் தமிழிலும், மலையாளத்திலும் படைப்பவர். புதினம், சிறுகதை எனும் பல்வேறு இலக்கியத் துளங்களில் இயங்கி வருபவர். இவர் எழுதிய “சாய்வு நாற்காலி” என்னும் புதினம் 1997இல் சாகித்திய அகாதெமி விருது பெற்றுள்ளது. துறைமுகம், கூனன் தோப்பு ஆகிய படைப்புகள் தமிழக அரசின் விருது பெற்றுள்ளன.

இனிக்கும் இலக்கணம்

வெயில் மழைக்குச்
சொரணையற்ற எருமை
குத்திட்ட பாரையாக
நதிநீரில் கிடக்கும்.

- (தேவதேவன்)

கத்தல்களின் நெருக்கடியில்
தத்துவங்கள்
குழந்தைகள் போல்
அடிக்கடி தொலைந்துபோகும்

- (ஆ.வே. முனுசாமி)

மாந்தோப்பு வசந்தத்தின் பட்டாடை உடுத்தியிருக்கிறது.

வினைப்படிமம்:

கட்டில் நிணக்கும் இழிசினன் கையது
போழ்தூண்டு ஊசியின் விரைந்தன்று மாதோ;
ஊர்கொள வந்த பொருநனொடு
ஆர்புனை தெரியல் நெடுந்தகை போரே!

(புறம் 82 : 4 – 7)

“காலை இனம் வெயில்
நன்றாக மேய
தும்பறுத்துத்
துள்ளிவரும்

புதுவெயில்”

(கல்யாணஜி)

பயன் படிமம்

நோம்என் நெஞ்சே! நோம்என் நெஞ்சே!
புன்புலத்து அமன்ற சிறியிலை நெருஞ்சிக்
கிட்கின் புதுமலர் முட்பயந் தாஅங்கு
இனிய செய்தநம் காதலர்
இன்னா செய்தல் நோம்என் நெஞ்சே!

(குறுந். 202)

மெய்ப்படிமம்

யானைதன் வாய்நிறை கொண்ட வலிதேம்பு தடக்கை
குன்றுபுகு பாம்பின் தோன்றும்

(அகம் 391 : 11 – 12)

“கோவைப்பழ முக்கும்
பாசிமணிக் கண்ணும்
சிவப்புக்கோட்டுக் கழுத்தும்
வேப்பிலை வாலும்”

(ந. பிச்சமுர்த்தி)

“வெந்தாறு பொன்னின் அந்தி பூப்ப” (அகம் 71 : 6)

இலக்கிய நயம் பாராட்டுக:

பிறப்பினால் எவர்க்கும் - உலகில்
பெருமை வாராதப்பா!
சிறப்பு வேண்டுமெனில் - நல்ல
செய்கை வேண்டுமப்பா!
நன்மை செய்பவரே - உலகம்
நாடும் மேற்குலத்தார்!
தின்மை செய்பவரே - அண்டித்
தீண்ட ஒண்ணாதார்!

கவிமணி தேசிய விநாயகம்

Affidavit - ஆணை உறுதி ஆவணம்
Allegation - சாட்டுரை
Conviction - தண்டனை
Jurisdiction - அதிகார எல்லை
Plaintiff - வாதி

- ஒரு குட்டித்தீவின் வரைபடம் (சிறுகதைத் தொகுப்பு) – தோப்பில் முகமது மீரான்
- ஒரு பார்வையில் சென்னை நகரம் - அசோகமித்திரன்
- சென்னைப் பட்டணம் - ராமச்சந்திர வைத்தியநாத்
- இராமலிங்க அடிகள் வரலாறு – ஊரன் அடிகள்

சிறுகை அளவிய கூழ்
அலகு 6 – திரைமொழி

- திரைமொழி
- கவிதைகள் - நகுலன்
- சிலப்பதிகாரம் - இளங்கோவடிகள்
- மெய்ப்பாட்டியல் - தொல்காப்பியர்
- நடிகர் திலகம் - பாலச்சந்திரன் சுள்ளிக்காடு
- காப்பிய இலக்கணம்

நூல்வெளி:

திரைமொழி குறித்த இப்பாடம் திரு. அஜயன் பாலாவின் கட்டுரையை அடிப்படைச் சட்டமாகக் கொண்டு சுஜாதா, செழியன், அம்ஷன்குமார் முதலானோரின் திரைப்பார்வைகளை ஊடும்பாவுமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. கலையும் வணிகமுமான திரைப்படத்தை அணுகுவதற்கான எளிய குத்திரத்தைக் கற்பிப்பதாக இப்பாடம், பாடக்குழுவினரால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. உடல்மொழி, குறியீடுகள், கதை நகர்த்தல், திரை உரையாடல் என்று பல கூறுகளில் மரபுக் கலைகளிலிருந்து வேறுபட்ட தொழில்நுட்பம் சார்ந்த திரைக்கலையின் மொழியைப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சியின் தொடக்கம்தான் இப்பாடம்.

கவிதைகள் - நகுலன்

நூல்வெளி:

நம்பாடப் பகுதி தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தின் மெய்ப்பாட்டியலில் இடம்பெற்றுள்ளது. தொல்காப்பியம் தமிழில் கிடைக்கப்பெற்ற முதல் இலக்கண நூல் என்பதை அறிவோம். இது பழந்தமிழரின் நாகரிகச் செம்மையினைத் தெள்ளத்தெளிய விளக்கும் ஒப்பற்ற பெருநூலாகும். தமிழ்மொழியின் அமைப்பை விதிகளாக்கி விளக்குவதோடு தமிழ்க் கவிதையியலின் நுட்பங்களையும் பேசுகிறது. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் கவிதைகளுக்கான பொருண்மை, உறுப்புகள், உத்திகள், அழகு ஆகியவற்றைச் சிறப்புற எடுத்தியம்புகிறது. தொல்காப்பியத்தின் ஆசிரியரான தொல்காப்பியரைத் தமிழ்ச் சான்றோர், “ஒல்காப் பெரும்புகழ்த்தொல்காப்பியன்” என்று போற்றுகின்றனர். நூல் முழுமைக்கும் இளம்பூரணர் உரை எழுதியுள்ளார்.

சிலப்பதிகாரம் - புகார்க்காண்டம்

இலக்கணக் குறிப்பு:

தொல்நெறி - பண்புத்தொகை
ஆடலும் பாடலும் - எண்ணும்மை

நூல்வெளி:

சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள அரங்கேற்று காதையின் ஒருபகுதி பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழரின் கலை, நாகரிகம், பண்பாடு முதலானவற்றை உள்ளடக்கிய கருவூலமாகச் சிலப்பதிகாரம் திகழ்கிறது. அரசகுடி அல்லாதவர்களைக் காப்பியத்தின் தலைமக்களாக வைத்துப் பாடியதால் இது ‘குடிமக்கள் காப்பியம்’ எனப்படுகிறது. புகார், மதுரை, வஞ்சிக் காண்டங்கள் முறையே சோழ, பாண்டிய, சேர மன்னர்களைப் பற்றியவை என்பதால் ‘மூவேந்தர் காப்பியம்’ எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. முதன் முதலாக பெண்ணை முதன்மைப் பாத்திரமாகக் கொண்டு, அவள் அரசனை எதிர்த்து வழக்காடியதைப் பாடியதால் ‘புரட்சிக் காப்பியம்’ எனப்படுகிறது. இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய மூன்று கூறுகளும் இடம்பெற்றுள்ளதால் ‘முத்தமிழ்க் காப்பியம்’ எனப்படுகிறது. செய்யுளாகவும் பாடலாகவும் உரைநடையாகவும் பாடப்பட்டுள்ளதால் இது

‘உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்’ எனப்படுகிறது. மேலும், இந்நூல் ‘பொதுமைக் காப்பியம்’, ‘ஒற்றுமைக் காப்பியம்’, ‘வரலாற்றுக் காப்பியம்’ எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. சிலப்பதிகாரத்தின் கதைத் தொடர்ச்சி மணிமேகலையில் காணப்படுவதால் இவை இரண்டும் ‘இரட்டைக் காப்பியங்கள்’ என அழைக்கப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றியவர் இளங்கோவடிகள். சேரன் தம்பி சிலம்பை இசைத்ததும்’ என்று பாரதி குறிப்பிடுகிறார். வரந்தரு

காதையில் இளங்கோவடிகள் தன்னைப்பற்றிய குறிப்பைத் தருகையில் தான் செங்குட்டுவன் தம்பி என்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

மெய்ப்பாட்டியல் - தொல்காப்பியர்

நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவமையென்று
அப்பால் எட்டே மெய்ப்பாடு என்ப.

தொல் - (1197)

சொல்லும் பொருளும்

நகை- சிரிப்பு
இளிவரல் - சிறுமை
மருட்கை - வியப்பு
பெருமிதம் - பெருமை
வெகுளி- சினம்
உவகை- மகிழ்ச்சி

இலக்கணக் குறிப்பு:

நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை - தொழிற்பெயர்கள்

நூல்வெளி:

நம்பாடப் பகுதி தொல்காப்பிய பொருளதிகாரத்தின் மெய்ப்பாட்டியலில் இடம்பெற்றுள்ளது. தொல்காப்பியம் தமிழில் கிடைக்கப்பெற்ற முதல் இலக்கண நூல் என்பதை அறிவோம். அது பழந்தமிழரின் நாகரிகச் செம்மையினைத் தெள்ளத்தெளிய விளக்கும் ஒப்பற்ற பெருநூலாகும். தமிழ்மொழியின் அமைப்பை விதிகளாக்கி விளக்குவதோடு தமிழ்க் கவிதையியலின் நுட்பங்களையும் பேசுகிறது. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் கவிதைகளுக்கான பொருண்மை, உறுப்புகள், உத்திகள், அழகு ஆகியவற்றைச் சிறப்புற எடுத்தியம்புகிறது. தொல்காப்பியத்தின் ஆசிரியரான தொல்காப்பியரைத் தமிழ்ச் சான்றோர், 'ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியன்' என்று போற்றுகின்றனர். நூல் முழுமைக்கும் இளம்பூரணர் உரை எழுதியுள்ளார்.

நடிகர் திலகம்

சிவாஜிகணேசன் பெற்ற விருதுகள்:

ஆப்பிரிக்க - ஆசியத் திரைப்பட விழாவில் (கெய்ரோ) சிறந்த நடிகருக்கான விருது கலைமாமணி விருது
பத்ம ஸ்ரீ விருது (தாமரைத் திரு)
பத்ம பூஷன் விருது (தாமரை அணி)
செவாலியர் விருது
தாதாசாகேப் பால்கே விருது

நூல்வெளி:

இப்பாடப்பகுதி, மலையாளக் கவிஞரும் நடிகருமான பாலச்சந்திரன் சுள்ளிக்காடு எழுதிய "சிதம்பர ஸ்மரண" என்னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. இவர் ஏர்ணாகுளம் மகாராஜா கல்லூரியில் ஆங்கிலத்தில் பட்டம் பெற்றவர். இவரின் இந்நூலை கே.வி. சைலஜா "சிதம்பர நினைவுகள் என்னும் தலைப்பில் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

காப்பிய இலக்கணம்

காப்பியத்தைக் குறிக்கும் பிறபெயர்கள்:

- பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுள், அகலக்கவி, தொடர்நடைச் செய்யுள், விருத்தச் செய்யுள், உரையிடைபிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள், மகாகாவியம்.

காதை - சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை
சருக்கம் - சூளாமணி, பாரதம்
இலம்பகம் - சீவக சிந்தாமணி

படலம் - கந்தபுராணம், கம்பராமாயணம்
காண்டம் - சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம்

“பாவிதம் என்பது காப்பியப் பண்பே”
(தண்டி. நூற்பா. 89)

- அணிகளின் இலக்கணத்தைக் கூறும் நூல்களுள் முதன்மையானது தண்டியலங்காரம். இந்நூல் முத்தகம், குளகம், தொகைநிலை, தொடர்நிலை ஆகிய செய்யுள் வகைகளைக் கூறுகிறது. இந்நூல்களுள் தொடர்நிலை என்னும் வகை, காப்பியத்தைக் குறிப்பதாகும்.
- தொடர்நிலை ஒரு பாடலையும் மற்றொரு பாடலையும் சொல்லாலும் பொருளாலும் தொடர்பு ஏற்படுத்தும் செய்யுள்வகையைக் குறிக்கும். இது பொருள்தொடர்நிலை, சொல்தொடர்நிலை என்று இருவகைப்படும்.

எ.கா. பொருள்தொடர்நிலை – சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம்

சொல்தொடர்நிலை – அந்தாதி இலக்கியங்கள்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் காப்பிய இலக்கணங்களுள் சிலவற்றைப் பின்பற்றி இயற்றப்பட்டதைக் குறுங்காப்பியம் அல்லது குறுங்காவியம் என்பர். இவற்றுள், சில, பிறமொழித் தழுவலாகவும் மொழிபெயர்ப்பாகவும் அமைந்துள்ளன.	
பாரதியார்	பாஞ்சாலி சபதம் குயில்பாட்டு
பாரதிதாசன்	பாண்டியன் பரிசு, தமிழ்ச்சியின் கத்தி, இருண்ட வீடு, எதிர்பாராத முத்தம், சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல், வீரத்தாய், புரட்சிக்கவி
கவிமணி	மருமக்கள் வழி மான்மியம்
கண்ணதாசன்	ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி மாங்கனி, ஏசுகாவியம்
கவியோகி சுந்தானந்த பாரதியார்	பாரதசக்தி மகா காவியம்
புலவர் குழந்தை	இராவண காவியம்

ஆற்றின் வலப்புறம் உள்ள வயல்கள் நீர்வளத்தால் செழித்திருந்தன.

1. புல் - புள்
2. உழை - உளை
3. கான் - காண்
4. ஊண் - ஊன்
5. தன்மை - திண்மை

இலக்கிய நயம் பாராட்டுக.

அந்தியிருளாற் கருகும் உலகு கண்டேன்

அவ்வாறே வான் கண்டேன், திசைகள் கண்டேன்

பிந்தியந்தக் காரிருள்தான் சிரித்த துண்டோ?

பெருஞ்சிரிப்பின் ஒளிமுத்தோ நிலவே நீதான்

சிந்தாமல் சிதறாமல் அழகை பெல்லாம்

சேகரித்துக் குளிரேற்றி ஒளியும் ஊட்டி

இந்தாவென் றேஇயற்கை அன்னை வானில்

எழில்வாழ்வைச் சித்தரித்த வண்ணந் தானோ?

பாரதிதாசன்

படிப்போம் பயன்படுத்துவோம் (திரைத்துறை)

Artist - கவின்கலைஞர்

Animation - இயங்குபடம்

Newsreel - செய்திப்படம்

Cinematography - ஒளிப்பதிவு

Sound Effect - ஒலிவிளைவு

Multilex complex - ஒருங்கிணைந்த திரையரங்க வளாகம்

- எனது சுயசரிதை – சிவாஜி கணேசன்

- மெய்ப்பாடு - தமிழண்ணல்
  - காப்பியத்தமிழ் - இரா. காசிராசன்
  - அஜயன்பாலா - உலகத் திரைப்பட வரலாறு I, II, II
  - செழியன் - உலக சினிமா, I, II பேசும் படம்
  - அம்ஷன்குமார் - சினிமா இரசனை
  - கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும் - புதுமைப்பித்தன்
-

அலகு -7 இலக்கியத்தில் மேலாண்மை
- வெ. இறையன்பு இ.ஆ.ப

மனித இனம் தோன்றியபோதே மேலாண்மையும் துளிர்க்கத் தொடங்கிவிட்டது. புராதன மனிதனிடம் குருத்துவிட்ட தலைமைப் பண்பும் வழிநடத்தும் இயல்புகளுமே அவனை இயற்கையோடு இயையவும் இடர்களைத் தாண்டி நீடிக்கவும் உதவின. இரண்டு கால்களில் நிமிர்ந்தபோது, அவனால் இன்னும் தீர்க்கமாகத் தன்னுடைய கட்டமைப்புகளைச் செதுக்க முடிந்தது. அவனால் குழுவாகச் செயல்பட்டு இயற்கையின் சீற்றங்களை எதிர்கொள்ள முடிந்தது. அவர்களில் ஒருவன் முன் நின்று அவர்களை ஒழுங்குபடுத்தவும் நிருவகிக்கவும் சாத்தியமானது. அவனால் தனக்குப் பொருத்தமான சுற்றுச்சூழ்நிலையைத் தானே உருவாக்கிக்கொள்ள முடிந்தது. தன்னைப் பிணைத்திருந்த சங்கிலிகளைத் தகர்த்துக் கொஞ்சம் அவன் விடுதலை பெற முடிந்தது.

நேர மேலாண்மை

மனிதனுடைய மேலாண்மைப் பண்பு, அவன் ஓய்வு நேரத்தை உருவாக்கத் தொடங்கியபோது, உருவானது. வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முந்தைய மனிதனுக்கு ஓய்வு என்பது கனவு. அவனது பொழுது, உணவு தேடுவதிலேயே கழிந்தது. விரைவாக வேலை செய்யக்கூடிய, பணியை எளிதாக்கக் கூடிய கருவிகளைச் செய்தபோது அவனால் ஓய்வு நேரத்தை உருவாக்க முடிந்தது. அவனுடைய ஓய்வு நேரம், சிந்திக்கவும் இன்னும் வளமான வாழ்க்கை கூறுகளை உண்டாக்கிக் கொள்ளவும் வாய்ப்பாக அமைந்தது. இன்று கூட அதிக நேரத்தை உருவாக்க முடிந்தவர்களே வரலாறு படைப்பவர்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திட்டமிடுவதை ஒவ்வொரு நாளும் செய்ய வேண்டும். அன்றைய பணிகளை மன அடுக்குகளில் வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சிறந்த நிருவாகியாக இருந்தால் கூட உரிய நேரத்தைத் தோர்ந்தெடுக்கவில்லை யென்றால் வெற்றி கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. பல நேரங்களில் போர்களில் குறைவான படைவீரர்களுடன் வெற்றிபெற்றிருக்கிறார்கள். இதனைத் திருவள்ளுவர், ஏற்ற காலத்தை அறிந்து ஏற்ற இடத்தையும் தெரிந்து ஒரு செயலை மேற்கொண்டால் உலகத்தையே அடைய நினைத்தாலும் அதுவும் கைகூடும் என்று அழகாகத் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

ஞாலம் கருதினும் கைகூடும் காலம்
கருதி இடத்தால் செயின் (484)

ஒலட அரசன் ஒரு நாளை எவ்வாறு ஒதுக்கிப் பணியாற்ற வேண்டும் என்பதற்கு ‘மடியின்மை’ என்னும் அதிகாரத்தின் வழியே திருவள்ளுவர் அட்டவணையே தருகிறார். புறநானூற்றின் இறுதிப் பாடலில் கோவூர்கிழார், சோழன் நலங்கிள்ளியைப் பற்றிப் பாடும்போது இரவின் கடையாமத்தில் உறங்காமல் விழித்திருந்த மன்னனைப் பற்றி பேசி வியக்கிறார்.

“பலர் துஞ்சவும் தான் துஞ்சான்
உலகு காக்கும் உயர் கொள்கை
கேட்டோன், எந்தை தென்கிணைக் குரலே”

என்று அந்தப் பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

சீனத்தில் புழங்கும் உருவகக் கதையொன்று, நேர மேலாண்மை பற்றிக் கூறுகிறது.

சீனத்தில் யாங்சௌ என்கிற பகுதியில் பல இளைஞர்கள் நீச்சலில் தீராக இருந்தனர். நீச்சல், தன்னம்பிக்கையைத் தருவதோடு வாழ்சில் எதிர்நீச்சல் போடவும் கற்றுத் தருகிறது. அங்கு ஆழமான நதியைச் சில இளைஞர்கள் கடக்கும்போது, மழைப் பிடிப்புப் பகுதியில் வெள்ளம் ஏற்பட, படகு கவிழ்ந்தது. அனைரும் நதியில் விழுந்து நீச்சலடிக்க ஆரம்பித்தனர்இ அவர்களின் மிகச்சிறந்த நீச்சல் வீரன் ஒருவனும் இருந்தான். ஆனால் அவன் அன்று சரியாக நீந்தாமல் தத்தளித்தான்.

“ஏன் இவ்வளவு பின்தங்குகிறாய்? நீ அதிசிறந்த நீச்சல் வீரனாயிற்றே” என்று மற்றொருவர் வினவினார். தங்களைக் காட்டிலும் சிறந்த வீரன் தத்தளிப்பது அவருக்கு வியப்பாய் இருந்தது.

“நான் என்னுடைய கச்சையில் ஆயிரம் பொற்காசுகளைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதனால்தான் என்னால் வேகமாக நீந்த முடியவில்லை”.

“அவற்றை தூக்கி எறிந்துவிட்டு, நீந்திக் கரைசேர்” என மற்றவர்கள் எவ்வளவோ வற்புறுத்தியும் அவற்றை விட மனமில்லாதல் அவன் தன் அரிய உயிரை நீத்தான்.

எது எந்த நேரத்தில் முக்கியம் என்று சரியான முடிவெடுப்பதில்தான் வாழ்வின் வெற்றி அடங்கியிருக்கிறது. அதுவே சிறந்த மேலாண்மை என்பதைத்தான் தொன்மை மிகுந்த இந்தச் சீனக்கதை சொல்கிறது.

வேளாண் மேலாண்மை

வேளாண்மைக்குள்ளும் மேலாண்மைக் கூறுகள் உண்டு, சரியான பயிரைத் தேர்ந்தெடுத்தல், உரிய நேரத்தில் விதைத்தல், நீன் மேலாண்மையை நெறிப்படுத்துதல், நீர் மேலாண்மையை நெறிப்படுத்துதல், அறுவடைக்குப்பின் பாதுகாத்தல், உரிய விலை வரும்வரை இருப்பு வைத்தல் என்று ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் விழிப்புணர்வும் பொறுப்புணர்வும் நிருவாகநெறியும் இணைந்தால்தான், தசரதன் தன் நாட்டை மிகவும் செப்பமாகவும் நுணுக்கமாகவும் ஆட்சி செய்தான் என்பதைக் கம்பர்.

“வையகம் முழுவதும் வறிஞன் ஒம்பும் ஓர்
செய் எனக் காத்து இனிதுஅரசு செய்கின்றான்” (பாலகாண்டம் - 179)

என்கிறார். ‘வறியவன் ஒருவன் தன் சிறு வயலைப் பாதுகாப்பது போல, இவ்வுலகம் முழுவதையும் பாதுகாத்து மிகச்சிறந்த முறையில் ஆட்சி செய்தான்’ என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

மனமே ஒரு வேளாண்மைக்குட்பட்ட மேலாண்மையுடையதே,

“இன்சொல் விளைநிலனா ஈதலே வித்தாக
வன்சொல் களைக்கட்டு வாய்மை எருவட்டி
அன்புநீர் பாய்ச்சி அறக்கதிர் ஈனஓர்
பைங்கூழ் சிறுகாலைச் செய்” (அறநெறிச்சாரம் - 16)

வணிக மேலாண்மை

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பன்னாட்டு வணிகம் நிகழும் இடமாகத் தமிழகம் திகழ்ந்தது. நமக்கு ஒரு காலத்தில் ‘கடல்’ ஏரியைப் போல எளிதாக இருந்தது. கடலைக் குறிக்க இத்தனை பெயர்கள் வேறெந்த மொழியிலாவது இருக்குமா என்பது ஐயமே! (கடலுக்கான வேறு பெயர்கள்: அரலை, அரி, அலை, அழுவம், அளம், அளக்கர், ஆர்கலி, ஆழி, ஈண்டுநீர், உவரி, திரை, பானல், பெருநீர், சுழி, நீராழி, புணர்ப்பு, தென்னீர், பெளவம், முந்நீர், வரி, ஓதம், வலயம்... என்பன). ‘வணிகம்’ நடைபெறும்போது, அது குறித்த மேலாண்மையும் இயல்பாக விரவிப் பரவி ஒங்கியிருக்க வேண்டும்.

சங்க இலக்கியங்களில் தமிழரின் பண்டைய வணிகப் பரிமாற்றங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அந்நிய நாடுகளுடன் வணிகம் செய்யும்போது, நம்மிடம் பரிமாற ஏதுவான உயர்தரப் பொருள்கள், அந்த நாடுகளின் பண்பாடு குறித்த ஆழ்ந்த அறிவு, அவர்கள் வருவதற்கேற்ற சிறந்த துறைமுகங்கள், இருமொழிகளையும் அறிந்த தொழிபெயர்ப்பாளர்கள் என, பல தயாரிப்புகள் இருந்திருந்தால்தான் அது சாத்தியமாக முடியும். தமிழகத்தின் செல்வளம் மிகவும் மேம்பட்டதாக இருந்திருக்க வேண்டும். உரோமாபுரிச் சிப்பாய்கள் பாண்டியப் போர்ப்படையில் இடம் பெற்றிருந்தார்கள் என்ற குறிப்பு சலிப்பதிகாரத்தில் உள்ளது. பட்டினப்பாலையில் குதிரைகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டது பற்றி ‘நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும்’ என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் மாரிக்காலத்து மழைமேகம்போல, கடல் வழியே வேறு நாடுகளிலிருந்து மரக்கலங்களில் வந்த பொருட்களை இறக்குமதி செய்தும், நிலத்திலிருந்து வேறு நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாக அனுப்பும் கணக்கிட இயலாத பொருள்கள் பண்டசாலை முற்றத்தில் குவித்து வைக்கப்பட்டிருந்தன.

“வான் முகந்த நீர் மலைப் பொழியவும்
மலைப் பொழிந்த நீர் கடல் பரப்பவும்
மாரி பெய்யும் பருவம் போல
நீரினின்றும் நிலத்து ஏற்றவும்
நிலத்தினின்றும் நீர்ப் பரப்பவும்
அளந்து அறியாப் பல பண்டம்
வரம்பு அறியாமை வந்து ஈண்டி”

(பட்டினப்பாலை - 126 - 132)

எனப் பல நாடுகளிலிருந்து பொருள்கள் குறித்துப் பட்டினப்பாலை சித்தரிக்கிறது. குறித்துப் ‘பட்டினப்பாலை’ சித்தரிக்கிறது. அந்தப் பொருள்களுக்குச் சுங்கம் வசூலித்தபின், அவற்றின்மீது புலிச்சின்னத்தைப் பொறித்து வெளியே அனுப்பும் சுங்க அதிகாரிகளும் இருந்தனர். வரி கொடுக்காமல் ஏய்ப்பவர்கள் அஞ்சும் வகையில் வலிமை மிக்கவர்களாக அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்.

சங்க இலக்கியங்களின் வாயிலாக முசிறி மிகப்பெரிய துறைமுகமாக யவனர்வளின் கப்பல்கள் நிறுத்தி வைக்கப்படும் இடமாக இருந்ததை அறிய முடிகிறது. ஸ்ட்ரோபோ என்பவர், அகஸ்டஸ் சீசரைப் பாண்டிய நாட்டுத் தூதுக்குழு ஒன்று கி.மு. 20 ஆம் ஆண்டு சந்தித்ததைப் பற்றித் தெரிவிக்கிறார். தமிழகங்களுக்கும் கிரேக்கர்களுக்கும் ரோமானியர்களுமிடையே இருந்த வணிக உறவு இலக்கியம் மூலமும் தெரிகிறது. புறநானூற்றில் 56ஆம் பாடலில் யவனரது கப்பல்கள் பற்றிய குறிப்பு இடம் பெறுகிறது. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் யவனரை அரண்மனைத் தொழிலாளர்களாக்கிக் கட்டுப்படுத்தினான், பகைநாட்டுச் செல்வங்களைக் கொண்டுவந்து தன் நாட்டு மக்களுக்கு வழங்கினான் என்ற செய்திகள் பதிற்றுப்பத்து இரண்டாம் பத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன.

பலர் வர்த்தகம் செய்யும்போது, ‘இலாபம் கிடைக்கிறதே’ என்கிற மிதப்பில் தன்னைப் பற்றிய உயர்ந்த பிம்பத்தை உருவாக்கிக் கொள்வார்கள். பிறகு ‘நாம் தொட்டதெல்லாம் துலங்கும்’ எனத் தெரியாத துறைகளில் இறங்குவார்கள். ஒருநாள் கன்னத்தில் கைவைத்துக் கலங்குவார்கள். வெற்றி வரத் தொடங்கும்போதுதான் மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும்.

தம்முடைய வலிமையின் அளவு அறியாமல் மனவெழுச்சியினால் தூண்டப்பட்டுத் தொடங்கி இடையில் அதனை முடிக்க வகையில்லாமல் அழிந்தவர் பலர் என்று திருவள்ளுவர் எச்சரிக்கிறார்.

“உடைத்தம் வலியறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி
இடைக்கண் முறிந்தார் பலர்” (473)

எக்கிற குறள் அனைவருக்கும் பொருந்தும்.

நம்முடன் யாரும் போட்டி போடக்கூடாது. அப்படிப் போட்டிக்கு வரும் அனைவரையும் அழித்துவிட வேண்டும் என எண்ணக் கூடாது. போட்டியாளர்களே நமக்குள் உந்து சக்தியை உற்பத்தி செய்கிறார்களே நமக்குள் உந்து சக்தியை உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்பது மேலாண்மை விதி.

மேலாண்மையில் ‘புலியைப் பூனையைப் போலத் தொடர்ந்து நடத்தினால் அது பூனையாகவே ஆகிவிடும்’ என்கிற பொன்மொழி உண்டு. புத்திசாலிகள் பூனைகளையும் புலியாக்குவார்கள்; அவசரக்காரர்கள் புலிகளையும் எலிகளாக்குவார்கள்.

நிருவாக மேலாண்மை

உயர் பதவிகளில் இருப்பவர்கள் எல்லாவற்றிலும் நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களாக இருப்பது சாத்தியமில்லை. ஆனால் யார் திறமைசாலிகள் என்று அறிந்து அவகளை அருகில் வைத்துக்கொண்டால் போதும். தெரிந்திருப்பது ஒருவகை அறிவு என்றால், யாருக்குத் தெரியும் எனத் தெரிந்திருப்பது மற்றோர் அறிவு. நாலடியார் அதையே பக்குவமாகச் சொல்கிறது.

“கல்லாரே யாயினும் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகின்

நல்லறிவு நாளுந் தலைப்படுவர் - தொல்சிறப்பின்
ஒண்ணிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்ந்தலாற் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான்பயந் தாங்கு”

நிருவாகத்தில் வரவே செலவைத் தீர்மானிக்க வேண்டும். வரலைத் தாண்டி நிறையச் செலவு செய்பவன், அடுத்தவர்களிடம் கையேந்த வேண்டிய அவல நிலைக்குத் தள்ளப்படுவான்.

டைமன் என்பவன் ஏதென்ஸ் நகரில் இருந்தான். அவன் வரவு குறைந்தாலும் செலவு நீடித்து. அவனது உதவியாளர் நிதி நிலைமையைப் பற்றிப் பேசுவருகிற பொழுதெல்லாம் கேட்க மறுத்தான். ஒரு கட்டத்தில் கடன் கொடுத்தவர்கள் கழுத்தை நெறிக்கிறார்கள். ஆனால் அப்போதும் அவன் வருந்தவில்லை. தான் அளித்த விருந்தை உண்டவர்கள், உதவார்ட்கள் என்று பொய்க்கணக்குப் போடுகிறான். அவனுடைய சேவகர்கள் நான்கு திசைகளுக்கும் சென்று வெறும் கையோடும். வெளிறிய முகத்தோடும் திரும்புகிறார்கள். அவன் ஊருக்கு ஒதுக்குப்புறமாகச் செல்கிறான். மனதி இனத்தையே வெறுக்கிறான். ‘டைமன்’ பற்றிய ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகம் நிதி மேலாண்மை பற்றிய மிகச் சிறந்த வாழ்வியல் விளக்கம். ஒளவையார் நல்வழியில்

“ஆன முதலில் அதிகம் செலவானால்
மானம் அழிந்து மதிக்கெட்டுப் - போனதிசை
எல்லார்க்கும் கள்ளனாய் ஏழிறப்பும் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனாத் நாடு (25)

என்று நிதியைக் கண்டபடி கையாள்பவர்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறார்.

மேலான மேலாண்மை

மேலாண்மை என்பது வெறும் புத்தக அறிவுடன் முடிந்துவிடுவதல்ல. நொடிக்கு நொடி சூழல்கள் மாறிக்கொண்டேயிருக்கின்றன. ஏற்கெனவே தயாரித்து வைத்த அறிவுக்கூறுகளைக் கொண்டு நாம் புதிய நெருக்கடியை நேர்கொள்ள முடியாது. அதனால்தான் இப்போதெல்லாம் பல நிறுவனங்களில் ‘முன் அனுபவம்’ என்பது எதிர்மறையாகிவிட்டது. அனுபவசாலிகள் செக்குமாடாக இருப்பார்கள். ஆனால் நமக்குத் தேவை ஜல்லிக்கட்டுக் காளைகள்.

எவ்வளவு எழுதுகிறோம் என்பது முக்கியமல்ல, எவ்வளவு அடர்த்தியுடன் எழுதுகிறோம் என்பதே முக்கியம். 126 ஒற்றை வரிகளில் எழுதிய ‘துளிகள்’ (fragments) என்னும் நூலின் மூலம் உலகப்புகழ் பெற்றவர் ஹிராக்ஸிடஸ். அவர் கிரேக்க நாட்டவர். ‘இரண்டு முறை ஒருவன் ஒரே நதியில் இறங்க முடியாது’ என்று அவர் சொன்ன கோட்பாடு வாழ்வுக்கும் பொருந்தும், வர்த்தகத்திற்கும் பொருந்தும். போன ஆண்டு பொருள் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டபோது, சமாளித்த விதத்தையே இந்த முறை அனுசரிக்க முடியாது இன்னொரு இப்போது ஓடும் நதியின் வெள்ளம் வேறு, நேற்று ஓடிய வெள்ள இந்நேரம் கடலில் கலந்திருக்கும். அவர் ‘ஒவ்வொரு நாளும் சூரியன் புதிது’ என்று குறிப்பிடுகிறார். ஒற்றை வாக்கியத்தில் ஓராயிரம் பொருள்! ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு புதுச் சூழல் சந்தையில் நிலவுகிறது. நேற்று நம் வாடிக்கையாளராக இருந்தவன், இன்று அவ்வாறு தொடர வாய்ப்புகள் குறைவு. தொழில்நுட்பம் நாளுக்கு நாள் விருத்தியடைந்து கொண்டே செல்கிறது.

அடுத்தவர் நலனுக்காக வாழ்பவரே தலைமைப் பண்புமிக்கவர் இந்திரர்குரிய அமுதமே கிடைப்பதாயினும் அது நமக்கு இனியது எனக் கருதித் தாமே தனித்து உண்ணாதவர் அவர். அப்படித்தான் அதியன் அவ்வைக்கு நெல்லிக்கனியைத் தந்தான். இவ்வாறு நிருவாக நெறிகளை இலக்கிங்கள் பகர்ந்தன.

உலக இலக்கியங்கள் அனைத்திலும் மேலாண்மைக் கருத்துகள் மென்மையாகப் பரவிக்கிடக்கின்றன. அவை பன்னீர் புஷ்பங்கள் காற்றில் பரவவீடம் மணத்தைப் போல வசீகரமானவை. அவற்றை அப்படியே சிதைத்துக் குப்பிகளில் அமைக்க அவற்றின் படைப்பாளர்கள் முனையவில்லை. மகத்தான மனிதர்களின் வீழ்ச்சிகளைக் கோடிட்டு எச்சரித்தும் நன்நெறிகளை நம் மனத்தில் இருந்தவும் படைத்தார்கள்; உள்மனத்தில் வை எதிரொலித்து அறிவுறுத்தும் வகையில் காவியங்கள் மூலமாகவும், நாடகங்கள் மூலமாகவும், கவிதைகள் வாயிலாகவும், உருவகக் கதைகள் ஊடாகவும் நம் முன்னோர்கள் முயன்றனர். அவற்றுள் தவையாய் வெளிப்பாடே மேலாண்மைக் கருத்துகள் ஆகும்.

அதிசய மலர் - தமிழ்நாதி

நூல் வெளி:

இக்கவிதை “அதன் பிறகும் எஞ்சும்” என்னும் கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றிருக்கிறது. இதைப் படைத்த தமிழ்நாதி (கலைவாணி) ஈழத்தின் திருகோணமலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கவிஞர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைத்துறையில் பட்டம் பெற்றவர். தற்போது புலம்பெயர்ந்து கனடாவில் வாழ்ந்து வருகிறார். நந்தகுமாரனுக்கு மாதங்கி எழுதியது (சிறுகதைகள்) சூரியன் தனித்தலையும் பகல், இரவுகளில் மொழியும் துயரப்பணி (கவிதைகள்) கானல் வரி (குறுநாவல்), ஈழம் : கைவிட்ட தேசம், பார்த்தீனியம் (நாவல்) முதலிய பல்வேறு படைப்புகளைப் படைத்துள்ளார். புலம் பெயர்ந்து வாழும் இருப்புகளையும் வலிகளையும் சொல்லும் காத்திரமான மொழி இவருடையது.

தேயிலைத் தோட்டப்பாட்டு – முகம்மது இராவுத்தர்

நூல் வெளி:

நம் பாடப்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள கும்மிப் பாடல்கள் “பாரத மக்களின் பரிதாபச் சிந்து” என்ற “தேயிலைத் தோட்டப்பாட்டு” என்னும் நூலில் இருந்து எடுத்தாளப்பட்டவை. மக்கள் இயல்பாகத் தங்கள் வாழ்வில் ஏற்படும் தாக்கங்களைப் பாடல்கள், கதைப்பாடல்கள் உள்ளிட்ட இலக்கிய வடிவங்களில் வெளிப்படுத்துகின்றனர். பல்வேறு பொருள்கள் பற்றிய இவ்வெளிப்பாடுகள் மெல்லிய தாளில், பெரிய எழுத்தில், மலிவான அச்சில் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை சிறு சிறு நூல்களாக வெளியிடப்பட்டன. வெகுசன இலக்கியம், முச்சந்தி இலக்கியம், குஜிலி நூல்கள், காலணா அடையணா பாட்டுப் புத்தகங்கள், பெரிய எழுத்துப் புத்தகங்கள், தெருப்பாடல்கள் என்று இந்நூல்கள் பலவாறாக அழைக்கப்பட்டன. செல்வியல் இலக்கியமரபுபாடாத, சொல்லாத அல்லது புறக்கணித்த கருப்பொருள்களை எல்லாம் இத்தகைய நூல்கள் பாடுபொருள்களாக்கின.

புறநானூறு

சொல்லும் பொருளும்:

காய் நெல் - விளைந்த நெல்

மா-ஒரு நில அளவு (ஓர்) ஏக்கரில் மூன்றில் ஒரு பங்கு)

செறு- வயல்;தமிழ்து- தனித்து;புக்கு- புகுந்து

யாத்து -சேர்த்து;நந்தும் - தழைக்கும்

வாசை-முறைமை;கல் - ஒலிக்குறிப்பு

பரிவு-அன்பு;தப- கெட;பிண்டம் - வரி

நச்சின் - விரும்பினால்.

இலக்கணக்குறிப்பு:

காய்நெல் - விளைத்தொகை;

புக்க- பெயரெச்சம்;

அறியா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்

நூல்வெளி:

இப்பாடப்பகுதி புறநானூற்றின் 184 ஆவது பாடல் ஆகும். புறநானூறு புறம், புறப்பாட்டு எனவும் அழைக்கப்பெறுகிறது. பண்டைத் தமிழகத்தின் அரசியல், சமூக வரலாற்றை விளக்கும் அரிய கருத்துக் கருவூலமாகத் திகழ்கிறது. முடியுடை முவேந்தர், குறுநில மன்னர், வேளிர் முதலிய சிறப்புடை மக்கள், போர்ச் செய்திகள், கையறுநிலை, நடுகல் போன்ற பல்வேறு பொருண்மைகளை வெளிப்படுத்தும் இந்நூலை 1894 ஆம் ஆண்டு உ.வே.சா. அச்சில் பதிப்பித்தார். இதன் சிறப்புக் கருதி இதனைப் பலரும் ஆங்கிலத்திலும் பிற மொழிகளிலும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியர் ஜார்ஜ் எல் ஹார்ட் The four Hundred songs of war and wisdom: An anthology of poems form classical Tamil, the Purananunu என்னும் தலைப்பில் 1999 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இப்பாடலின் ஆசிரியரான பிசிராந்தையார். பிசிர என்பது பாண்டிய நாட்டில் இருந்த ஓர் ஊர். ஆந்தையார் என்பது இப்புலவரின் இயற்பெயர். இவர் காலத்தில் பாண்டிய நாட்டை ஆண்ட மன்னன், அறிவுரை

நம்பி பிசிரந்தையார் அரசனுக்கு அறிவுரை சொல்லக் கூடிய உயர்நிலையில் இருந்த சான்றோராவார்.

அலகு -7 சங்ககாலக் கல்வெட்டும் என் நினைவுகளும் துணைப்பாடம்

கருரை அடுத்த புகளூரில் ஆறுநாட்டான் குன்றின் மீது பொறிக்கப்பட்டுள்ள சேரல் இரும்பொறை மன்னர்களின் கல்வெட்டுகளைக் கண்றியும் வாய்ப்பு எனக்கு கடைத்ததும், அதை ஒட்டி உலகத் தமிழ் கருத்தரங்குகளில் தமிழ்ப் பிராம்மிக் கல்வெட்டுகளைப் பற்றி எழுந்த சுவையான விவாதங்கள், என் வாழ்நாளில் மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சிகள் ஆகும். அவற்றுள் சில நினைவுகளை உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

1962 ஆம் அண்டு முதல் ஐந்தாண்டு காலம் நான் கைத்தறித் துறை இயக்குநர் ஆகப் பணியாற்றி வந்தேன். தமிழகத்தில் மாவட்டத்திற்கு ஒரு நாற்பு ஆலை அமைக்கும் பொறுப்பையும் ஏற்றிருந்தேன். அதே நேரத்தில்தான் ஓய்வு கிடைக்கும்பொழுது மலைச் சாரல்களிலும் சிறு குன்றுகளிலும் காணப்படும் பிராம்மிக் கல்வெட்டுகளைச் செகரிக்கும் சொந்த முயற்சியிலும் ஈடுபட்டிருந்தேன். எனக்கு அப்பொழுது இரண்டு ஆசைகள் இருந்தன. ஒன்று, பொருள் விளங்கவில்லை என்று அறிஞர்களால் அநேகமாகக் கைவிடப்பட்டிருந்த தமிழ்ப் பிராம்மிக் கல்வெட்டுகளைச் சரிவர வாசிக்கும் முறையைக் கண்டறிய வேண்டும்; மற்றொன்று, சங்க காலத் தமிழ் மன்னர்களைப் பற்றிய எவ்விதமான புறச்சான்றுகளுமே தமிழகத்தில் கிடைக்கவில்லை என்ற குறை நீங்குமாறு அவர்களுடைய பெயர்களுையோ மற்ற குறிப்புகளையோ இக்கல்வெட்டுகளில் காணவேண்டும் என்பனவாகும். இவ்விரு ஆசைகளும் நிறைவேறியது எனக்குக் கிடைத்த பெரும்பேறுகள் என்றை கருதுகிறேன். தமிழ்நாட்டிலுள்ள பிராம்மிக் கல்வெட்டுகள் தமிழிலேயே எழுதப்பட்டவை என்றும் அவைகளைப் பொருள் சிறக்க வாசிக்க ஒரு முறை இருக்கிறது என்றும் நான் கண்டறிந்த ஆராய்ச்சிகளைப் பற்றி இங்குக் கூற இடமில்லை. சங்க காலத் தமிழ் மன்னர்கள் முதன்முதலாகத் தமிழகக் கல்வெட்டுகளில் தோன்றிய கதையை மட்டும் இங்குக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்திய அரசின் தொல்பொருள் துறையினர் ஆண்டுதோறும் வெளியிட்டு வந்த தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகளைப் பற்றிய அறிக்கைகளில் 1927-28 ஆம் ஆண்டுகளில் தொகுதியில் புகளூர்க் கல்வெட்டுகளைப் பற்றிய செய்திகள் முதன் முதலாகப் கிடைக்கின்றன. இவ்வறிக்கையில் ஆறுநாட்டான் குன்றின் மீதுள்ள குகைகளுள் ஒன்றில் நான்கு வரிகளில் எழுதப்பட்டுள்ள ஒரு பிராம்மிக் கல்வெட்டு இருப்பதாகவும், அது மிகவும் பழுதடைந்த நிலையில் இருப்பதால் அதைச் சரிவரப் படிக்க முடியவில்லை என்றும் அதில் ஆதன் என்ற சொல் காணப்படுவதால் அக்கல்வெட்டு சேர மன்னர்களைப் பற்றியதாக இருக்கலாம் என்றும் கூறப்படுகிறது. தமிழ்ப் பிராம்மிக் கல்வெட்டுகள் பெரும்பாலும் மிகச் சருக்கமாக ஒரே வரியில் மூன்று அல்லது நான்கு சொற்களைக் கொண்டு மட்டுமே பொறிக்கப்பட்டவை. இந்நிலையில், நான்கு வரிகளாலான மிக நீளமான கல்வெட்டு அதிலும் சேர மன்னர்களைக் குறிக்கக் கூடிய ஒரு கல்வெட்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிறகும் நாற்பது ஆண்டுகளாக வாசிக்கப்பட்டாமல் இருந்து. என்றாவது ஒருநாள் நேரில் போய்ப் பார்த்து இக்கல்வெட்டைத் தீர ஆராய வேண்டும் என்று எண்ணியிருந்தேன்.

அந்த நாளும் 1965ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் முதல் தேதியன்று வந்தது. அன்று கருக்கு அருகில் கட்டப்பட்டு வந்த கூட்டுறவு நாற்பாலையைப் பார்வையிடச் சென்றிருந்தேன். என வழக்கப்படி, கையுடன் அருகாமையிலுள்ள பழங்கல்வெட்டுகளைப் பற்றிய குறிப்புகளையும் எடுத்துச் சென்றிருந்தேன். அவற்றுள் ஒரு குறிப்பு மேற்கூறிய ஆறுநாட்டான் குன்றிலுள்ள கல்வெட்டுகளைப் பற்றியது ஆகும். நாற்பு ஆலையில் என்னுடைய அலுவல்களை முடித்துக்கொண்டு மாலை நேரத்தில் நானும் மற்றும் சில நண்பர்களுமாகக் காரில் ஆறுநாட்டான் குன்றின் அடிவாரம் வரை சென்றோம். அதற்குமுன் எங்களில் எவரும் அச்சிற்றாருக்குப் போனது இல்லை; மலையின் மீது ஏற கிழக்குப் பக்கத்திலிருந்து படிக்கட்டுகள் இருப்பது கூட எங்களுக்கு அப்பொழுது தெரியாது. பெரும்பாலும் தமிழ்ப் பிராம்மிக் கல்வெட்டுகள் மனித சஞ்சாரம் அற்ற முள் புதர்கள் நிறைந்த குன்றுகளில்தான் இருக்கின்றன! அதே நினைவில் எவரையும் வழி கேட்காது குன்றின் தென்புறம் இருக்கும் ஒரு கரடுமுரடான சரிவின் வழியாக வியர்க்க விறுவிறுக்க, குன்றின் மீது ஏறி உச்சியின் தெற்குச் சாரலை அடைந்தோம். மேலைக் கோடியில் தென்முகமாக இருந்த குகையின் உயரமான வாயிலுக்கு மேலாக வெட்டப்பட்டிருந்த பிராம்மிக் கல்வெட்டு மஞ்சள் நிறமான மாலை வெய்யிலில் பளிச்சென்று தெரிந்தது. கல்வெட்டு மிகவும் தேய்ந்துபோய் அங்கொன்றும் இங்கொன்றும் ஆகச் சில எழுத்துகள் மட்டும் தான் தெரியும் என்று

எதிர்பார்த்து ஏமாற்றம் அடையத் தயாராகத்தான் வந்திருந்தேன். ஆனால் நான் கண்டது வேறு; மிகப்பெரிய எழுத்துகளில் நான்கு நீண்ட வரிகளில் தெளிவாகப் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது அக்கல்வெட்டு. முதலிலுமு முடிவிலும் ஓரிரு எழுத்துகள் நீங்கலாக ஏனைய எழுத்துகளைப் படிப்பதும் எனக்குக் கடினமாகவே இல்லை. இந்தக் கல்வெட்டையா நாற்பது ஆண்டுகளாகப் படிக்க முடியவில்லை என்று விட்டுவிட்டார்கள் என்ற வியப்பு அன்று மேலோங்கியது; இன்றும் தணியவில்லை.

கையுடன் எடுத்து வந்திருந்த நோட்டுப் புத்தகத்தைப் பிரித்து, கல்வெட்டை எழுத்துக் கூட்டி வாசித்த வண்ணம் படியெடுக்கலானேன். முதல் வரியில் புதுமை எதுவும் இல்லை: **யாற்றார்** என்னும் இடத்தைச் சேர்ந்த சமணத் துறவியான **செங்காயபன்** வசிக்கும் உறையுள் இது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இது பெரும்பாலும் ஏனைய தமிழ்ப் பிராம்மிக் கல்வெட்டுகள் தரும் செய்திகள் போலவே இருந்தது. அடுத்த வரிக்குப் போனேன்; இரண்டாவது வரியில் **கோ** என்ற முதல் சொல்லைக் கண்டவுடன் உள்ளம் மகிழ்ச்சியால் துள்ளியது; சங்க காலத் தமிழ் மன்னரின் கல்வெட்டுகள் இது என்பது உறுதியானது. மேலும் படித்தேன் இரண்டாம் வரியை.

‘கோ ஆதன் செல்லிரும் பொறை மகன்’ என்ற சொற்களைப் படித்தவுடன் எனக்கு ஏற்பட்ட வியப்பையும் மகிழ்ச்சியையும் சொல்லி மாளாது! ஆனாலும் தமிழிலும் வரலாற்றுத் துறையிலும் ஈடுபாடு உள்ள அன்பர்களுக்கு எனக்கு ஏற்பட்ட உணர்ச்சி வெள்ளத்தை விளக்க அவசியம் இல்லை என்றே நினைக்கிறேன். அடுத்தடுத்து **‘பெருங்கடுங்கோன்’**, **‘இளங்கடுங்கோ’**, **‘இளங்கோ’** என்ற பெயர்களைப் படித்தபொழுது என் கண்களையே என்னால் நம்ப முடியவில்லை. சங்க நூல்களில் மட்டும் இதுவரை காணப்பட்ட பண்டைய தமிழ் மன்னர்களின் பெயர்களைத் தமிழகத்தில் முதல்முறையாக ஒரு கல்வெட்டில் கண்டுவிட்ட ஆனந்தத்தில் நோட்டுப் புத்தகத்தைத் தலைக்கு மேல் தூக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு கூத்தாடினேன். என்னுடன் வந்தவர்கள், என்னை ஒரு மாதிரியாக பார்த்தார்கள்!.

என்னை மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் ஆழ்த்திய அக்கல்வெட்டின் முழு வாசகம் பின்வருமாறு:

“...அம்மண்ணன் யாற்றார் செங்காயபன் உறைய்
கோ ஆதன் செல்லிரும் பொறை மகன்
பெருங் கடுங்கோன் மகன் (இ) ளங்
கடுங்கோ (இ) ளங்கோ ஆக அறுத்த கல்”

இது கருவூரிலிருந்து ஆட்சி செய்த சேரல் இரும்பொறை மன்னர்கள் பொறித்தது. பதிற்றுப்பத்திலும் ஏனைய சில சங்க நூல்களிலும் பாடப்பெற்ற பழந்தமிழ் மன்னர்கள் இவர்கள். இக்கல்வெட்டு ஏறத்தாழ கி.பி. (பொ.ஆ.) இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. இச்செய்திகள் மட்டும் எனக்கு அப்பொழுதே விளக்கமாகத் தெரிந்தன. அதற்குள் இருட்டிவிட்டதால் மற்ற கல்வெட்டுகளை இன்னொரு முறை பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று (கீழ்ப்புறம் இருந்த படிக்கட்டுகள் வழியாக!) இறங்கிக் கருருக்குத் திரும்பினோம்.

நான் சென்னை வந்த அன்றே வரலாற்றுப் பேராசிரியர் திரு. நீலகண்ட சாஸ்திரி அவர்களின் வீட்டுக்குச் சென்று நான் எடுத்துவந்த கல்வெட்டுப் படியைக் காட்டினேன். அவர் அப்பொழுது என்னிடம் கேட்ட கேள்வி இன்றும் நினைவில் இருக்கிறது. “கையால்தானே எழுதியிருக்கிறீர்கள்; ஒழுங்காகப் படியெடுத்தீர்களா?” என்று கோட்டார்! ஆராய்ச்சி முறைகளில் அவருக்கு இருந்த அழுத்தத்தையும் உண்மைப்பற்றையும் படிப்பினைகளாகக் கொண்டேன் அன்று. அதற்கு அடுத்த சில நாட்களிலேயே கருவூரிலிருந்த நண்பர்களின் உதவியால் அந்தக் குகை வாயிலில் மூங்கிலால் சாரம் கட்டி அதன் மீது ஏறி நின்று பாறையின் மீது மெல்லிய தாட்களைப் பரப்பிக் கல்வெட்டை எழுத்தெழுத்தாகக் கவனமாகப் படியெடுக்க ஏற்பாடு செய்தேன். அதற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு முறையும் கருருக்குச் செல்லும் பொழுதெல்லாம் புகளுருக்கும் ‘தலயாத்திரை’ சென்று ஆறுநாட்டான் குன்றிலிருந்த எல்ல பிராம்மிக் கல்வெட்டுகளையும் ஒன்றொன்றாகப் படியெடுத்து முடித்தேன். அதே ஆண்டு மார்ச் மாதம் ஹிந்து தினத் தாளில் புகளுர்க் கல்வெட்டுகளைப் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பையும் வெளியிட்டேன்.

புகளுர் கல்வெட்டில் காணப்படும் மூன்று தலைமுறை மன்னர்கள் முறையே பதிற்றுப்பத்தின் 6 ஆவது 7 ஆவது 8 ஆவது பாட்டுடைத் தலைவர்கள் என்ற ஐராவதம் மகாதேவன் எழுதியிருந்தார். இறை மறுத்து இம்மன்னர்கள் முறையே 7 ஆவது 8 ஆவது 9 ஆவது பாட்டுடைத் தலைவர்கள் என்று விளங்கியிருந்தார் மாணவர் ஒருவர். அதைச் சரியென்று

உணர்ந்த மகாதேவன் முதல் உலகத்தமிழ் மாநாட்டில் அறிஞர்கள் முன்னிலையில் அதைக்குறிப்பிட்டு அக்கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வதாகக் கூறினார். ஆய்வில் உண்மையை ஏற்றுக்கொள்வது மவற்றைத் திருத்திக்கொள்வது என்னும் உயரிய நெறி அவரிடம் இருந்தது.

“1965 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 3ஆம் தேதியன்று மதுரைக்கு அருகில் உள்ள மாங்குளம் குகைக் கல்வெட்டுகள் (இயல் - 1 முகப்புப் படம்) சங்ககாலப் பாண்டிய மன்னாகிய நெடுஞ்செழியனுடையவை என்றும் அவை கி.மு. (பொ.ஆ.) 2 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை என்றும் கண்டுபிடித்தேன்”

ஐராவதம் மகாதேவன்
நூற்றாண்டு மாணிக்கம், பக். 109

பிறகு ஒரு நாள் என் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளை எடுத்துக்கொண்டு கோவையில் அப்பொழுது வசித்து வந்த திரு.கே.வி. சுப்பிரமணியனார் அவர்களைக் காணச் சென்றேன். அவர்தான் தமிழ்நாட்டிலுள்ள பிராம்மிக் கல்வெட்டுகளின் ஆராய்ச்சிக்கு அடிகோலியவர். இக்கல்வெட்டுகளில் தமிழுக்கே உரிய எழுத்துக்களாக ழ, ள, ற, ன ஆகியவை வருவதை முதன் முதலாகச் சட்டிக்காட்டி இக்கல்வெட்டுகள் பிராகிருத மொழியில் ஆனவை என்ற தவறான கருத்தை மறுத்து, இவை தமிழில்தான் எழுதப்பட்டவை என்று நிறுவிய சீரிய ஆராய்ச்சியாளர் கே.வி. சுப்பிரமணியனார். வயது மிகவும் முதிர்ந்து, உடல் தளரந்து, கண் பார்வை சரியாக இல்லாத நிலையிலும் புகளூர்க் கல்வெட்டைப் பற்றிய செய்திகளைத் தினத் தாள்களில் படிக்கக் கேட்டுத் தெரிந்து வைத்துக்கொண்டிருந்தார் அவர். நான் அவர் முன் அமர்ந்தவுடன், “சேரல் இரும்பொறை மன்னர்களின் கல்வெட்டைப் பற்றி எழுதியவர் நீங்கள்தானா?” என்று கேட்டார். நான் ‘ஆம்’ என்றவுடன் தன் கை விரல்களால் என் முகத்தைத் தடவிப் பார்த்தார்; அப்பொழுது அவருடைய கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருகியது; “நீங்கள் கொடுத்து வைத்தவர்!” என்று ஆசி கூறினார். அப்பொரியவரின் கல்விப் பற்றையும் தூய உள்ளத்தையும் அன்பையும் நினைத்து நினைத்து என் உள்ளம் நெகிழ்கிறது.

அலகு 7 -தொன்மம் இலக்கணம்

தொன்மம் (myth) என்றால் பழங்கதை, புராணம் என்றெல்லாம் பொருள் உள்ளது. தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் வனப்புகளுள் ‘தொன்மை’ என்பதுவும் ஒன்றாகும். காலம்காலமாக உருவாக்கப்பட்டு இறுகிவிட்ட கருத்து வடிவங்களும் தொன்மங்களே. தொன்மம் என்னும் சொல் இவை அனைத்தையும் குறிக்கும். ஆனால், கவிதையில் அது பழங்கதையைத் (புராணத்தை) துணையாகக் கொண்டு ஒரு கருத்தை விளக்குவதையே குறிக்கிறது.

கடவுகளர்கள், தேவர்கள் மக்கள், விலங்குகள் ஆகிய பல் வகை உயிரினங்களையும் ஒருங்கிணைத்து, படித்தால் நம்ப முடியாதது போல் தோன்றுகின்ற செய்திகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும் கொண்டு இயங்குகின்ற பழமையான கதைகளையே தொன்மம் என்று கூறுவர்.

நம் அன்றாடப் பேச்சில் மரபுத்தொடர்களாகத் தொன்மங்கள் கலந்துள்ளன. “கிழந்த கோட்டைத் தாண்ட மாட்டான்” என்பது இராமாயணத்தில் பரணசாலையைவிட்டு, சீதை வெளியே வந்தால் தீங்கு வரும் என்பதற்காக இலக்குவன் கோடு கிழத்த நிகழ்விலிருந்து உருவான மரபுத்தொடராகும். இதுபோல “இந்தா போறான் சகுனி”, “இவன் பெரிய அரிசந்திரன்”, “கர்ணன் தோற்றான்போ: என்றெல்லாம் தொடர்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். அறித்திற்குத் தருமன், வலிமைக்குப் பீமன், நீதிக்கு மனுநீதிச் சோழன், வள்ளல் தன்மைக்குக் கரணன் என்று பலவாறு தொன்மக் கதைமாந்தர்களை பண்புக் குறியீடுகளாக மக்கள் புரிந்து கொண்டுள்ளனர்.

தொன்மங்கள் மக்களின் மனத்திலும் பேச்சிலும் இடம்பெற்றிருப்பதால் அவற்றைப் பயன்படுத்திச் சில செய்திகளைச் சுவையாகச் சொல்ல முடிகிறது; விளங்காத கருத்துக்களை எளிதில் விளங்க வைக்கமுடிகிறது. ஆகவே தொன்மம் (myth) இலக்கிய உத்தியாகக் ஏற்கப்பட்டிருக்கிறது. காலங்காலமாக மனித மனங்களிடையே உறைந்து கிடக்கும் தொல்கதைகள் பல வடிவங்களில் வெளிப்படுகின்றன. தொன்மக் கதைகள் உலகெங்கும் காப்பியங்களாகவும் புராணங்களாகவும் காவியங்களாகவும் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் உள்ள நிகழ்வுகளையும் கதைமாந்தர்களையும் தொன்மங்களாகப் படைப்பாளர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். மனிதர்களின்

மனத்தில் இயல்பாகவே கருத்துப் பொதிந்த கதைகள் படிந்து கிடக்கின்றன. இதன்மூலம் கதைச்சுழலையும் கதைமாந்தர்களின் செயல்பாடுகளையும் விளங்கிக் கொள்வதோடு அவை உணர்த்தும் உட்பொருளையும் படிப்பவர் அறிந்துகொள்வர். தொன்மம் சார்ந்த படைப்புகளையும் அவர்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்வர்.

தொன்மம் - விளக்கம்

சில தொன்மங்கள், சமய நம்பிக்கைகளையும் சடங்குகளையும் வெளிச்சப்படுத்துகின்றன. இன்னும் சில தொன்மங்கள் உவமைக் கதைகளாகவும் மெய்யியல் உருவங்களாகவும் நின்று சமுதாயத்திற்கு வழிகாட்டுகின்றன. தொன்மங்களை அறிவியல் முறையில் ஆய்வு செய்யவோ புரிந்துகொள்ளவோ முடியாது. அவை சமுதாயத்தின் ஆழ்மனத்திலிருந்து வெளிப்படுவனவாக அவற்றினால் ஏற்படும் கூட்டமைப்பின் குறியீடுகளாகவும் விளங்குகின்றன என்று 'வெப்ஸ்டார்ஸ் தேர்டு நியூ இன்டர்நேஷனல் அகராதி' புலப்படுத்துகின்றது.

இவ்வாறாகத் தொன்மத்தை வெளிப்படுத்தும் முதன்மையான கருவியாகக் கவிதை விளங்குகிறது. உலகில் பெரும்பாலான தொன்மங்கள் கவிதைகள் மூலமே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சங்க இலக்கியங்களில் பல தொன்மங்கள் இவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. காப்பியங்களிலும் பக்தி இலக்கியங்களிலும் தொன்மங்களை ஆண்டுள்ளனர். திரைப்படங்கள், நாடகங்கள், கதைகள் ஆகியவற்றில் தொன்மக் கதைகளையும் கதை மாந்தர்களையும் பயன்படுத்துகின்றனர். இராமாயணத்தின் அகலிகை கதையை வைத்துப் புதுமைப்பித்தன் சாபவிமோசனத், அகலிகை ஆகிய கதைகளை எழுதியதைச் சான்றாகக் கொள்ளலாம். திருவிளையாடற்புராணத்துச் சிவன், நக்கீரனைக் கொண்டு அழகிரிசாமி 'விட்டகுறை', 'வெந்தழலால் வேகாது' என்னும் சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளார். தொன்மங்களைக் கொண்டு ஜெயமோகன் (பத்மவியூகம்), எஸ். ராமகிருஷ்ணன் (அரவாணன்) முதலானோர் புதினங்களை எழுதியுள்ளனர்.

தொன்மை (தொன்மம்) – தொல்காப்பியர் கூற்று

“தொன்மை தானே சொல்லுங் காலை
உரையோடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே”

இளம்பூரணர் உரை

தொன்மையாவது உரையோடு பொருந்திப் போந்த பழமைத்தாகிய பொருள் மேல் வருவன. அவை இராம சரிதமும் பாண்டவசரிதமும் முதலாகியவற்றின் மேல்வருஞ் செய்யுள்.

போராசிரியர் உரை

‘தொன்மை என்பது உரைவிராஅய்ப் பழமையனவாகிய கதைபொருளாகச் செய்யப்படுவது. அவை இராம சரிதமும் பாண்டவசரிதமும் முதலாகியவற்றின் மேல்வருஞ் செய்யுள்.

போராசிரியர் உரை

‘தொன்மை என்பது உரைவிராஅய்ப் பழமையனவாகிய கதைபொருளாகச் செய்யப்படுவது. அவை பெருந்தேவனார் பாரதம், தகடூர் யாத்திரை போல்வன’.

படைப்பாளர்கள் தாம் கூற விரும்பும் கருத்துகள் தொன்மம் மூலம் வெளிப்படுத்தும்போது தொன்மம் மூலம் வெளிப்படுத்தும்போது அவை மிக விரைவாகவும் ஆழமாகவும் படிப்பவரால் புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றன.

வெல்வேல் கவுரியர் தொன்முதுகோடி
முழங்கிரும் பௌவம் இரங்கும் முன்றுறை
வெல்போர் இராமன் அருமறைக் கவித்த
பல்வீழ் ஆலம் போல
ஒலியவிந் தன்றிவ் வழுங்கல் ஊரே

(அகம். 70: 13-17)

பல விழுதுகளை உடைய பெரிய ஆல மரத்தடியில் நின்று இராமன், சீதையைச் சிறைமீட்பது குறித்து, தன் உடன் இருந்தோருடன் பேசிக் கொண்டிருந்தான். அப்போது அம்மரத்திலிருந்த பறவைகளின் ஒலி இராமனின் பேச்சுக்கு இடையூறாக இருந்தது. அவன் தன் கையை உயர்த்திச் சைகை செய்ததும் பறவைகள் அமைதியாயின. அதுபோலத் தலைவியைத் தலைவன் மணம் செய்துகொண்டவுடன் அல் தூற்றிய ஊரார் அமைதியாயினார். இது தோழியின் கூற்று. காதல் வெற்றியை வெற்றிகரமாக உணர்த்த இத்தொன்மம் பயன்படுகிறது.

சங்க இலக்கியங்களில் முருகன் பற்றிய கதைப்பகுதிகளும் முருகனுக்கு வெறியாடும் சடங்கு முறைகளும் தொன்மங்களாக ஆளப்பட்டுள்ளன. முருகனை அழகுக்கும் ஆற்றலுக்கும் வீரத்துக்கும் உவமையாக்கிப் பல தொன்மங்கள் உள்ளன. யானை சினங்கொண்டு பேராற்றலுடன் போர்செய்த சிறப்பினை, முருகனின் வீரத்தோடு இணைந்துக் கூறியிருக்கிறது சங்க இலக்கியப் பாடல். இதை,

“முருகு உறழ் முன்பொடு
கடுஞ்சினம் செருக்கிப் பொருத யானை

(நற்றிணை, 225: 1-2)

என்னும் பாடலடி வெளிப்படுத்துகிறது.

தொன்மங்களுக்குக் கூறப்பட்ட சமயப்பொருள் காலப்போக்கில் இலக்கிய உத்தியாக, பொதுவானதாக ஆகியிருக்கிறது. பறவைகள் அடங்குவதிலும் பாற்கடலில் அமுதமும் ஆலகாலமும் வருவதிலும் நமக்கு நம்பிக்கையிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் பொருள் புலப்பாட்டிற்குத் தொன்மமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம்.

தொன்மங்கள் முரண்பட்டவை ஒன்று சேர்ந்திருக்கிற சூழலை விளக்கப் பயன்படுகின்றன. அப்துல் ரகுமான்,

உன்மனம் ஒரு பாற்கடல்
அதைக் கடைந்தால்
அமுதம் மட்டுமல்ல
ஆலகாலமும் வெளிப்படும் என்பதை
நீ அறிவாய் அல்லவா?

என்று தொன்மத்தைக் கொண்டு முரண்பாட்டை விளக்குகிறார். இங்குப் பாற்கடல், அமுதம், ஆலகாலம் ஆகியன தொன்மங்கள்.

தமிழில், கண்ணகி கதை தொன்மை நோக்கிய வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளது. இக்காலப் பெண்ணியத்திற்கான தொன்மமாகக் கண்ணகியும் பெண்ணியப் போராட்டத்திற்கான தொன்மமாக மதுரையை எரித்த நிகழ்வும் பின்வரும் புதுக்கவிதையில் அமைந்துள்ளவிதத்தை அறியலாம்.

மதுரை எரிக்கக் கண்ணகியாயும்
மீண்டும் எழுந்திடச் சீதையாயும்
எப்பவும் எரிதழல் மடிசுமப்பது இனி
எங்கள் வேலையல்ல

தொன்மம் எங்கும் எப்போதும் எல்லா இடத்திலும் எல்லாக் காலத்திலும் வழக்கில் இருக்கும் ஒன்றாகும். அது காலத்தைக் கடந்து நிற்பது; இக்காலத்தோடு கடந்த காலத்தை இணைப்பது. சங்க இலக்கியங்கள் தொட்டு இன்றைய இலக்கியங்கள் வரை சொல்லவந்த கருத்தை விளக்குவதற்குத் தொன்மங்கள் எடுத்துக்காட்டாகவும் விளக்கமாகவும் குறியீடாகவும் புதுப்பிக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவ்வகையில் தொன்மங்கள் கருத்தினை மேலும் ஆழமாக விளக்கும் உத்தியாகவே ஆளப்படுகின்றன.

இந்திய, கிரேக்கத் தொன்மம் ஒப்புமைகள்

ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் தொன்மங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுக்குள் ஒற்றுமைகள் இருக்கின்றன. ஓரிடத்திலிருந்து மனித இனம் பிரிந்து வேறு இடத்தில் சென்று வாழ்வதை இவை உணர்த்துகின்றன. கிரேக்கத் தொன்மங்களுக்கும் இந்தியத் தொன்மங்களுக்கும் நிறைய ஒப்புமைகள் உள்ளன. இந்திரன் சியஸ்பிடர், வருண்ன் - ஊரணாஸ், பலராமன் -

டயானிசிஸ், கார்த்திகேயன் - மார்க்ஸ், சூரியன் - சோல், சந்திரன் - லூனஸ், விஸ்வகர்மன் - வன்கன், கணேசன் - ஜேனாஸ், துர்க்கை - ஜீனோ, சரஸ்வதி - மினர்வா, காமன் - இராஸ் என்று பல ஒப்புமைகள் உள்ளன. இவை மரபுகளை ஆய்வதற்கும் உதவக் கூடியவை.

அலகு 8 நமது அடையாளங்களை மீட்டவர்

ஒவ்வொரு தேசிய இனமும் தன்னுடைய கடந்தகால வரலாற்றை அறிந்திருந்தால் மட்டுமே எதிர்கால இலக்குகளை அடைய முடியும். அத்தகைய இன வரலாற்றை இலக்கியம், தொல்லியல், கல்வெட்டு, பண்பாடு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தரவுகளைத் தேடி எழுதிய ஆளுமைகளில் முக்கியமானவர் மயிலை சீனி, வேங்கடசாமி. இதழ் ஆசிரியராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய அவர், பள்ளி ஆசிரியராகப் பணியாற்றியபடியே எழுதி முடித்த புத்தகங்களே, தமிழர் தம் பழம்பொருமையை உணர், உதவும் புதையல்களாக விளங்குகின்றன.

இளமைக்கால வாழ்க்கை:

மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி, 16.12.1900 ஆம் ஆண்டு சென்னை மயிலாப்பூரில் பிறந்தார். தந்தை சீனிவாசன் ஒரு சித்த மருத்துவராகவும் அவருடைய தமையனார் கோவிந்தராசன் தமிழாசிரியராகவும் விளங்கியமையால், இளமையிலேயே தமிழின்மீது தணியாத பற்றும் நுணுகி ஆராயும் திறனும் பெற்றவராகத் திகழ்ந்தார். தந்தையின் சித்தமருத்துவப் பின்புலம், தமையனாரின் தமிழ்ப் பின்புலன் ஆகியவையே தன்னை வரலாற்றாய்வாளராக உருவாக்கியது என்பதை,

“தமிழ்ப்பற்று முன்னோர்வழியாக எனக்குக் கிடைத்த சீதனம். எங்கள் வீட்டில் இராமாயணமும், மகாபாரதம், போன்றவையும் ஏட்டுச்சுவடிகளும் நிறைய இருந்தன. ஏட்டுச்சுவடிகளை எடுத்துப் புரட்டிப்பார்த்தேன்; எதுவும் புரியாது. பின்னால் இவற்றையெல்லாம் படித்து ஆராய வேண்டும் என்னும் எண்ணம் எழும். பின்னால் நான் செய்யப் புகுந்த இலக்கிய வரலாற்றுக் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சிகளுக்கு அன்றே என் மனத்தில் வித்தூன்றிவிட்டேன்” என்று கூறுவார்.

ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றுத் தொடக்கப் பள்ளியில் 25 ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். பாடம் கற்பிக்கும் நேரத்தைத்தவிர மற்ற நேரங்களில் அவர் வளாகம் சாராத ஆய்வாளராகத் தம்மை உருவாக்கிக் கொண்டார். கட்டுரையோ, நூலோ எழுதும்முன் தரவுகளைச் சேகரித்துத் தமது ஆய்வுக்கு ஏற்றதை ஒப்பிட்டு ஐயமிருப்பின் மற்றவர்களைக் கோட்டுத் தெளிந்த பிறகே வெளியிடுவார். விபுலானந்த அடிகள், கா.சுப்பிரமணியர், திரு.வி.க.தெ.பொ.மீ, ச.த. சற்குணர் ஆகிய அறிஞர் பெருமக்களிடம் கொண்டிருந்த தொடர்பு காரணமாக அவரது ஆய்வுக்கட்டுரைகள் குடியரசு, ஊழியன், செந்தமிழ்ச்செல்வி, ஆரம்பாசிரியன், லக்ஷ்சி முதலான இதழ்களில் வெளியாகின. மயிலை சீனி. ஒரு தமிழ்த் தேனீ. அறிவின் வாயில்களை நோக்கியே அவர் கால்கள் நடந்தன. நூல்கங்களே அவரது தாயகங்களாகின. அறிவை விரிவு செய்து அல்லும் பகலும் ஆய்வில் மூழ்கிக் கருத்து முத்துகளைத் தமிழ்நாட்டிற்கு வழங்கினார். புதிய செய்தி தருதல், புது விளக்கமளித்தல், இருண்ட பக்கங்களுக்கு ஒளியூட்டுதல், தவறுகளை மறுத்தும் உண்மையை எடுத்துரைத்தல் என்பனவற்றை ஆய்வு அணுகுமுறைகளாகக் கொண்டார்.

தொடக்ககால ஆய்வுகள்:

1934இல் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் சிந்தாதிரிப்பேட்டை உயர்நிலைப் பள்ளியில் நடத்திய தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் ச.த. சற்குணர், கிறித்துவமும் தமிழும் என்ற பொருள் குறித்து உரையாற்றினார். அவ்வுரையைக் கேட்டுப் பெற்ற ஆர்வத்தினால் ‘கிறித்துவமும் தமிழும்’ என்னும் நூலை மயிலையார் எழுதினார். இதுவே அவருடைய முதல் நூலாகும். தமிழின் தொல் இலக்கியம், தொல்கலை, தொல்லெழுத்து ஆகியவற்றில் கொண்ட ஈடுபாடு காரணமாக, ‘பௌத்தமும் தமிழும்’, ‘சமணமும் தமிழும்’ ஆகிய நூல்களை அவர் இயற்றினார். அச்சமயத்தார் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டுகள் அளப்பரியன. அதனை, அவர் காழ்ப்புணர்வின்றி நடுநிலை நின்று இந்நூல்கள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தினார்.

சமயம், மானுடவியல், தமிழக வரலாறு, தொல்பொருள் ஆய்வு, கலை வரலாறு, மொழியாய்வு முதலான பல துறைகளிலும் இவர் கவனம் செலுத்தினார். குறிப்பாக, கல்வெட்டு ஆய்வில் இவருக்குப் பயிற்சி அதிகம்; தமிழ் எழுத்தியலின் வளர்ச்சியை நன்குணர்ந்தவர். வட்டெழுத்து, கோலெழுத்து, தமிழ் பிராம்மி ஆகியவற்றில் புலமை பெற்றிருந்த காரணத்தால் சாசனங்களை அவரால் எளிதாக வாசிக்க முடிந்தது. வரலாறு, இலக்கியம், கலையியல், சமயம் எனப் பல துறைகளிலும் நூல்களை எழுதியிருப்பது வேங்கடசாமியின் பன்முக அறிவை விளக்குகிறது.

வரலாற்று ஆய்வுகள்

1950களில், கி.பி. (பொ.ஆ.) 3 ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.பி. (பொ.ஆ.) 9ஆம் நூற்றாண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலங்களில் ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களைப் பற்றிய ஆய்வில் ஈடுபட்டார். மகோந்திரவர்மன், நரசிம்மவர்மன் ஆகியோர் குறித்த நூல்களைத் தொடர்ந்து மூன்றாம் நந்திவர்மன் என்னும் பல்லவ மன்னனைப் பற்றியும் அவர் எழுதினார். இது, தமிழில் அம்மன்னனைப் பற்றி எழுதப்பட்ட முதல் நூல் என்னும் பெருமையைப் பெற்றது. இவை தவிர, சங்க கால முவேந்தர்கள், கொங்குநாட்டு மன்னர்கள், துளு நாட்டு மன்னர்கள், களப்பிரர் மற்றும் இலங்கை குறித்த வரலாறு ஆகியவற்றையும் எழுதினார். மேற்குறித்தவற்றுள் வரலாற்றை மட்டும் எழுதாது அதன் அரசியல், பண்பாடு மற்றும் கலை வரலாறுகளையும் பதிவு செய்தார்.

சங்க காலத்துக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் தமிழகத்தைக் களப்பிரர்கள் என்ற மன்னர்கள் ஆட்சி புரிந்தனர். இக்காலம் தமிழர்களின் வரலாற்றில் இருண்ட காலம் என்று மரபுவழிப்பட்ட வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தனர். இம்மன்னர்கள் குறித்த குறிப்பிட்டிருந்தனர். இம்மன்னர்கள் குறித்த ஆய்வை வேங்கடசாமி விரிவாக மேற்கொண்டு களப்பிரர் குறித்த புதிய கண்ணோட்டத்தைக் ‘களப்பிரர் ஆட்சியில் தமிழகம்’ என்னும் நூல்மூலம் வெளிப்படுத்தினார்.

கலையில் ஆய்வுகள்

கலையில் சார்ந்து தமிழில் வெளியான பல நூல்களுக்கும் வேங்கடசாமியே வழிகாட்டியாக விளங்கினார். இக்கலை ஆராய்ச்சிக்கு அவருடைய பல்துறை அறிவும் தம் இளமைப்பருவத்தில் அவர் ஓவியக் கல்லூரியில் பயின்றதும் இதற்கு உதவியாக அமைந்தது. கட்டடம், சிற்பம், ஓவியம் தொடர்பான இவரது ஆய்வுகள் தமிழ்ச்சமூக வரலாற்றுக்குப் புதிய வரவாக அமைந்தன. தமிழரது கலைத்திறனை எடுத்தோதும் ‘தமிழர் வளர்த்த அழகுக்கலைகள்’ என்னும் நூல், கவின்கலைகள் குறித்துத் தமிழில் வெளிவந்த முழுமையான முதல்நூல் ஆகும். “தற்காலத்துத் தமிழ்ச்சமூகம் தனது பழைய அழகுக் கலைச்செல்வங்களை மறந்து, தன்பெருமை தான் அறியாச் சமூகமாக இருந்து வருகிறது; ‘கலை கலை’ என்று இப்போது கூறப்படுகிறதெல்லாம் சினிமாக்கலை, இசைக்கலைகள் பற்றியே; இலக்கியக்கலைகூட அதிகமாகப் பேசப்படுவதில்லை; ஏனைய அழகுக்கலைகளைப் பற்றி அறவே மறந்துவிட்டனர்; எனவே இந்நூலுட” எழுதப்பட்டது” என்று இந்நூலின் முன்னுரையில் மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி குறிப்பிடுகின்றார். இந்நூல் தமிழக அரசின் முதற்பரிசைப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. இறைவன் ஆடிய எழுவகைத் தாண்டவம், நுண்கலைகள், இசைவாணர் கதைகள் ஆகியவை கலை பற்றிய இவருடைய பிற நூல்கள் ஆகும். தமது நூல்களின் படங்களைத் தானே வரைந்து வெளியிட்டது இவரது கலைத்திறனுக்குச் சான்றாகும்.

இலக்கிய ஆய்வுகள்

1962 ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்முறையின் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவு ஒன்றினை வேங்கடசாமி நிகழ்த்தினார். இச்சொற்பொழிவுகள் மூலம் அவரது ஆய்வுப்பயணம் தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம், கல்வெட்டுகள் ஆகியவற்றை நோக்கி நகர்ந்தது. அதன் விளைவாக, சங்ககாலத் தமிழக வரலாற்றில் சில செய்திகள், பழங்காலத் தமிழர் வணிகம், களப்பிரர் ஆட்சியில் தமிழகம், கொங்கு நாட்டு வரலாறு, தமிழ்நாட்டு வரலாறு – சங்ககாலம் (அரசியல்) ஆகிய நூல்களையும் எழுதினார்.

ஆய்வுலகில் மயிலை சீனி. வேங்கடசாமியின் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைக் கூற வேண்டுமானால் தமிழக வரலாற்றினைப் பல கோணங்களில் மீட்டுருவாக்கம் செய்ததைக் குறிப்பிடலாம். ‘தமிழ்நாட்டு வரலாறு’ என்னும் நூல் இவருடைய மீட்டுருவாக்க முயற்சிக்குச் சரியான சான்றாகும். சங்க இலக்கியங்கள், சிலப்பதிகாரம் முதலிய இலக்கியத்

தரவுகளைக்கொண்டு இந்த நூலை எழுதியுள்ளார். அத்துடன் துளு மொழியையும் தமிழ்மொழியையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துள்ளார். குறைந்த ஆதாரங்களைக் கொண்டு ஒரு பெரிய வரலாற்றையே உருவாக்கிய இவரது நுண்ணிய அறிவிற்குச் சான்றாக இந்நூல் விளங்குகிறது.

மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி பற்றி நாரண துரைக்கண்ணன் சொன்ன உருவ விவரிப்பு:

“ஐந்தடிக்கு உட்பட்ட குறள் வடிவம்; அகன்ற நெற்றி; வட்ட முகம்; எடுப்பான மூக்கு; பேசத் துடிக்கும் மெல்லுதடுகள்; நான்கு முழ வெள்ளை வேட்டி; காலர் இல்லாத முழுக்கைச் சட்டை; சட்டைப்பையில் முக்குகண்ணாடி; பவுண்டன் பேனா; கழுத்தைச் சுற்றி மாப்பின் இருபுறமும் தொங்கும் மேல்துண்டு இடது கரத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் புத்தகப்பை. இப்படியான தோற்றத்துடன் கன்னிமாரா நூலகத்தை விட்டு வேகமாக நடந்து வெளியே வருகிறாரே, அவர்தான் மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி.

- நாரண. துரைக்கண்ணன்

தமிழியலுக்குத் தேவையான பல்வேறு ஆவணங்களையும் தொகுத்து ஆய்வு செய்யும் பணியை இவர் மேற்கொண்டார். இப்பணியின் விளைவாக, சாசனச் செய்யும் மஞ்சரி, மறைந்துபோன தமிழ்நூல்கள் ஆகிய நூல்களை எழுதினார். இவருடைய, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம் என்னும் நூல், ஒவ்வொரு நூற்றாண்டையும் எவ்வையில் ஆவணப்படுத்துவது என்பதற்கான முன்னோடி நூல் எனலாம். இதேபோல, ‘மறைந்து போன தமிழ்நூல்கள்’ என்னும் நூல் வேங்கடசாமி அவர்களின் அரிய ஆவணப்பணிகளில் ஒன்றாகும். இந்நூல் தமிழ் மறுமலர்ச்சிக்குப் பெரும் ஊக்கம் அளிப்பதாக அமைந்தது. இந்நூலில், பரந்த தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணப் பரப்பில் உறைந்திருந்த செய்திகளைத் தொகுத்து மறைந்துபோன 333 நூல்கள் தொடர்பான குறிப்புகளை நம் முன் நிறுத்துகிறார்.

பன்மொழிப் புலமை

தமிழ் ஆய்வு மரபில், சொல் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளாத ஆய்வாரள் இல்லை. நீண்ட வரலாறுகொண்ட மொழியின் சொற்களில் இவ்வகையான ஆய்வுக்குரிய ஏதுக்கள் மிகுதியாகும். வேங்கடசாமி தொடர்ச்சியாக இத்தகைய சொல்லாய்வுக் கட்டுரைகள் ‘அஞ்சிறைத் தும்பி’ என்ற தொகுப்பாக வெளியிடப்பட்டது.

வேங்கடசாமி அவர்கள் மலையாளம், கன்னடம், சமஸ்கிருதம், பாலி, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் பயிற்சியுடையவர். எனவே, மகேந்திரவர்மன் இயற்றிய ‘மத்த விலாசம்’ என்ற நாடக நூலை ஆங்கிலம் வழியாகத் தமிழாக்கியுள்ளார்.

தமிழ்ப் பண்பாட்டிலும் தமிழர் வரலாற்றிலும் ஆழ்ந்த அக்கறை கொண்ட மயிலை சீனி. அவர்கள் தமிழர் பண்பாட்டின் தனித்தன்மையை நிறுவுவதில் உறுதியான பார்வை கொண்டவர். 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்தியவியல் என்ற வட்டத்திற்குள் பேசப்பட்ட தமிழகத்தின் வரலாற்றை, அதிலிருந்து மீட்டுத் திராவிட இயலாக அடையாளப்படுத்தியதில் இவருடைய பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஆதன்ய பயனாக, இன்று திராவிட இயல் தமிழியலாக வளர்ந்துள்ளது.

“நான் கதைகளையும் நவீனங்களையும் எழுதுகிறவன் அல்லன். வரலாற்று ஆராய்ச்சி நூல்களையும் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி நூல்களையும் எழுதுகிறவன். ஆராய்ச்சி நூல்களைப் பெரும்பான்மையோர் படிப்பதில்லை. இதை மிகச் சிறுபான்மையோரே படிக்கின்றனர் என்பதை நன்றாகத் தெரிந்தே ஆராய்ச்சி நூல்களை எழுதுகிறேன்” என்று வேங்கடசாமி வருந்தி எழுதியுள்ளார். இது, வரலாற்றின் மீதுள்ள அவருடைய ஈடுபாட்டையும் உழைப்பையும் பறைசாற்றுவதோடு, தமிழர், தம் வரலாற்றைப் பொருட்படுத்தாத போக்கினையும் அறிவிக்கிறது. எனவே தான் சுவாமி விபுலானந்த அடிகள், ‘மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி ஆண்டில் இளைஞராக இருந்தாலும் ஆராய்ச்சித்துறையில் முதியவர் நல்லொழுக்கம் வாய்ந்தவர். நல்லோருடைய கூட்டுறவைப் பொன்னேபோல் போற்றுவவர்’ என்று புகழாரம் சூட்டியுள்ளார்.

ஆராய்ச்சிப் பேரறிஞர்

முயிலை சீனியாராவ் பல ஆய்வுகள் தமிழுலகுக்கு முதன்முதலாக வழங்கப்பட்டவை. இவரது ஆய்வுகள் அறிஞருக்கு மட்டுமன்றிப் பொதுமக்களுக்கும் அறிவு விருந்தோம்பியவை. புல ஆய்வுகள் கிளைவிடுவதற்கு அடிமரமாக இருந்தவை இவரது ஆய்வுகள். வேண்டாத நூலிது என்றோ நூலில் வேண்டாத பகுதி என்றோ ஒதுக்க முடியாத வகையில் இவரது எழுத்தாளுமை திகழ்ந்தது.

தமிழக வரலாற்றுக் கழகத்திலும் தமிழகப் புலவர் குழுவிலும் உறுப்பினராக இருந்து பெருந்தொண்டாற்றிய வேங்கடசாமிக்கு 1962இல் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் பாராட்டிக் கேடயம் வழங்கியது. மதுரைக்காமராசர் பல்கலைக்கழகம் 'தமிழ் பேரலைச் செம்மல்' என்ற விருதினை அளித்தது. தமது ஓயாத தேடலினாலும் கடுமையான உழைப்பாலும் அரிய ஆய்வு முடிவுகளைக் கொண்டுவந்த இம்மாமனிதருக்கு அறிஞர்கள் கூடிச் சென்னை கோகலே மண்டபத்தில் மணிவிழா எடுத்து 'ஆராய்ச்சிப் பேரறிஞர்' என்ற பட்டத்தை வழங்கினர்.

திருமணமே செய்துகொள்ளாமல் இல்லறத் துறவியாக வாழ்ந்து, தம் வாழ்வை முழுமையாகத் தமிழியல் ஆய்வுக்கு ஒதுக்கியவர் மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி. அவர், நாம் தாழாமல் இருக்கத் தம்மைத் தாழ்த்திக் கொண்டவர். நமது பெருமைகளை ஆய்வுநோக்கில் விரித்துரைத்தவர்; நமது சுய அடையாளங்களை மீட்டுத் தந்தவர்.

முகம்

நூல்வெளி:

“சுகந்தி சுப்பிரமணியன் படைப்புகள்” என்னும் தொகுப்பில் இக்கவிதை இடம்பெற்றிருக்கிறது தமிழின் நவீன பெண் கவிஞர்களில் குறிப்பிடத்தகுந்தவர் சுகந்தி சுப்பிரமணியன். கோவை புறநகரின் ஆலாந்துறை என்னும் சிறிய கிராமத்தைச் சேர்ந்த இவர், உயர்நிலைப் பள்ளிப்படிப்பை முழுமை செய்யாத நிலையில் திருமணமாகி, கணவர் தந்த நம்பிக்கையில் எழுதத் தொடங்கினார். தனித்து விடப்பட்ட பெண்ணின் அனுபவங்களால் நிரம்பியுள்ள இவருடைய படைப்புகள் புதையுண்ட வாழ்க்கை, மீண்டெழுதலின் ரகசியம் ஆகிய இரு கவிதைத் தொகுப்புகளாக வெளிவந்துள்ளன. இவருடைய மறைவுக்குப் பிறகு இவரின் கவிதைகளும் சில சிறுகதைகளும் “சுகந்தி சுப்பிரமணியன் படைப்புகள்” என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளன.

இரட்சணிய யாத்திரிகம்

சொல்லும் பொருளும்:

1. உன்னலிர் - எண்ணாதீர்கள்; பிணித்தமை - கட்டியமை; நீச - இழிந்த; நேசம் - அன்பு; வல்லியதை - உறுதியை; ஓர்மின் - ஆராய்ந்து பாருங்கள்
2. பாதகர் - கொடியவர்; குழுமி - ஒன்றுகூடி; பழிப்புரை - இகழ்ச்சியுரை; ஏதமில் - குற்றமில்லாத; ஊன்ற - அழுந்த; மாற்றம் - சொல்; நுவன்றிலர் - கூறவில்லை.

பாவகை: அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்:

3. ஆக்கினை - தண்டனை; நிண்ணயம் - உறுதி; கூவல் - கிணறு; ஒண்ணுமோ - முடியுமோ; உததி - கடல்; ஒடுக்க - அடக்க
4. களைந்து - கழற்றி; திகழ - விளங்க; சேர்த்தினர் - உடுத்தினர்; சிரத்து - தலையில்; பெய்தனர் - வைத்து அழுத்தினர்.
5. கைதுறும் - கையில் கொடுத்திருந்த; கண்டகர் - கொடியவர்கள்; வெய்துற - வலிமை மிக; வைதனர் - திட்டினர்; மறங்கொள் - முரட்டுத் தன்மையுள்ளவர்.
6. மேதினி - உலகம்; கீண்டு - பிளந்து; வாரிதி - கடல்; சுவறாதது - வற்றாதது.
7. வல்லாளை - வலிமை வாய்ந்தவரை; நிந்தை - பழி; பொல்லாங்கு - கெடுதல்; தீமை

இலக்கணக் குறிப்பு:

கருந்தடம். வெங்குருதி - பண்பத்தொகைகள்;
வெந்து, சினந்து, போந்து - வினையெச்சங்கள்;
உன்னலிர் - முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்று;

ஓர்மின் - ஏவல் பன்மை வினைமுற்று;
சொற்ற, திருந்திய - பெயரெச்சங்கள்;
பாதகர் - வினையாலணையும் பெயர்;
ஊன்ற ஊன்ற - அடுக்குத் தொடர்

நூல்வெளி:

ஜான் பன்யன் என்பவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய பில்கிரிம்ஸ் புரோகிரஸ் எனும் ஆங்கில நூலின் தழுவலாக இரட்சணிய யாத்திரிகம் படைக்கப்பட்டது. இது 3766 பாடல்களைக் கொண்ட ஒரு பெரும் உருவகக் காப்பியம். இது ஆதி பருவம், குமார பருவம், நிதான பருவம், ஆரணிய பருவம், இரட்சணிய பருவம் ஆகிய ஐந்து பருவங்களைக் கொண்டது. இக்காப்பியத்தின் குமார பருவத்தில் உள்ள இரட்சணிய சரித படலத்தில் இடம்பெறும் இயேசுவின் இறுதிக்கால நிகழ்ச்சிகள் பாடப்பகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன. இதன் ஆசிரியர் எச்.ஏ. கிருட்டிணனார். பிற சமய இலக்கியங்களைப் போலவே கிறித்துவ சமய இலக்கியங்களும் தமிழ் இலக்கிய வளமைக்குப் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன. எச்.ஏ. கிருட்டிணனார் போற்றித் திரு அகவல், இரட்சணிய மனோகரம் முதலிய நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார். இவரைக் கிறித்துவக் கம்பர் என்று போற்றுவர்.

சிறுபாணாற்றுப்படை

சொல்லும் பொருளும்:

வளமலை - வளமான மலை (மலைநாடு) இன்று பழநி மலை என்று அழைக்கப்படுகிறது;**கவா அன்** - மலைப்பக்கம்;**கலிங்கம்** - ஆடை;**சுரும்பு** - வண்டு;**நாகம்** - சுரபுன்னை, நாகப்பாம்பு;**பிறங்கு** - விளங்கும்;**பறம்பு** - பறம்பு மலை;**கறங்கு** - ஒலிக்கும்;**வாலுளை** - வெண்மையான தலையாட்டம் **மருள வியக்க நிழல்** - ஒளி வீசும் **நீலம்** - நீலமணி **ஆலமர் செல்வன்** - சிவபெருமான் (இறைவன்);**அமர்ந்தனன்** - விரும்பினன்;**சாவம்** - வில்;**மால்வரை** - பெரியமலை (கரிய மலையுமாம்);**கரவாது** - மறைக்காது;**துஞ்சு** - தங்கு;**நளிசினை** - செறிந்த கிளை (பெரிய கிளை);**போது** - மலர்;**கஞலிய** - நெருங்கிய;**நாகு** - இளமை;**குறும்பொறை** - சிறு குன்று;**கோடியர்** - கூத்தர்;**மலைதல்** - போரிடல்;**உறழ்** - செறிவு;**நுகம்** - பாரம்

கடையெழு வள்ளல்களும் - ஆண்ட நாடுகளும்:

பேகனின் ஊரான ஆவினன்குடி 'பொதினி' என்றழைக்கப்பட்டு, தற்போது பழனி எனப்படுகிறது. பழனி மலையும் அதைச் சுற்றிய மலைப்பகுதிகளும் பேகனது நாடாகும்.

பாரியின் நாடு பறம்பு மலையும், அதைச் சூழ்ந்திருந்த முந்நாறு ஊர்களும் ஆகும். பறம்பு மலையே பிறம்பு மலையாகி, தற்போது பிரான்மலை எனப்படுகிறது. இம்மலை சிவகங்கை மாவட்டம், திருப்பத்தூர் வட்டத்தில் சிங்கம்புணரிக்கு அருகில் உள்ளது.

காரியின் நாடு (மலையமான் திருமுடிக்காரி) மலையமான் நாடு என்பதாகும். இது மருவி 'மலாடு' எனப்பட்டது. இது விழுப்புரம் மாவட்டம் தென்பெண்ணை ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ள திருக்கோவிலூரும் (திருக்கோயிலூர்) அதைச் சூழ்ந்துள்ள பகுதிகளுமாகும்.

ஆய்நாடு (ஆய் அண்டிரன்) - பொதிய மலை எனப்படும் மலை நாட்டுப் பகுதியாகும். தற்போது அகத்தியர் மலை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள குற்றாலம், பாபநாசம் ஆகிய மலைப்பகுதிகளும் அதைச் சூழ்ந்துள்ள பகுதிகளுமாகும்.

அதியமான் நாடு (அதிகமான் நெடுமான் அஞ்சி) 'தகடூர்' என்றழைக்கப்பட்ட தருமபுரியைத் தலைநகராகக் கொண்டு விளங்கிய பகுதி. இப்பகுதியில் உள்ள 'பூரிக்கல்' மலைப்பகுதியில் இருந்து பறித்து வந்த நெல்லிக்கனியையே ஓளவையாருக்கு அதியமான் கொடுத்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

நள்ளியின் நாடு (நளிமலை நாடன்) நெடுங்கோடு மலை முகடு என்றழைக்கப்பட்ட பகுதி. தற்போது உதகமண்டலம் 'ஊட்டி' என்று கூறப்படுகிறது.

ஓரியின் நாடு (வல்வில் ஓரி) – நாமக்கல் மாவட்டத்தில் உள்ள ‘கொல்லி மலையும்’ அதைச் சூழ்ந்துள்ள பல ஊர்களும் ஆகும்.

ஓய்மா நாட்டு நல்லியக்கோடனது நாடு
திண்டிவனத்தைச் சார்ந்தது ஓய்மா நாடு என அழைக்கப்பட்ட நிலப்பகுதி ஆகும்.

முல்லைக் கொடி படரத் தேர் தந்த பாரியின் செயலும், மயிலுக்குத் தன் ஆடையைத் தந்த பேகனின் செயலும் அறியாமையால் செய்யப்பட்டவையல்ல. இஃது அவர்களின் ஈகை உணர்வின் காரணமாகச் செய்யப்பட்டதேயாகும். இச்செயலே இவர்களின் பெருமைக்குப் புகழ் சேர்ப்பதாகிவிட்டது. இதையே, பழமொழி நானூறு, ‘அறிமடமும் சான்றோர்க்கு அணி’ என்று கூறுகிறது.

புறநானூறு குறிப்பிடும் மற்றொரு வள்ளல் குமணன். இவன் முதிர் மலையை (பழனிமலைத்தொடர்களில் ஒன்று) ஆட்சி செய்த குறுநில மன்னனாவான். தம்பியாகிய இளங்குமணனிடம் நாட்டைக் கொடுத்துவிட்டுக் காட்டில் மறைந்து வாழ்ந்தான். இளங்குமணன் தன் அண்ணனின் தலையைக் கொய்து தருவோர்க்குப் பரிசில் அறிவித்திருந்தான். அப்போது தன்னை நாடிப் பரிசில் பெற வந்த பெருந்தலைச் சாத்தனார் எனும் புலவர்க்குக் கொடுப்பதற்குத் தன்னிடம் பொருள் இல்லாமையால், தன் இடைவாளைத் தந்து, “தன் தலையை அரிந்து சென்று, இளங்குமணனிடம் கொடுத்துப் பரிசில் பெற்றுச் செல்லுமாறு” கேட்டுக் கொண்டான். இதனால் இவன் ‘தமிழுக்குத் தலை கொடுத்த குமண வள்ளல்’ என்று போற்றப்படுகிறான். புறநானூறு 158 – 164, 165 ஆகிய பாடல்களிலும் இவனைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

இலக்கணக் குறிப்பு:

வாய்த்த, உவப்ப, கொடுத்த, ஈந்த – பெயர்ச்சங்கள்; கவாஅன் - செய்யுளியசையளபெடை; தடக்கை – உரிச்சொல் தொடர்; நீலம் - ஆகுபெயர், அருந்திறல். நெடுவழி, வெள்ளருவி, நெடுவேல், நன்மொழி, நன்னாடு – பண்புத் தொகைகள்; கடல்தானை – உவமைத்தொகை; அரவக்கடல் - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை; மலைதல் - தொழிற்பெயர்; விரிகடல் - வினைத்தொகை

சிறுபாணன் பயணம்

நல்லூர் (சிறுபாணன் பயணம் (தொடங்கிய இடம்)

8 கல்

எயிற்பட்டினம் (மரக்காணம்)

12கல்

வேலூர் (உப்பு வேலூர்)

11 கல்

ஆமூர் (நல்லாமூர்)

6 கல்

கிடங்கில் (திண்டிவனம்)

(சிறுபாணன் பயணம் முடிந்த இடம்)

- மா. இராசமாணிக்கனார் பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி

நூல்வெளி:

சிறுபாணாற்றுப்படையை இயற்றியவர் நல்லூர் நத்தத்தனார். இது பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஒன்று ஓய்மாநாட்டு மன்னனான நல்லியக்கோடனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு 269 அடிகளில் எழுதப்பட்ட நூல். பரிசுபெற்ற பாணன் ஒருவன் தான் வழியில் கண்ட மற்றொரு பாணனை அந்த அரசனிடம் ஆற்றப்படுத்துவதாக இது அமைந்துள்ளது. வள்ளல்களாகக் கருதப்பட்ட குறுநில மன்னர்கள் பற்றிய செய்திகள் இப்பாடப்பகுதியில் தொகுத்து அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

கோடை மழை

நூல்வெளி:

சாந்தா தத் காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்த பெண்படைப்பாளர். அமுதசுரபியில் வெளியான “கோடை மழை” என்னும் இச்சிறுகதை “இலக்கியச் சிந்தனை” அமைப்பின் சிறந்த சிறுகதைக்கான விருதைப் பெற்றது. இவர் தற்போது ஹைதராபாத்தில் வசிக்கிறார். சிறுகதை, கட்டுரை, மொழிபெயர்ப்பு என இலக்கியத் துறைக்குத் தன் பங்களிப்பைச் செய்து வருகிறார். பல

விருதுகளைப் பெற்றுள்ள இவர் ஹைதராபாத்தில் வெளியாகும் "நிறை" மாத இதழின் ஆசிரியராக உள்ளார், "திசை எட்டும்" என்ற மொழிபெயர்ப்பு இதழின் ஆசிரியர் குழுவில் உள்ளார். இவருடைய மொழிபெயர்ப்புக்களை சாகித்திய அகாதெமி வெளியிட்டுள்ளது மனித நேயம் இவர் கதைகளில் வெளிப்படும் அடிப்படைப் பண்பாகும்.

வியர்வை:

இந்த ஆதிரைப் பருக்கைகள்

வீழ்ந்ததும்

பூமிப்பாத்திரம்

அமுதசுரபி- (பால்வீதி, அப்துல் ரகமான்)

திட்டம்:

வரங்கள்

சாபங்கள்

ஆகுமென்றால் இங்கே

தவங்கள் எதற்காக? - (அப்துல் ரகமான்)

படிப்போம் பயன்படுத்துவோம் (அலுவலகப் பொருள்கள்)

Stamp pad

- மை பொதி

Stapler

- கம்பி தைப்புக் கருவி

Folder

- மடிப்புத்தாள்

File

- கோப்பு

Rubber stamp

- இழுவை முத்திரை

Eraser

- அழிப்பான்

- தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள் - மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி
- மாறுபட்டுச் சிந்திக்கலாமா? - சிபி கே. சாலமன்
- எழு பெருவள்ளல்கள் - கி.வ. ஜகந்நாதன்
- இரட்சணிய யாத்திரிகம் - புலவர் சே. சுந்தரராசன்
- இயேசு காவியம் - கண்ணதாசன்
- கோபல்ல கிராமம் - கி. ராஜநாராயணன்
- பால்வீதி - அப்துல் ரகமான்
- வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் - அரு. ராமநாதன்